

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

donderdag

jeudi

19-12-2002

19-12-2002

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
BEGROTINGEN EN INTERPELLATIE	1
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2003 (2080/1 tot 4) (2079/1)	1
- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2003 (2081/1 tot 31)	1
- Toegevoegde interpellatie van mevrouw Trees Pieters tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de besparingen in de geneesmiddelensector" (nr. 1490)	1
<i>Regeling van de werkzaamheden</i>	1
<i>Sprekers: Yves Leterme</i> , voorzitter van de CD&V-fractie, Paul Tant	
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	3
<i>Sprekers: Yves Leterme</i> , voorzitter van de CD&V-fractie, Guy Verhofstadt , eerste minister, Paul Tant , Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken, Luc Van den Bossche , minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen, Simonne Creyf , Tony Van Parys , André Smets , Laurette Onkelinx , vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, Fred Erdman , Denis D'hondt , Robert Denis , Luc Goutry , Eddy Boutmans , staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking	
BIJLAGE	61
MEDEDELINGEN	61
RESOLUTIES	61
EUROPEES PARLEMENT	61

SOMMAIRE

Excusés	1
BUDGETS ET INTERPELLATION	1
Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2003 (2080/1 tot 4) (2079/1)	1
- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2003 (2081/1 tot 31)	1
- Interpellation jointe de Mme Trees Pieters au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «les économies réalisées dans le secteur pharmaceutique» (n° 1490)	1
<i>Ordre des travaux</i>	1
<i>Orateurs: Yves Leterme</i> , président du groupe CD&V, Paul Tant	
<i>Reprise de la discussion générale</i>	3
<i>Orateurs: Yves Leterme</i> , président du groupe CD&V, Guy Verhofstadt , premier ministre, Paul Tant , Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur, Luc Van den Bossche , ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration, Simonne Creyf , Tony Van Parys , André Smets , Laurette Onkelinx , vice-première ministre et ministre de l'Emploi, Fred Erdman , Denis D'hondt , Robert Denis , Luc Goutry , Eddy Boutmans , secrétaire d'Etat à la Coopération au développement	
ANNEXE	61
COMMUNICATIONS	61
RESOLUTIONS	61
PARLEMENT EUROPEEN	61

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 19 DECEMBER 2002

14:15 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 19 DECEMBRE 2002

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.16 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Laurette Onkelinx.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

**Berichten van verhindering
Excusés**

François Dufour, Marcel Hendrickx, Luc Sevenhans, Karel Van Hoorebeke, Ferdy Willems, Léon Campstein, wegens ziekte / pour raison de santé;
Guy D'haeseleer, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;
Alexandra Colen, familieaangelegenheden / raisons familiales;
Danny Pieters, Europese Conventie / Convention européenne.

Begrotingen en interpellatie**Budgets et interpellation****01** Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2003 (2080/1 tot 4) (2079/1)

- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2003 (2081/1 tot 31)
- Toegevoegde interpellatie van mevrouw Trees Pieters tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de besparingen in de geneesmiddelensector" (nr. 1490)

01 Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2003 (2080/1 tot 4) (2079/1)

- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2003 (2081/1 tot 31)
- Interpellation jointe de Mme Trees Pieters au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «les économies réalisées dans le secteur pharmaceutique» (n° 1490)

**Regeling van de werkzaamheden
Ordre des travaux**

Le **président**: Vraisemblablement cette réunion plénière sera la pénultième si pas la dernière de cette année civile.

Je souhaite que l'on puisse travailler dans de bonnes conditions. Ceci n'est pas toujours le cas, mais faisons tous notre possible pour y contribuer.

Laten wij allen ons best doen om deze plenaire vergadering in de beste omstandigheden te laten verlopen.

Aan de heer Leterme heb ik reeds gemeld dat de eerste minister op weg is naar hier.

Mevrouw Trees Pieters heeft mij gisterenavond gemeld dat zij haar interpellatie nummer 1490 tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, over de besparingen in de geneesmiddelensector, gevoegd aan de bespreking van de begroting inzake sociale zaken en pensioenen, introk.

Dès lors je retire de l'ordre du jour de la séance plénière d'aujourd'hui l'interpellation de Mme Trees Pieters au ministre des Affaires sociales et des Pensions, sur les économies réalisées dans le secteur pharmaceutique.

01.01 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, wij hebben vragen omtrent verschillende sectoren, voor nagenoeg alle ministers, zoals minister Daems, de eerste minister, staatssecretaris Boutmans.

Op alle verschillende domeinen die zijn aangekondigd, wensen wij, ikzelf of een collega, te interveniëren.

De **voorzitter**: U hebt dat recht uiteraard, maar ik ga proberen een regeling te treffen. Gisteravond ben ik niet tot op het einde kunnen blijven. Ik heb mijn informatie gekregen.

J'essaie de régler les travaux. Monsieur Fournaux va arriver, je suppose?

Mijnheer Leterme, ik probeer met u en met de Kamer af te spreken hoe we onze werkzaamheden het beste regelen.

01.02 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp u niet. Ik vind in het algemeen dat de geluidsinstallatie niet goed werkt. De helft van de keren verstaan wij niet eens wat u zegt.

De **voorzitter**: Men zegt mij dat ze uitstekend werkt buiten deze Kamer. Nu moet ze nog werken binnen deze Kamer.

01.03 Yves Leterme (CD&V): Dat is perfect mogelijk, maar het zou ook een belangrijke toegevoegde waarde zijn, mocht ze hier binnen de Kamer werken.

De **voorzitter**: Ik zal mijn stem lichtjes doen stijgen in volume, maar ik moet het wel een hele dag en een stuk van de nacht uithouden. Voor het onderdeel Werkgelegenheid is een vice-eerste minister aanwezig, maar geen lid en voor Binnenlandse Zaken wel een lid, maar geen minister. Voor het hoofdstuk Ambtenarenzaken is evenmin een minister aanwezig. Ik zie dat er ook nog vragen van u aan de eerste minister en aan de heer Boutmans op de agenda staan.

01.04 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal het heel eenvoudig zeggen. Behoudens voor economie – waarover we alleen een kleine vraag hebben – heeft onze fractie uiteenzettingen en vragen voor alle ministers van alle aangeduide departementen. Ik heb wel begrepen dat de heer Flahaut is verontschuldigd.

De **voorzitter**: U weet het. Hij brengt een officieel bezoek aan Marokko, maar hij probeert nog later op de avond aan te komen. Er was een consensus dat we dat zo zouden bekijken.

Monsieur Fourneaux nous fait savoir qu'il est un peu en retard.

01.05 Yves Leterme (CD&V): Ik heb drie dossiers waarover ik vragen heb aan de eerste minister, waarvan het derde dossier er een is waarover de minister van Tewerkstelling en Arbeid wellicht een standpunt zou kunnen innemen. Ik zou ze echter liefst voorleggen aan de eerste minister.

01.05 Yves Leterme (CD&V): Je souhaiterais recevoir une réponse du premier ministre au sujet de trois dossiers.

De **voorzitter**: U verkiest dus dat de premier die vragen aanhoort. Men meldt mij dat de premier daar is.

01.06 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, er is niets onmogelijk als men weet dat die debatten op twee dagen plaatsvinden. Wat houdt dat dan in om zich als minister daar een beetje naar te organiseren?

De **voorzitter**: Ik deel uw mening. De premier is er. Mijnheer Leterme, ik ga u dus uw vragen laten stellen. U zegt dat die vragen verdeeld zijn tussen de premier en mevrouw Onkelinx.

Hervatting van de algemene bespreking ***Reprise de la discussion générale***

01.07 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ga geen breedvoerige uiteenzetting houden ten aanzien van de eerste minister met betrekking tot de begroting. De algemene bespreking heeft gisteren plaatsgevonden. Hoewel dit niet meer dan normaal is – maar gelet op het feit dat dit ons niet werd gegund bij de programmawet – wens ik toch te benadrukken dat ik blij ben dat de premier even in ons midden is.

Mijnheer de eerste minister, ik heb een drietal concrete dossiers die ik even aan u zou willen voorleggen. Ik zou uw standpunt of uw antwoord willen hebben met betrekking tot kanttekeningen die ik dienaangaande wens te maken.

Het eerste dossier is dat met betrekking tot de strijd tegen het internationaal terrorisme. Ik ga heel concreet zijn. Ik denk dat een van de belangrijke realisaties van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie, vorig jaar – u hebt op 14 en 15 december daar zeer uitdrukkelijk de aandacht van de publieke opinie op gevestigd – dat men een doorbraak had bereikt rond het Europees aanhoudingsbevel. Er zijn op die Europese Raad nog andere afspraken gemaakt met betrekking tot de strijd tegen het terrorisme; het zogenaamde framework-programma en de voorgelegde framework-nota.

Een jaar na datum stel ik vast dat het Europees aanhoudingsmandaat dat in de media werd gepresenteerd als een belangrijke verworvenheid nog steeds niet in Belgisch recht is omgezet. Men zal wellicht erop wijzen dat de Raad van State nog advies moet geven.

(...)

01.08 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de eerste minister, misschien kan ik beter eerst mijn betoog afmaken en kunt u daarna antwoorden.

01.07 Yves Leterme (CD&V): En ce qui concerne la lutte contre le terrorisme international, on a présenté le mandat d'arrêt européen comme l'une des réalisations majeures de la présidence belge. Un an plus tard, cette décision n'a toutefois pas encore été transposée en droit belge. Mon examen des mesures figurant dans la structure globale indique que de nombreux points font encore défaut. Nous manquons par exemple d'une définition commune du terme "terrorisme", d'une disposition pénale commune ou bien encore, d'un programme d'action juridique.

01.08 Yves Leterme (CD&V): Je souhaiterais connaître l'état d'avancement de ce dossier. Il y a

Ik herhaal dat het Europees aanhoudingsbevel nog niet in Belgisch recht is omgezet. Dit steekt schril af tegen het enthousiasme waarmee het werd verwelkomd en aangekondigd. De strijd tegen internationaal terrorisme zou ons nochtans moeten aanzetten tot een diligente afwikkeling van het dossier. De CD&V dringt daar op aan.

Als ik de maatregelen opgenomen in het algemeen framework afpunt die de lidstaten van de Europese Unie moeten nemen, stel ik vast dat een aantal zaken ontbreken zoals het hanteren van een gemeenschappelijke definitie van terrorisme, het hanteren van een gemeenschappelijke strafbepaling en de uitwerking van een juridisch actieprogramma inzake de strijd tegen het terrorisme. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat op deze punten niet echt vooruitgang is geboekt. Er zijn geen concrete realisaties te noteren. Mijnheer de eerste minister, wat is de stand van zaken van deze dossiers. Ik geef toe dat dit elementen van algemeen beleid zijn die niet altijd begrotingsmatig omgezet worden in basisallocaties. Tegen de achtergrond van de ontwikkeling van het internationaal terrorisme, de gevoelens die terzake bij de bevolking leven en een jaar na datum, lijkt het me belangrijk dat u terzake verduidelijking geeft.

Het tweede dossier dat ik u wens voor te leggen, is een dossier dat mij al enkele jaren vanuit verschillende professionele situaties ter harte gaat. Het is het dossier van het contentieux tussen enerzijds, de Rijksdienst voor de Sociale Zekerheid en anderzijds, onder meer de Franse Gemeenschap, waarbij uw vice-eerste minister effectief, ook in vorige levens, onrechtstreeks betrokken is geweest. Mevrouw de vice-eerste minister heeft vele levens en wij begroeten haar thans als vice-eerste minister. In vorige hoedanigheden heeft zij echter onder meer op het vlak van de Franse Gemeenschap nog verantwoordelijkheden gedragen die rechtstreeks of onrechtstreeks te maken hadden met het contentieux tussen de RSZ en de Franse Gemeenschap dat sinds 1993-1994 bestaat en zijn oorzaak vindt eind de jaren '80. Een gunstige wind heeft de mare tot mij gebracht. Morgenochtend zou een overlegcomité gepland zijn. Op initiatief van de executieve van de Franse Gemeenschap zou daar een voorstel van regeling of minnelijke schikking worden voorgelegd, waarbij – samenvattend – de Franse Gemeenschap vanwege de federale regering het akkoord vraagt om de spons te vegen over het overgrote deel van de uitstaande schulden, die ook in laatste aanleg juridisch zijn uitgevlooid en waarin in laatste aanleg een jurisdictionele beschikking en zelfs een arrest is geveld.

Ik wens de eerste minister volgende vragen te stellen.

Ten eerste, klopt het dat morgen op het overlegcomité de discussie terzake gevoerd zal worden op initiatief van de Franse Gemeenschap?

Ten tweede, wat is, indien de eerste minister zo vrij zou zijn om ons te informeren, het standpunt dat de vertegenwoordigers van de federale regering, waaronder hijzelf, in dat overlegcomité zullen innemen ten aanzien van die vraag van de Franse Gemeenschap?

Mijn laatste vraag is meer een detailvraag. U kent mijn soms wat te gedreven aandacht voor de problematiek van de gunning van overheidsopdrachten. Ik geef toe dat ik daarvoor een speciale belangstelling heb.

ensuite le litige entre l'Office national de la Sécurité sociale et la Communauté française. Le Comité de concertation doit se réunir demain matin à l'initiative du gouvernement de la Communauté française qui demande au gouvernement fédéral d'effacer ses dettes. Le Comité de concertation va-t-il se réunir demain? Qu'en pense le gouvernement?

Dans le cadre de l'attribution de marchés publics, une demande d'offres a été lancée pour l'organisation d'une campagne publicitaire concernant la réforme de l'impôt des personnes physiques qui doit être lancée au printemps. Les offres doivent être introduites pour le lundi 23 décembre. Certains bureaux n'ont toutefois été contactés que le mercredi 18 décembre. Le délai est donc très court. Je souhaiterais des précisions à ce sujet. Étonnamment, ces bureaux ont été informés que l'adjonction d'un petit film constituerait un avantage. Le premier ministre, qui est compétent pour le Service fédéral d'Information, pourrait-il nous expliquer de quoi il s'agit?

Mijn aandacht werd gevestigd op een vraag tot indiening van offertes voor het concipiëren van een publiciteitscampagne in het volgende voorjaar – ik vermoed in januari – over de hervorming van de personenbelasting. Voor een geraamd bedrag van 31.000 euro worden bureaus geacht offertes in te dienen met voorstellen voor de reclamecampagne in de geschreven en audiovisuele media. So far so good. Er is een correcte verwijzing naar de artikels van de wetgeving op de overheidsopdrachten.

Wat mij echter intrigeert, is dat de offertes tegen maandag 23 december 2002 worden verwacht, terwijl een aantal bureaus pas gisteren een mail met de vraag om een offerte hebben gekregen. Gisteren was het woensdag. 23 december is maandag. Dat lijkt mij nogal een korte termijn voor het indienen van een offerte, des te meer omdat in fine van de offerteaanvraag, mijnheer de eerste minister, vermeld staat dat voor de audiovisuele uitwerking van het concept het indienen van een filmpje geen uitsluitingsvoorwaarde is, maar wel tot voordeel strekt.

Wat is de bedoeling nu? Waarom is dit zo laattijdig gebeurd? Ik herhaal dat de regering de aanvraag correct bij de controlecommissie verkiezingsuitgaven heeft gemeld. Dat is het punt dus niet. Dat hoort thuis in het debat over de aanvaardbaarheid ervan. Het pre-electorale klimaat waarin wij leven en de noodzaak om dit nog eens te doen, terwijl iedere belastingplichtige reeds anticiperend op de wettelijke beslissingen door Kamer en Senaat uitleg heeft gekregen over de hervorming van de personenbelasting is een debat dat wij in de controlecommissie zullen voeren.

Met betrekking tot de eventuele gunning van deze overheidsopdracht zou ik graag van de eerste minister wat meer uitleg krijgen over de heel korte indieningstermijn. Op 19 december 2002 krijgen bepaalde bureaus de vraag een offerte in te dienen. De limietdatum voor de indiening is 23 december 2002. Men zegt erbij dat het filmpje reeds al dan niet insturen geen uitsluitingsvoorwaarde is maar het zou echter wel tot voordeel strekken. Dit lijkt mij heel eigenaardig.

Ik ga het in dit stadium van onze bespreking niet hebben over de gelijktijdige informatie naar alle mogelijke gegadigden voor deze overheidsopdracht. Ik weet dat de minister van Financiën terzake ook verantwoordelijkheid draagt. De Federale Voorlichtingsdienst ressorteert echter onder uw bevoegdheid. Deze dienst is uiteindelijk de instantie die deze taak moet uitvoeren. Ze is voor die zaak verantwoordelijk. Gelet op uw verantwoordelijkheid en bevoegdheid terzake als voogdijminister voor de Federale Voorlichtingsdienst, had ik bijgevolg graag enige antwoorden gekregen over de toch wat eigenaardige vaststellingen die ik heb gemaakt.

Mijnheer de voorzitter, ik geef in dit verband toe dat de eerste en de tweede vraag een bredere draagwijdte hebben dan de laatste vraag.

01.09 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik kan aanstonds antwoorden.

Ten eerste, de campagne waarvan sprake is een zaak van de heer Reynders. Deze campagne is geen initiatief van mijnentwege.

01.09 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: La campagne concernant l'impôt des personnes physiques est une initiative du ministre Reynders. Je vais lui demander de venir nous rejoindre.

Ze is inderdaad een zaak van de heer Reynders. Hij is bezig met een campagne rond de personenbelastingen. Ik verzoek u dus die vraag aan de heer Reynders te stellen. Ik zal hem verzoeken om naar hier te komen. Ik kan u geen informatie over die zaak geven. De heer Reynders kan u er alle informatie over geven.

De **voorzitter**: Ik zal hem laten komen.

01.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Hij kan dan op deze concrete vraag antwoorden. Het is immers een zaak die uitgaat van het ministerie van Financiën. De zaak gebeurt uiteraard in overleg met en onder de coördinatie van de dienst Externe Communicatie.

Een zaak waar wij wel mee bezig zijn en die onder mijn verantwoordelijkheid valt, is een campagne rond de vermindering van de vennootschapsbelastingen. Op dat vlak hebben wij de nodige beslissingen genomen. Vanaf de tweede week van januari 2003 zal er gedurende een periode van zes weken een campagne worden gevoerd op gespecialiseerde, buitenlandse televisiestations – zowel in Azië, Amerika als in Europa – en in gespecialiseerde dagbladen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb trouwens beslist om u daarover aan te schrijven.

In die campagne komt geen enkele naam van een minister voor. Wel komt de naam "België" erin voor. Het gaat immers over België.

Er is daar ook zelfs geen minister te zien van heinde of van verre. Het gaat dan over alles wat wij in het buitenland willen bekendmaken. Er loopt overigens binnen een aantal maanden ook geen verkiezingscampagne in het buitenland, maar in België. Ik denk echter dat het toch goed is dat u dat weet zodat we in de toekomst geen enkel probleem hebben met de controlecommissie over die specifieke campagne van de vennootschapsbelasting. Ik kan daarover alle informatie geven. Wat de personenbelasting betreft zal ik de heer Reynders nu onmiddellijk laten komen zodat hij de nodige informatie kan geven aan collega Leterme. Ik heb het dossier immers niet. Het wordt beheerd tussen de externe communicatie rechtstreeks met het ministerie van Financiën.

De **voorzitter**: U hebt het bij de commissie voor de Uitgaven ingediend. We hebben daarover – als mijn geheugen goed is – gedelibereerd op 17 december, eergisteren. De drie dossiers die u hebt ingediend werden zonder bemerking aanvaard door de commissie onder meer voor de argumenten die u nu aanhaalt. Ik wil dat meedelen aan de Kamer.

01.11 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ten eerste, de campagne die we wensen te voeren is een puur informatieve campagne naar buitenlandse bedrijven om te investeren in België. Hier komt van heinde en verre geen minister aan te pas. Ik zeg dat nogmaals.

Het tweede dossier betreft het contentieux. Ik heb de minister van Sociale Zaken de vraag nu doorgegeven. Ik heb dat gedaan op hetzelfde moment als ze gesteld werd door de heer Leterme. Ik zal aan de heer Vandenbroucke vragen dat hij naar hier komt om op die vraag van de heer Leterme te antwoorden. Het is immers een dossier

01.10 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: La campagne sur l'impôt des sociétés, elle, relève de ma compétence. Elle débutera la deuxième semaine de janvier, elle durera six semaines et sera menée essentiellement sur des chaînes de télévision et dans des quotidiens spécialisés à l'étranger. Aucun ministre ne sera visible ni ne sera mentionné dans le cadre de cette campagne.

Le **président**: Les trois dossiers déposés par le premier ministre ont été examinés et acceptés avant-hier en commission des dépenses électorales.

01.11 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: En ce qui concerne les litiges avec la Communauté française, je cède la parole au ministre Vandenbroucke.

En ce qui concerne le terrorisme international, nous avons approuvé il y a six semaines un projet de loi transposant en droit

dat beheerd wordt door collega Frank Vandenbroucke.

Het derde dossier is dat van het internationaal terrorisme. Ongeveer zes weken geleden – ik zeg dat uit het hoofd, mijnheer Leterme – hebben wij een ontwerp goedgekeurd dat het internationaal aanhoudingsmandaat, zoals het uitgewerkt werd onder het Belgisch voorzitterschap met een koninklijk besluit, omzet in Belgisch recht.

Dit ontwerp is doorgestuurd naar de Raad van State. Ik wacht dus op het advies van de Raad van State. Zodra het advies van de Raad van State binnen is, kunnen wij het ontwerp indienen bij het Parlement of publiceren – als het bij wijze van koninklijk besluit gebeurt – in het Belgisch Staatsblad.

01.12 Yves Leterme (CD&V): Voorzitter, uiteraard ben ik ontvankelijk voor de verwijzing naar de ministers Reynders en Vandenbroucke. Ik had de vraag gericht aan de eerste minister wat het dossier betreft van de communicatiecampagne omwille van de betrokkenheid van de Federale Voorlichtingsdienst.

Een tweede vraag betreft de problematiek van het contentieux met de Franse Gemeenschap, vanuit het functioneren van het overlegcomité. Ik dacht dat de eerste minister mij daarop zou antwoorden vandaar dat ik de vraag aan de eerste minister voorleg. Maar uiteraard, als de minister van Sociale Zaken hier straks het antwoord komt geven, kan ik daarmee instemmen. Met betrekking tot de strijd tegen het internationaal terrorisme...

(...)

De **voorzitter**: Hij moet naar hier komen. Ik kan nog geen telefonische beantwoording aanvaarden in de Kamer.

01.13 Paul Tant (CD&V): Trouwens, iedereen kan beweren dat hij Vandenbroucke heet. Er zijn er nog.

De **voorzitter**: Er zijn veel Vandenbrouckes.

01.14 Paul Tant (CD&V): Er zijn een paar specimen.

De **voorzitter**: Ja, er zijn er van wie ik de stem herken.

(...)

01.15 Eerste minister Guy Verhofstadt: Ik heb de heer Vandenbroucke aan de lijn gehad. U weet, dat is instantdemocratie. U wordt onmiddellijk op uw wenken bediend zodra u een vraag gesteld hebt. Dat is zoals het zetten van instantkoffie.

belge le mandat d'arrêt européen international. Nous attendons maintenant l'avis du Conseil d'Etat à son sujet. Ensuite, il sera soit déposé à la Chambre, soit publié comme arrêté royal au Moniteur belge.

01.12 Yves Leterme (CD&V): Ma question sur la campagne de publicité était adressée au premier ministre, en raison de l'implication du Service fédéral d'information, mais je ne vois pas d'inconvénient à ce que les ministres compétents répondent. Et je suis parfaitement d'accord aussi que M. Vandenbroucke réponde à ma question sur le litige avec la Communauté française.

01.15 Guy Verhofstadt, premier ministre: M. Vandenbroucke vient de me signaler par téléphone que l'ONSS est toujours en train d'examiner le dossier.

01.16 Yves Leterme (CD&V): ...draait u daar in?

01.17 Eerste minister Guy Verhofstadt: Ik vind dat ook niet zo lekker, ik heb liever een espresso.

De **voorzitter**: Daar zijn uitstekende Italiaanse apparaten voor.

01.18 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb de heer Vandenbroucke aan de lijn gehad. De RSZ is volop bezig met dit dossier. De heer Vandenbroucke stelt voor dat hij tegen maandag collega Leterme een verslag bezorgt van de stand van zaken van de invordering die door de RSZ tot hiertoe gedaan is en van de acties die door de RSZ ondernomen zijn. Hij zegt dat hij tegen maandag met een volledig schriftelijk verslag klaar kan zijn.

De **voorzitter**: Maandag zullen we er niet zijn.

01.19 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Maar dat wil niet zeggen dat de heer Leterme maandag niet werkt, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Maandag zijn Leterme, De Croo en anderen natuurlijk hier, maar misschien niet in dit halfroond.

01.20 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ben altijd ter beschikking van het algemeen belang.

Mijnheer de eerste minister, u kunt mij natuurlijk tegenspreken maar ik dacht dat er voor morgenochtend een overlegcomité werd bijeengeroepen. Ik dacht dat op initiatief van de Franse Gemeenschap een voorstel van eindregeling met betrekking tot de RSZ-problematiek op de agenda werd geplaatst. Ik begrijp dat de stand van zaken met betrekking tot de invordering van de RSZ kan worden voorgelegd door de minister van Sociale Zaken. Mijn vraag aan u als eerste minister van de federale regering was welk standpunt de federale regering in het overlegcomité gaat innemen op grond van de argumenten die bij nota ter toelichting van het agendapunt 7 of 8 van het overlegcomité zullen worden geproduceerd door de Franse Gemeenschap, tenzij het punt niet voorkomt morgen, er geen overlegcomité is en erover niet wordt gediscussieerd.

01.21 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Er is morgen een vergadering van het overlegcomité. Op de agenda staat de stand van zaken van het dossier zoals dat dikwijls terugkomt. Dat is ook wat wij maandagavond aan de heer Leterme zullen laten bezorgen. De houding van de regering is: hoe meer we kunnen innen, hoe beter.

De **voorzitter**: Als de heer Leterme dat krijgt, heeft iedereen daar recht op.

01.22 **Yves Leterme** (CD&V): Voorzitter, wat betreft de strijd tegen het internationaal terrorisme heb ik akte genomen van het antwoord van de premier met betrekking tot het koninklijk besluit houdende omzetting in Belgisch recht van het Europees aanhoudingsmandaat. Ik heb echter geen antwoord gekregen op het tweede deel van mijn eerste vraag met betrekking tot de invulling van de andere elementen van het framework, zoals vastgelegd door de Raad van 14 en 15 december 2001, die betrekking hebben op een gemeenschappelijke definitie, het hanteren van dezelfde

01.18 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Il propose de remettre lundi à M. Leterme le rapport sur les recouvrements et sur les actions entreprises par l'ONSS jusqu'à ce jour.

01.20 **Yves Leterme** (CD&V): Est-il exact que le comité de concertation se réunira demain matin et qu'une proposition de règlement final pour l'ONSS est inscrite à l'ordre du jour? Quel sera le point de vue du gouvernement?

01.21 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Une réunion du comité de concertation est effectivement prévue mais les discussions porteront uniquement sur l'état de la situation. M. Leterme recevra un compte rendu de cette réunion dès lundi. L'attitude du gouvernement consiste à dire qu'il faut tenter d'obtenir le maximum.

Le **président**: Cet état des lieux nous intéresse tous.

01.22 **Yves Leterme** (CD&V): Je n'ai pas obtenu de réponse à ma question relative aux autres éléments du programme-cadre, qui concernent respectivement une définition commune, le recours aux mêmes dispositions pénales pour des actes de terrorisme international et

strafbepalingen voor daden van internationaal terrorisme en de totstandkoming van een juridisch actieprogramma tegen het internationaal terrorisme. Wanneer ik mij daarover informeer, mijnheer de voorzitter, heb ik de indruk dat wat dat betreft er enige achterstand werd opgelopen. Dit leidt trouwens ook tot animositeit bij onze partners in de NAVO en dan meer bepaald de Amerikaanse partner.

Ik zou van de eerste minister desnoods de logenstraffing willen krijgen dat daar enige vertraging zou zijn, maar dan zou ik dat wel willen onderbouwd zien door een aantal concrete voorbeelden van uitvoering van elementen van dat frameworkprogramma.

01.23 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken voor een antwoord op dergelijke concrete vragen. Bij mijn weten is er geen achterstand. Bij mijn weten is er ook geen animositeit bij onze partners, integendeel. Binnenkort trouwens, zoals vandaag in de krant stond, zullen twaalf Al Qaeda-verdachten in België voor de rechter verschijnen. Ik denk dat dit een bewijs is van het omgekeerde.

01.24 **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur le président, ce sont des compléments qui doivent être pris par le ministre de la Justice. En effet, en ce qui concerne les mesures de police administrative, nous avons mis en œuvre immédiatement toutes les mesures que nous-mêmes nous avons proposées au Conseil européen le 20 septembre, c'est-à-dire quelques jours après les événements du 11. D'autres mesures qui concernent les définitions, les incriminations impliquent toute une procédure, y compris parlementaire.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, wenst u de aanwezigheid van minister Reynders voor een antwoord? Dan zal hij in de loop van dit debat hier aanwezig zijn. Wenst u ook nog de aanwezigheid van minister Vandenbroucke voor een antwoord of de aanwezigheid van minister Verwilghen?

01.25 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat het over mijn begroting ging. Ik heb hier gans mijn begroting mee. Kan hij niks vragen over mijn begroting, nee?

l'élaboration d'un programme d'action juridique contre le terrorisme international. J'ai l'impression que nous avons accumulé du retard et que le partenaire américain commence à manifester une certaine animosité.

01.23 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Pour obtenir une réponse à ces questions-là, il conviendrait de s'adresser aux ministres Verwilghen et Duquesne. A ma connaissance, il n'y pas de retard. Il n'y a pas non plus d'animosité de la part de nos partenaires. A brève échéance, douze personnes suspectées d'appartenir à Al-Qaida comparaitront devant un tribunal belge.

01.24 **Minister Antoine Duquesne**: Wij hebben uitgevoerd wat op 20 september 2001, negen dagen na de tragische gebeurtenissen in New York, op Europees niveau werd beslist. Andere maatregelen vereisen een hele procedure.

01.25 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: M. Leterme n'a-t-il aucune question à poser à propos du budget que j'ai confectionné?

De **voorzitter**: Ja maar, u bent de premier van eenieder.

01.26 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: U kunt toch niet van mij verwachten dat ik alle individuele dossiers van elke minister behandel! Het is al erg genoeg zo.

De **voorzitter**: Maar daarom kunt u delegeren. U hebt het recht te delegeren. Het zou nogal spijtig zijn.

01.27 **Yves Leterme** (CD&V): Voorzitter, ik ben graag bereid om over de begroting van de eerste minister, onder meer over de begroting van het IPC een boom op te zetten. Ik dacht daartoe de kans gehad te hebben gisteren bij de algemene bespreking. Ik heb de eerste minister daar gemist, zoals ik mijnheer Boutmans

01.27 **Yves Leterme** (CD&V): La discussion générale sur le budget a eu lieu hier. Le premier ministre a brillé par son absence. Si j'ai bien compris, aucune décision ne

verwelkomd heb bij het begin van de bespreking van de programmawet toen ik ook de eerste minister heb gemist. Maar goed, ik beperk mij vandaag zoals aangekondigd tot die drie punctuele vragen.

sera prise lors de la réunion du Comité de concertation de demain.

Misschien nog een element wat het dossier betreft van het contentieux Franse Gemeenschap Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Ik heb toch de eerste minister goed begrepen dat hij bevestigt dat er morgen geen beslissing wordt genomen, dat het alleen het akteren is van een stand van zaken?

De **voorzitter**: Ik begin met de sector Binnenlandse Zaken.

01.28 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat deze regering bijzonder collegiaal is. Men speelt mekaar voortdurend de bal toe onder de vorm van de verantwoordelijkheid, maar er is niemand die op het doel durft te mikken. Ik vind dit een heel merkwaardige handelwijze.

01.28 Paul Tant (CD&V): Quelle collégialité au sein de ce gouvernement. Les ministres se renvoient la balle mais aucun n'ose tirer au but.

01.29 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Tant, dat is normaal. Op de verkiezingsdag zullen we hem er wel in shotten.

01.29 Guy Verhofstadt, premier ministre: Soyez sans crainte, ils marqueront aux élections.

01.30 Paul Tant (CD&V): Als u zolang moet blijven passen geven, de een na de ander, wordt het wel wat eentonig.

01.31 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: We blijven zolang op het veld en dan shotten we hem erin op het juiste moment. Als we hem te vroeg erin shotten, kunt u nog tegen scoren.

De **voorzitter**: U moet goede keepers hebben.

01.32 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: (...)

De **voorzitter**: Indien de vraag tot mij was gericht, waren er natuurlijk andere sporten ter sprake gekomen.

Ik begin met de sector Binnenlandse Zaken. Ik heb voor de minister van Ambtenarenzaken, de heer Van den Bossche die gisteren zo werd geëerd, vragen van de heer Leterme en mevrouw Creyf. Mijnheer Van den Bossche, u moet niet naar de heer Tant luisteren, u moet naar de heer Leterme luisteren.

Mijnheer Leterme, u mag uw vragen stellen terwijl ik mevrouw Creyf, die zich ook heeft ingeschreven voor dit deel van het debat, laat verwittigen.

01.33 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik begroet hier in het bijzonder de minister van Ambtenarenzaken.

Mijnheer de minister, vannacht hebben wij in de intimiteit van de Kamer met een 8- of 9-tal leden zitten wachten op uw komst, maar goed, uitgesteld plezier is... hoe zegt men dat? Uitgesteld genot is dubbel genot?

01.34 Minister **Luc Van den Bossche**: (...) les in de postuniversitaire cyclus management in Antwerpen, bij professor Hendrickx. Ik heb dat dus ook plichtsgetrouw gedaan. Daarna deelde men mij mee dat u niet meer zo laat wilde werken.

01.35 Yves Leterme (CD&V): Ik was gisterenavond volledig voor u

beschikbaar.

01.36 Minister **Luc Van den Bossche**: Ik ook, zodra dat gedaan was.

01.37 **Yves Leterme** (CD&V): Ik was bereid op u te wachten, maar...

01.38 Minister **Luc Van den Bossche**: Ik wou eerst de Universiteit van Antwerpen voort steunen. Dat is toch mooi voor een Gentenaar?

01.39 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de minister, de voorzitter van de Kamer had ook zeer vroegtijdig het pand verlaten. Dat is toch merkwaardig.

01.40 **Luc Van den Bossche**, ministre: Maintenant je comprends tout.

01.41 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de minister, ik wil u toch een aantal vragen voorleggen die niet alleen bij ons leven maar ook bij leden van het federale ambtenarenkorps, vragen die uiteraard alles te maken hebben met zowel het Copernicus-programma zelf als met de implementatie van het Copernicus-programma. Collega Verherstraeten heeft eerder deze week reeds op treffende wijze de afgeleide effecten – en de wellicht rechtstreeks bedoelde effecten – van een aantal procedures geschetst. Met een zekere bescheidenheid wens ik nu een aantal andere aspecten toe te lichten en vooral u enkele vragen te stellen.

Een eerste vragenluik heeft betrekking op de gewijzigde taalwet. U zult zich wel herinneren dat wij vorig jaar op een bepaald moment de taalregeling hebben aangepast. Daarover heeft een stemming plaatsgevonden. Als ik mij niet vergis – maar ik kan erover gelezen hebben in de papieren versie van het Belgisch Staatsblad – is dat wetgevend werk nog niet van kracht geworden, onder meer bij ontstentenis van een aantal uitvoeringsmaatregelen. Mijn vraag luidt dus: wat is de stand van zaken met betrekking tot die gewijzigde taalwet?

Wanneer zal zij in werking treden?

Van praktisch belang is de vraag wanneer de nieuwe managers hun "functionele taalkennis" zullen bewijzen? Wanneer zal de test klaar zijn bedoeld om de grondige taalkennis te evalueren?

Bij ontstentenis van deze concrete maatregelen blijft de oude taalwetgeving van kracht en in heel wat departementen moeten er taaladjuncten worden aangesteld bij eentalige directeurs-generaal. De wet bepaalt dat zulks binnen de zes maand moet gebeuren. De vraag is wanneer de oproepen op de website van het Staatsblad zullen verschijnen.

Nu we het toch hebben over de taaladjuncten had ik ook graag vernomen onder welk statuut zij zullen werken en wat hun loon zal zijn. Het is een beetje cynisch bedoeld, maar zal men in deze ook opnieuw voor de feitelijkheid opteren in plaats van voor een wettelijk onderbouwde en juridisch zekere oplossing?

01.41 **Yves Leterme** (CD&V): Je me pose plusieurs questions au sujet du plan Copernic. L'an passé, des modifications ont été apportées à la législation linguistique. Or une série de mesures d'exécution n'ont toujours pas été prises. Où en est-on, à l'heure actuelle? Quand le nouveau règlement entrera-t-il en vigueur? Quand les nouveaux managers pourront-ils évaluer leur connaissance fonctionnelle des langues? Quand un appel aux candidats aux postes d'adjoints linguistiques sera-t-il publié au Moniteur belge? Combien ces adjoints linguistiques seront-ils payés? Optera-t-on cette fois encore pour une solution fondée sur les faits plutôt que pour une solution fondée sur une base légale et offrant une sécurité juridique?

Je remarque également que l'on a eu recours à des consultants, curieusement. La réorganisation des procédures de travail, aussi nommées *business process reengineering* (BPR), représente une section importante de la réforme Copernic. Sa mise en oeuvre a subi des retards car on ne dispose pas des moyens financiers suffisants. Certains départements ne pourront donc entamer leurs travaux. C'est ce moment qu'ont choisi les

Mijn tweede serie vragen houdt verband met de problematiek van de consultants. De benoemingscarrouzels lopen voort; dat was ook zo geprogrammeerd. De essentie van de Copernicus-hervorming is de Business Process Re-engineering – de BPR. Het herdenken en optimaliseren van werkprocessen bij de federale administratie, de uittekening van de BPR, loopt steeds meer vertraging op. Hiervoor werden trouwens onvoldoende middelen ingeschreven in de begroting 2003 – ten zij ik mij vergis, mijnheer de minister – waardoor te weinig departementen van start zullen kunnen gaan.

Gesteld dat wij akkoord gaan met uw fundamentele doelstelling, uw “Copernicaanse doelstelling”, dan valt het te betreuren dat in 2003 – tenzij ik mij vergis – op de basisallocatie voor de financiering van het tot stand komen van de BPR, onvoldoende middelen werden ingeschreven om het vooropgestelde aantal departementen te onderwerpen aan deze operatie.

Daarom had ik graag het volgende vernomen, mijnheer de minister. Consultants zijn in de mode en zeker met betrekking tot Copernicus-hervorming is er heel wat te doen rond die consultants. Voor de transparantie terzake stel ik u de vraag wat de globale kostprijs is voor de consultants in 2003. Ik kan mij voorstellen dat er ramingen werden gemaakt ter voorbereiding van het begrotingswerk. Thans vernam ik graag de kostprijs van de consultants voor het opstellen van de BPR in de loop van het jaar 2003. Kunt u ons ook zeggen wat de kostprijs is van de prestaties te leveren door consultants voor de Copernicus-hervorming in 2003?

Wat dat betreft moet het mij trouwens van het hart dat het mij eigenaardig overkomt dat de voorzitters van directiecomités, die nog niet zo lang geleden werden aangesteld op basis van een aantal kwaliteiten waarover ik niet te oordelen heb, zeker niet vanuit deze positie hier in het Parlement, voor de opmaak van hun managementplan naar verluidt op hun beurt een beroep doen op externe consultants. Nochtans, het opstellen van een managementplan behoort tot een van de kerntaken van de voorzitter van een directiecomité. Dat is trouwens een van de elementen op basis waarvan hun competentie werd getoetst in het assessment. Zijn die personen al dan niet in staat om een correct managementplan op te stellen voor de administratie die hen wordt toevertrouwd? Ik vernam, maar wellicht zult u dat straks kunnen logenstraffen en mij daarvoor terechtwijzen, dat ook voor het uitstippelen van die managementplannen de voorzitters van de directiecomités reeds een beroep gaan doen op externe consultants. Dat is de wereld op zijn kop, in die zin dat die personen worden aangeduid met precies dat werk als essentiële opdracht, maar zij doen daarvoor een beroep op externe consultants. Dat is een eigenaardige werkwijze.

Ik kom tot mijn derde, wat ironisch bedoelde opmerking. Als men concreet gaat kijken, eenmaal de voorzitters van het directiecomité zijn geïnstalleerd, wat zij doen – de wijze waarop zij zullen functioneren – blijkt dat zij zich zeer snel gaan nestelen in de positie van de vroegere secretarissen-generaal. Men krijgt het profiel, de positie en het functioneren van een vroegere secretaris-generaal, terwijl het juist de bedoeling is om dat functioneren aan te passen en een andere invulling te geven aan de functie van eerste en eindverantwoordelijke van een administratie. Welnu, we stellen vast

présidents des comités de direction pour recruter des consultants externes chargés d'élaborer un plan de gestion, alors que cette tâche fait partie de leurs missions principales et qu'elle a constitué un critère d'appréciation lors de la procédure de sélection. J'aimerais donc connaître les montants consacrés aux opérations de consultance pour l'ensemble du plan Copernic.

Une fois mis en place, les présidents des comités de direction – excepté au département de la Fonction publique même – s'installent rapidement dans les attitudes et les habitudes des anciens secrétaires généraux, alors que l'on voulait justement changer la nature de ces fonctions.

Les observateurs objectifs froncent les sourcils lorsqu'ils voient qui s'est vu attribuer la meilleure cotation lors des sélections. Cette remarque s'applique notamment aux membres francophones des comités de direction. A en croire les appréciations officielles, il semblerait que le département des Affaires économiques disposait auparavant d'un personnel composé d'agents de l'Etat modèles. Toute personne qui connaît un peu la situation sait que ce n'était pas particulièrement le cas.

Les fonctionnaires de niveau 1 qui n'ont pas été soumis à l'évaluation s'interrogent sur leur position. Quand la réforme de leur carrière entrera-t-elle en vigueur? Quand la valorisation financière aura-t-elle lieu? Qu'advient-il, en 2003, du pécule de vacances pour les agents de niveau 1? Quel montant recevront-ils? Y aura-t-il une augmentation des barèmes à partir du 1er janvier 2003?

dat de voorzitters van de directiecomités – de ene al meer dan de andere – zich zeer snel gaan nestelen in de gewoonten en attitudes van de vroegere secretarissen-generaal. Uw departement is de uitzondering, denk ik, maar behoudens uw departement heb ik de indruk dat terzake geen grote veranderingen of verbeteringen zijn vast te stellen. Eenmaal de stofwolk van de benoeming van een nieuwe voorzitter van het directiecomité is verzwonden, neemt men zeer snel de vroegere gewoontes aan.

Ik kom tot een vierde kanttekening ten aanzien van de Copernicus-hervorming. Met betrekking tot de assessments kan ik mij niet van de indruk ontdoen – ik zal het over één concreet voorbeeld hebben – dat objectieve observatoren, vooral aan Franstalige kant – en wij ook – steeds meer de wenkbrauwen optrekken als ze zien welke "schitterende managers" – ironisch bedoeld – uit de overheid een A-quoting halen of worden geselecteerd. Ik denk, bijvoorbeeld, aan de secretaris-generaal van Economische Zaken, zijn directeur-generaal Economische Zaken – die ondertussen bij Justitie is tewerkgesteld – en de directeur-generaal van het NIS, die blijkbaar zo'n schitterende job heeft geleverd dat hij een promotie naar Justitie kan maken. Als ik zie welke quoterings de Franstalige leden van de directieraad van Economische Zaken krijgen, heb ik de indruk dat die zo goed zijn dat Economische Zaken in het verleden als een soort modeladministratie moet hebben gefunctioneerd, wat ik uit persoonlijke ervaring kan logenstraffen. Economische Zaken was geen modeladministratie, maar ik stel vast dat die mensen allemaal schitterende kandidaten zijn als het erop aankomt een bepaalde procedure in het kader van Copernicus te volgen en daar met zeer gunstig gevolg op geciteerd te worden, zelfs met A-quoterings.

Ten slotte, mijnheer de minister, heb ik enkele vragen over de positie van de andere ambtenaren van niveau 1, uitgezonderd zij die het voorwerp uitmaken van de assessmentprocedures. Het gaat meer bepaald over die ambtenaren van niveau 1 waarbij nogal wat vragen, onzekerheid en frustraties leven met betrekking tot wat met hen zal gebeuren. Mijnheer de minister, wanneer treedt de hervorming van hun loopbaan in werking? Het interesseert die mensen uiteraard ook – als zij de evolutie van de verloning zien van andere ambtenaren die in het kader van de Copernicus-hervorming bepaalde functies krijgen toegewezen – wanneer hun financiële valorisatie in werking gaat treden. Meer bepaald met betrekking tot het optrekken van het vakantiegeld – waarin voor de niveaus 2, 3 en 4 stappen zijn gezet – rijst de vraag wat in 2003 zal gebeuren. Dit is geen ingewikkelde vraag, die zeer concreet kan worden beantwoord. Mijnheer de minister, wat zal het bedrag zijn aan vakantiegeld dat de ambtenaar van niveau 1 in 2003 zal krijgen? Daarvoor zijn een aantal schikkingen getroffen, maar ik zou u willen vragen om in de Kamer wat duidelijkheid te schetsen, die op dit moment ontbreekt bij deze mensen. Krijgt de ambtenaar van niveau 1 zijn baremaverhoging vanaf 1 januari 2003, mijnheer de minister?

Welke werkgever zou zich in de private sector, waar Copernicus zich onder meer aan spiegelt, kunnen permitteren om tegen zijn basised medewerkers van niveau 1, in casu adjunct-adviseurs, te zeggen: wachten jullie maar wat op de gelijkmaking van jullie vakantiegeld, wij gaan dit eerst toebedelen aan jullie lagere medewerkers en jullie zullen nog wat wachten. Ik denk dat dit, inzake demotivatie, kan tellen. Ik heb de indruk, maar ik laat de minister de

kans om dat te logenstraffen, dat er toch bij de korpsen van federale ambtenaren met betrekking tot de concrete implementatie van Copernicus heel wat frustraties aan het groeien zijn, zowel wat betreft hun carrière, hun financiële revalorisatie als een aantal daarnet geschetste onderdelen. Wat mij betreft is dit voor een deel terecht, want ik denk dat een aantal mensen reeds iets te lang wachten op duidelijkheid in verband met de evolutie ter zake. Ik zou u willen vragen, mijnheer de eerste minister, welke initiatieven u zou nemen om hierin wat meer duidelijkheid te brengen.

01.42 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik had u ook graag een vraag gesteld in verband met Copernicus en het nieuw federaal organogram voor de overheidsdiensten. Het betreft meer bepaald de Programmatorische Overheidsdienst Wetenschapsbeleid of Wetenschappelijk Onderzoek. Ik heb daarover, tijdens de begrotingsbesprekingen, vragen gesteld aan minister Picqué. Voor minister Picqué is het natuurlijk voor de hand liggend dat hij zegt: de organisatie van Copernicus, dat is niet mijn zaak, daarvoor moet u bij de bevoegde minister zijn.

Voor de wetenschappelijke instellingen en voor wetenschapsbeleid verandert er dus in de toekomst een en ander. De federale culturele instellingen gaan naar de diensten van de eerste minister, vanaf de volgende regering. De federale wetenschappelijke instellingen en wetenschapsbeleid worden een Programmatorische Overheidsdienst (POD), die zal worden ondergebracht onder de Federale Overheidsdienst Economie. Ik hoor zeggen dat een Programmatorische Overheidsdienst eigenlijk tijdelijk is. Zelfs die tijdelijkheid kan lang duren, maar als ik het organigram voor mij zie dan horen zij inderdaad bij het lijstje van geprogrammeerde, tijdelijke diensten, die eventueel op termijn kunnen verdwijnen.

Mijnheer de premier, ik wil erop wijzen dat deze Programmatorische Overheidsdienst Wetenschapsbeleid beschikt over meer dan 2.400 personeelsleden, en zowel naar budget als personeel op zijn minst anderhalve keer groter is dan de Federale Overheidsdienst waarbij ze wordt ondergebracht. De dochter is dus veel groter dan de moeder. De Programmatorische Overheidsdienst is een atypische overheidsdienst, want de andere Programmatorische Overheidsdiensten zijn in feite administraties. Als ik zie dat de andere Programmatorische Overheidsdiensten Telecommunicatie, Duurzame Ontwikkeling, Consumentenzaken, Integratie, Armoedebestrijding, Gelijke Kansenbeleid, Administratieve Vereenvoudiging, Activabeheer vooral administraties zijn, terwijl deze Programmatorische Overheidsdienst Wetenschapsbeleid veel meer is dan een administratie.

Het is een instelling van waaruit een beleid wordt gevoerd, onder meer met betrekking tot wetenschapsbeleid, wetenschappelijk onderzoek en federale wetenschappelijke instellingen. Men zou kunnen tegenwerpen dat de plaats waar ze worden ondergebracht toch niet zo bepalend kan zijn. Door ze echter onder te brengen bij een Programmatorische Overheidsdienst komt alles wat wetenschapsbeleid en wetenschappelijk onderzoek is verzwakt uit Copernicus. Waarom? Ze krijgen geen eigen beleidscel, geen eigen directiecomité, geen vier essentiële staffuncties, geen instrumenten voor een eigen personeelsbeleid en geen eigen instrumenten voor

01.42 Simonne Creyf (CD&V): Le ministre Picqué a renvoyé mes questions sur le service public de programmation (SPP) Recherche scientifique au ministre Van den Bossche. A compter de la prochaine législature, les établissements culturels fédéraux ressortiront au service du premier ministre et le service public fédéral Economie prendra en charge la politique scientifique, ce qui est étonnant car le futur service public de programmation Recherche scientifique comptera plus de 2.400 travailleurs. Les effectifs et le budget de ce service dépasseront ainsi d'une fois et demie ceux du service public fédéral dont il relève. En outre, les autres SPP sont des administrations à part entière alors que le SPP Recherche scientifique participe très clairement au processus politique.

En réunissant les établissements scientifiques fédéraux et la politique scientifique au sein d'un même service public de programmation, joint au service public fédéral Economie, on les affaiblit. Le SPF ne dispose ni d'une cellule politique spécifique, ni de propres comités de direction, ni des essentielles fonctions de cadre ni d'instruments pour définir sa propre politique budgétaire et du personnel.

Comment en est-on arrivé à cette situation? Comment le ministre la justifie-t-il? Quelles seront les conséquences pour la politique scientifique?

een eigen budgetbeleid. Ze zijn immers ondergebracht bij de Federale Overheidsdienst Economie die dat allemaal wel krijgt. Ze worden er aan toegevoegd. Door ze onder te brengen in een Programmatorische Overheidsdienst worden ze verstoken van al die belangrijke instrumenten van een FOD waarover zij best wel zouden kunnen beschikken.

Mijnheer de minister, hoe is dit tot stand gekomen? Hoe kunt u dit verantwoorden? Wat zijn de gevolgen voor de toekomst van het wetenschapsbeleid dat als Programmatorische Overheidsdienst wordt ondergebracht bij de FOD Economie. Op het ogenblik dat de Programmatorische Overheidsdienst verdwijnt wordt Wetenschapsbeleid helemaal ondergebracht bij Economie. Die verhoudingen lijken me erg scheefgetrokken. Ik neem aan dat u een grondige reden hebt om in uw organigram dit op deze manier te organiseren.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, u hebt het woord voor uw langverwacht antwoord. U mag van geluk spreken dat u gisterenavond niet meer hebt moeten antwoorden.

01.43 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, collega's, met enthousiasme antwoord ik op de vragen van de heer Leterme. Ik zit al zo lang te wachten om te mogen antwoorden!

Wat de wijziging van de taalwetgeving betreft, moet men een onderscheid maken tussen twee zaken. Lang geleden en voor deze legislatuur heeft men reeds aangedrongen op een onderzoek over de wijze waarop de taalexamens georganiseerd worden. U kent de verhalen die soms wat aangedikt en smeug waren. Selor meldt me dat sommige verhalen reeds dateren van 10 jaar geleden. Er kwam een Vlaams onderzoek. Teneinde de resultaten van het onderzoek zo valabel mogelijk te maken voor de twee taalgroepen van het land hebben we een onderzoek laten uitvoeren door een gecombineerd team. Dit team bestond uit mensen van de Universiteit van Antwerpen, die reeds vroeger betrokken waren met Dideskalia, en de Universiteit van Luik. De conclusies van het onderzoek inzake taalexamens werden aan de leden van de commissie meegedeeld. De commissie heeft over de mogelijke gevolgen daarvan een aantal keren van gedachten gewisseld. Het eerste luik van de taalwetgeving is bijgevolg een vertaling van de conclusies door Selor, dat zelf beslist over de inhoud van de examens. Dit punt is quasi rond.

Het tweede luik van de wijziging van de taalwetgeving waar u terecht op gealludeerd hebt en essentieel is voor Ambtenarenzaken is de functionele tweetaligheid voor de managementfuncties. Er wordt voorzien in een overgangstermijn. Bij de volgende mandaatperiode van zes jaar zullen alle aanwezige binnen de zes maanden het bewijs moeten leveren van de functionele tweetaligheid. Als dit niet het geval is, verliest men automatisch zijn mandaat.

Dat is de regeling die in de wet is ingeschreven.

De functionele tweetaligheid houdt het volgende in: ten eerste, bij machte zijn zich uit te drukken in de tweede landstaal; ten tweede, het begrijpen wat gezegd wordt tegen hem/haar in die tweede landstaal; ten derde, een vertaling van een geschreven tekst in de eigen landstaal kunnen controleren op de correctheid van de vertaling. Dat zijn de drie elementen. Voor de directeurs-generaal

01.43 **Luc Van den Bossche**, ministre: Avant cette législature, des histoires savoureuses circulaient déjà à propos des examens linguistiques. Elles ont donné lieu à une enquête menée conjointement par les universités d'Anvers et de Liège et dont les résultats sont à la disposition de la commission de l'Intérieur. Pour commencer, il existe une traduction de ces conclusions, réalisée par le Selor.

Deuxièmement, il y a la législation linguistique à proprement parler. Nous y avons intégré le concept de bilinguisme fonctionnel: pouvoir s'exprimer dans la deuxième langue nationale, pouvoir la comprendre et pouvoir contrôler une traduction vers sa propre langue. Les directeurs généraux, qui doivent garantir l'unité de la jurisprudence, doivent en outre maîtriser un vocabulaire spécifique. Un membre du personnel qui n'est pas en mesure de prouver son bilinguisme fonctionnel dans un délai de six mois perd son mandat.

Les premiers tests relatifs à ce bilinguisme fonctionnel sont terminés et les résultats sont positifs. En janvier, le Selor testera les premiers candidats qui se présenteront. Pour l'heure,

wordt daaraan toegevoegd – ik heb daarop al gealludeerd en kom daarop nog terug – dat de eenheid van rechtspraak, als een soort van fictie die de Raad van State in de loop der jaren in verscheidene arresten naar voren heeft gebracht, op dat niveau verzekerd wordt. Het vierde stuk dat daaraan wordt toegevoegd, voor degenen die de eenheid van rechtspraak moeten verzekeren, is de kennis van een lexicon. Dat lexicon wordt opgesteld door de universiteiten uit het zuiden en het noorden van ons land. Die professoren, die dat nu overigens al onderwijzen in de kandidatuurjaren, brengen hun lexicon mee. Op grond daarvan is ons lexicon nu ver afgewerkt. Dat zal het laatste stuk zijn waarvan die mensen de bekwaamheid moeten getuigen. In de taalwetgeving is ook de functionele tweetaligheid ingebracht in verband met de evaluatoren.

De proef van functionele tweetaligheid voor het management is rond en heeft ook al een eerste testronde doorlopen. Tegenwoordig worden proeven getest wanneer ze klaar zijn. Die test is achter de rug en goed bevonden. Vanaf begin januari – het zal veeleer midden januari zijn, zoals u dat kent, dus niet 1 of 2 januari – zal Selor in staat zijn om de eersten die zich aanbieden te testen op hun functionele tweetaligheid en dat brevet uit te reiken. Een aantal heeft mij gezegd dat zij dat trouwens vrij snel zullen doen. Zij zullen zich dus snel naar Selor begeven om dat snel te behalen en daardoor in orde te zijn met de taalwetgeving.

Het is juist dat wij taaladjuncten zullen moeten aanstellen, zolang die functionele tweetaligheid niet voor iedereen is gerealiseerd, met dien verstande dat wij niet het verhaal zullen herschrijven van het verleden, waarbij een taaladjunct werd aangesteld die de rang ontleende van degene bij wie hij adjunct was, want dat maakte dat er zeer eigenaardige dingen ontstonden in de administratie. U moet eerlijk zijn. Er waren gevallen waarbij een directeur-generaal en zijn adjunct beiden dezelfde betaling kregen. Naargelang van het geval had ofwel die adjunct niets te zeggen en niets te doen, ofwel deed de directeur-generaal niets en deed de adjunct alles, ofwel wilden ze allebei werken en was het permanent oorlog. Wij zullen dus een adjunct hebben alleen omwille van de taal en hij krijgt alleen maar een premie. Hij zal dus niet geassocieerd worden met de wedde van degene bij wie hij adjunct is. Het wordt echt geresumeerd tot adjunct zijn in het kader van de eenheid van rechtspraak.

Is er inzake teleconsultance, vertraging wat de BPR betreft? Ja. Er is vertraging in die zin dat er ten opzichte van het schema dat ik ook bij het begin heb ingediend, na een jaar twee departementen zullen zijn die in 2003 niet zullen opstarten, met name de departementen Arbeid en Economie. De andere departementen zullen in de eerste fase getreden zijn, zoals gepland. Het schema voor het departement Financiën wordt onverkort uitgevoerd. Financiën zal ook het duurste departement zijn in het verhaal. Het departement Financiën alleen loopt in de onmiddellijke fase weg met een bedrag van 360 miljoen oude Belgische frank en zal in de implementatiefase nog zeer op de begroting van Financiën wegen. Maar ook daar is in het geld voorzien. Het klopt dus dat er vertraging is, maar die is gelokaliseerd op twee departementen. Voor de rest is er in de BPR geen vertraging te noemen, maar het klopt dat in de financiering voor die twee departementen niet is voorzien, die dan ook niet zullen opstarten in 2003.

nous devons donc toujours désigner des adjoints linguistiques. Ces derniers perçoivent une prime et leur rang et traitement ne sont plus alignés sur ceux de la personne dont ils étaient l'adjoint.

Pour ce qui est de la consultance BPR, des problèmes de financement ont occasionné certains retards pour les départements de l'Emploi et de l'Economie, qui ne pourront démarrer en 2003. Les autres, même le "monstre" des Finances, suivent le bon cap.

01.44 Yves Leterme (CD&V): Waarom niet?

01.45 Minister Luc Van den Bossche: Waarom niet? In alle eerlijkheid, dat is een budgettaire kwestie. Ik had ook een begroting ingediend om die wel te laten starten. Maar uiteindelijk is daar voor een stuk een moeilijke keuze gebeurd. Om budgettaire redenen is dat verschoven en vertraagd.

01.46 Yves Leterme (CD&V): Eigenlijk is het dan toch jammer dat men geld gegeven heeft aan de brieven die aan de bevolking gestuurd zijn, waarmee dan uiteindelijk niets gebeurt. Men had dat geld hier kunnen gebruiken en...

01.46 Yves Leterme (CD&V): Je déplore que l'on ait gaspillé autant d'argent pour de stupides questionnaires. On aurait pu le consacrer à ceci.

01.47 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer Leterme, over die brieven aan de bevolking gaan wij niet meer discussiëren. Ik wil daarover niet meer discussiëren.

01.47 Luc Van den Bossche, ministre: J'ai déjà exprimé mon opinion à ce sujet.

Ik heb mij daarover al uitgedrukt. Men weet wat ik daarover denk. Ik hoef dat niet altijd te herhalen. Ik weet wel dat goede auteurs telkens weer herlezen worden, maar...

01.48 Yves Leterme (CD&V): Samengevat: dat was weggegooid geld.

01.49 Minister Luc Van den Bossche: Dat is uw samenvatting, ik heb dat nooit gezegd. Ik heb me af en toe wel eens vrolijk gemaakt over iets, maar dat heb ik nooit gezegd.

01.50 Yves Leterme (CD&V): Wat is uw definitie dan van dat initiatief?

01.51 Minister Luc Van den Bossche: Dat ik mij vrolijk maak over sommige dingen. Dat is zeer gezond. Professor Vlerick zei ooit: "In change management zit je altijd tot hier in de stront, maar uw kopke moet stralen". Zo zei hij dat.

De **voorzitter**: Dat is niet bepaald parlementaire taal, mijnheer de minister.

01.52 Minister Luc Van den Bossche: Ik citeer een oud-minister, mijnheer de voorzitter! Zo heeft hij ons dat geleerd.

01.53 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik vind het goed dat de minister een minister van de goede kleur citeert en niet omwille van de omstandigheden waarin hij zich bevond.

01.54 Minister Luc Van den Bossche: Ik heb de man altijd geapprecieerd omwille van de wijsheid in zijn cursussen. Vandaar het citaat. Ik dacht, misschien kent de heer Leterme de man nog. Ik zocht iemand die u goed kent en die ik apprecieer.

01.55 Paul Tant (CD&V): De goede kleur waarover de fractieleider sprak, dat was voordat de man in de materie verdween, als we elkaar goed verstaan!

01.56 Minister Luc Van den Bossche: Waarom zijn consultants in? Omdat ten eerste een aantal basiscompetenties totaal ontbreekt. Dat

01.56 Luc Van den Bossche, ministre: Le soutien apporté par

is zo gegroeid in het verleden en dat kan niet zomaar worden hersteld. Ten tweede zullen er altijd consultants nodig zijn. Men moet niet proberen om alle capaciteit in eigen boezem te krijgen. Dat lukt nooit en is trouwens contraproductief, want men heeft niet de hele tijd consultants nodig. Bovendien kan men in dat geval ook geen netwerk uitbouwen waarbij men zich voortdurend kan laten informeren over wat in andere gevallen met bepaald projecten is gebeurd, wat de ervaringen zijn en dergelijke. Consultants zullen dus altijd overal een beetje nodig zijn.

Nu zijn ze duidelijk nodig bij de BPR. Ook voor de selecties bij de assessments worden ze ingeschakeld, omdat assessments speciale procedures vereisen – ik ga daar straks dieper op in. De consultants zijn minder actief dan vroeger, maar ze zijn niet onbelangrijk. Hun assistentie bij de assessments loopt natuurlijk af, want men zal geen hele dagen blijven “assessen”. Eens het management is geland, zullen de assessments worden teruggeschroefd tot een zeer laag niveau. Bij de BPR zal het nog wel enige tijd duren vooraleer alles daar geregeld is.

Doet een voorzitter er verstandig aan om voor zijn managementplan een beroep te doen óp? Ik geef u mijn mening. Ik vind dat niet nodig. Ik zou dat niet meteen regelmatig doen. Ik heb net als u, mijnheer Leterme, gezien dat sommigen wel een beroep hebben gedaan op die mensen voor de methodologie van hun verslag. Stoort mij dat? Ach. Het voordeel is dat men dan een zeer methodologisch document aflevert dat gemakkelijker leesbaar is. Voor mij hoeft het niet, maar dit zijn nu ook niet de grote uitgaven. Methodologische vertalingen zijn niet meteen de allerbelangrijkste zaken. Essentieel voor de managementfunctie is dat de doelen die concreet zullen worden gehaald duidelijk worden gedefinieerd en dat de middelen die nodig zijn juist worden ingeschat, zodat ze tot de implementatie kunnen leiden.

Dat vind ik het allerbelangrijkste. Het feit of ze al dan niet die methodologische hulp hebben om de zaak in een mooi document te gieten, is minder belangrijk. Ik begrijp echter uw vraag. Ik heb zelf in het kabinet een spontane reactie gehad waarbij ik mij afvroeg of dit nu eigenlijk wel moest. Ik wil daar niet over liegen.

Hebben die zich genesteld? Ja en neen, we moeten eerlijk zijn. Collega Leterme, het is in de literatuur alom bekend dat een changeproces tijd nodig. Dat is zeker zo wanneer men vanuit een heel stabiele en conservatieve organisatie wil evolueren naar een moderne organisatie met kenmerken van “zelflerendheid”. Dat proces vraagt vele jaren. Het gaat immers om een cultuurverandering.

In dit proces moet je prioriteiten stellen. Men kan immers niet alle kanalen tegelijkertijd bewandelen. Prioriteiten stellen betekent altijd dat men het ene na het andere doet. Ik kom daar straks nog op terug. Dat betekent ook dat het soms zelfs niet leuk is om het ene na het andere te moeten doen. U kunt ten eerste om financiële redenen verplicht zijn prioriteiten te stellen. Dat is hier niet het geval geweest. U kunt echter ook verplicht zijn om redenen van capaciteit. Er zijn bijvoorbeeld in vele BPR's nog maar weinig N1's geland. Bij sommigen is dat al overal in orde.

les consultants sera toujours nécessaire. Ceux-ci sont à présent associés au BPR et aux assessments, mais leur rôle perdra progressivement de l'importance lorsque la direction sera entièrement opérationnelle. Personnellement, je ne pense pas que leur collaboration soit requise pour la rédaction d'un rapport, même si certaines personnes considèrent que cela est pratique pour des raisons méthodologiques. Cet aspect est toutefois moins important à mes yeux que le fait de posséder de réelles capacités de gestion.

Les changements sont toujours difficiles à mettre en oeuvre. Il est compréhensible que des retards surviennent car les collaborateurs, qui ont appliqué une organisation familière et bien définie des années durant, doivent opérer une transition vers une organisation nouvelle. Ce processus ne peut se dérouler en une fois, et c'est la raison pour laquelle il est nécessaire de déterminer des priorités.

A mon estime, la qualité prime la rapidité et c'est la raison pour laquelle dans de nombreux cas, le cadre du management n'est pas encore pourvu. N'oublions pas que les pouvoirs publics doivent respecter de lourdes procédures de recrutement. Des facteurs extérieurs provoquent un ralentissement de la réforme mais l'on finira par s'adapter à cette nouvelle situation et la réforme atteindra alors sa vitesse de croisière. Cette réforme est complexe mais nous progressons.

Généralement, les procédures d'assessment sont très fiables. Il est difficile d'établir si l'assessment des néerlandophones est plus compliqué que celui des francophones. Mais les résultats sont objectifs et il en ressort que les néerlandophones ne sont pas systématiquement meilleurs que

Ik ben hiervoor verantwoordelijk, in die zin dat ik aan de assessmentbureaus heb gezegd dat ik in die zaak zo snel mogelijk wilde gaan. Ik wilde echter geen kwaliteitsverlies lijden. Ik aanvaardde dus dat die bureaus zeiden dat ze niet sneller konden gaan indien we de kwaliteit die we hadden, wilden behouden. Ik aanvaard dan de vertraging. Bij de assessments is er op dit moment uiteindelijk een vertraging van twee tot drie maanden ten opzichte van mijn vroeger prognose. Ik heb die vertraging aanvaard. Ik wilde niet dat men zwakkere prestaties leverde in ruil voor snelheid. Dat is een keuze. Ik neem die volledig op mij.

Dat betekent dus dat het volledige managementkader er in vele gevallen nog niet is. We zitten, wat betreft het management zelf, nog altijd in die brede overgang. Dat komt ook omdat wij formeel heel zware procedures moeten volgen. In de privé-sector is dat eenvoudig. U landt en twee maanden later is uw staf, uw team, volledig. U moet in de privé-sector immers geen procedures volgens zoals hier. Hier is dat wel het geval. Als die nieuwe stafleden er nog niet zijn, zit u nog altijd met uw oude stafleden. Soms zijn die geen kandidaat meer. Soms zijn ze wel kandidaat; ze hebben echter nog vraagtekens, enzovoorts. We zijn nu pas de staffuncties beginnen invullen. Je staffuncties niet hebben, is ook al een nadeel. Dat is zelfs een nadeel ten opzichte van de virtuele matrixen.

U ziet, en moet dit ook aanvaarden: de omgevingsfactoren zijn in een changeprocess op bepaalde ogenblikken een wordingsverhaal. U begint, als u vooruitgeschoven bent in het changeprocess, met een ongunstige Umwelt, die zich langzaam naar die verandering schikt. Derhalve kom je maar langzaam op kruissnelheid. Daar is niets aan te doen. Dat lees je in alle literatuur over die materie. U merkt dat bij alle ervaringen. U leest dat ook in de evaluatie van Proctor & Gamble. Dat gebeurt dus overal. Dat is geen ontwijkend antwoord.

Ik wil aanvaarden waar het fout loopt. Ik heb daar geen probleem mee. Ik vind echter ook niet dat we de zaak tot een eenvoudig verhaal moeten herleiden. Het is geen eenvoudig verhaal. Het is een vreselijk moeilijk change-verhaal. Dat erkent eenieder. Met andere woorden, je zal de tijd moeten nemen. Daar is niets aan te doen.

Wat betreft het objectiveren van de assessments, ik ken de genoemde voorbeelden niet. Ik ken één voorbeeld, het voorbeeld van de voorzitter van Economie. Die heeft bij het assessment een B gehaald, geen A. Ik ga u zeggen wat men bij het assessment schreef. Het is een B, onbetwistbaar, volgens de prestaties die hij leverde. Sommigen hadden echter de indruk dat er een leereffect heeft gespeeld. Het is natuurlijk altijd toegelaten dat iemand tien of vijftien keer een assessment koopt met zijn eigen geld. Dat mogen we niemand verwijten. Het was echter een B en geen A. Bij de jobspecifieke proeven werd een vrij logische A gehaald. De A en de B hebben dan nadien aanleiding gegeven tot een eindklassering A, maar het assessment gaf een B.

Ik moet wel zeggen dat de assessments nooit feilloos zijn. De assessments geven echter toch in heel veel gevallen een heel juist beeld.

Zijn het Franstalige en het Nederlandstalige assessment gelijkwaardig? Dat kan ik moeilijk beoordelen.

les francophones. Il existe toutefois bel et bien une différence culturelle de part et d'autre de la frontière linguistique, une différence de perception quant à la façon dont une administration publique doit fonctionner.

Le personnel de niveau 1 sait très bien ce à quoi il peut s'attendre. Il a reçu une brochure "questions-réponses" exhaustive. Les accords conclus avec les syndicats seront traduits juridiquement dans un arrêté royal. Il a été convenu avec les syndicats que la mise en oeuvre des BPR constituerait le moment clé, mais celui-ci différera d'un département à l'autre et se situera entre janvier 2004 et décembre 2005.

Nous avons tout d'abord pourvu les fonctions de management, pour lesquelles un salaire avait déjà été défini. Les augmentations du pécule de vacances seront instaurées progressivement et seront toutes appliquées d'ici 2005 au plus tard. Pour le pécule de vacances, j'ai voulu envoyer un autre signal en commençant par le bas: les niveaux 4, 3 et 2 bénéficient déjà des 92% alors que le niveau 1 ne sera concerné qu'à partir de 2004. Par là, j'ai voulu signifier que chaque membre du personnel compte, de la technicienne de surface au top manager.

Je me permets de relativiser les propos de M. Leterme sur le problème de la démotivation. Les agents sont payés pour travailler et n'ont pas besoin d'une prime supplémentaire pour la cause. Quelles raisons peuvent-elles justifier la démotivation des fonctionnaires? Aucune! Il est néanmoins indispensable de tout mettre en oeuvre pour les motiver. En leur accordant 92%, nous leur avons finalement donné bien plus que ce qu'ils espéraient et bien plus, même, que ne le

Ik doe noch het ene noch het andere. Wat ik en de collega's wel kunnen beoordelen zijn de resultaten. Ik meen niet dat het systematisch zo is dat ik en collega's de indruk hebben dat de Nederlandstalige "geassesseerden" zo veel beter zijn dan de Franstalige. Dit is totaal niet waar. Dat hangt perfect af van bijvoorbeeld de kandidaten. Ik ga u een voorbeeld geven. Ik heb nu een kandidaat die aangesteld werd en die een internationaal curriculum heeft. Hij is 35 à 37 jaar. Hij was steeds en bestendig in die sector bezig. Hij is Franstalig. Hij is natuurlijk niet te kloppen. De Nederlandstaligen hebben ook niemand voorgedragen. Hij werd wel voorgedragen. Dat is ook logisch. Je moet van heel ver komen om zo iemand te kunnen kloppen. Ik zou niet durven zeggen of er echt verschil is.

Ik durf echter wel zeggen dat er een algemeen cultuurverschil bestaat over perceptie van hoe een administratie moet werken en wat de targets zijn. Ik ben daarvan overtuigd. Ik merk dat cultuurverschil ook uit de resultaten van het betrokkenheidsactieonderzoek met deviaties van 10 tot 12%. Ik zeg u dat er tot op heden geen indicaties zijn dat er een systematisch, lichtjes overfladderen zou zijn langs de kant van de Franstalige assessoren. Dit lijkt mij niet juist te zijn.

Concreet weten de niveaus 1 heel goed wat er afgesproken is met de vakbonden. Dat is getekend. Ze moeten dus niet doen alsof ze het niet weten. Ze hebben een Q&A gekregen. Ze kunnen toch lezen, dacht ik toch zo. Ik hoop dat toch. Ze hebben die Q&A gekregen. Er is een protocol met de vakbonden ondertekend. Alles staat daar in. Het enige dat nu nog moet komen is – het wordt nu in de laatste versie klaargemaakt – het koninklijk besluit dan in juridische termen zal formaliseren wat er inhoudelijk afgesproken is. Dat is afgesproken met de vakbonden. Het kantelmoment is op het ogenblik dat de implementatie van de BPR gebeurt. Dit is tussen 1 januari 2004 en eind december 2005. Dat betekent dus dat departementen niet op hetzelfde moment gaan kantelen. In die periode kantelen ze echter allemaal.

Ten tweede, kom ik tot het vakantiegeld. Geloof me vrij, ze kennen het uit het hoofd. Ik heb een niet-gecontesteerd dossier van al mijn voorgangers geëist. Het verlofgeld is een forfaitair bedrag 31.000 frank en 1%, later 1,1%, van de wedde. Dat is een zeer egalitaristisch systeem waarbij rang 17 zoiets als 21% van een wedde kreeg als verlofgeld en een laagste rang D, niveau 4, 73,4% ten opzichte van de wedde. Ik heb in Comité-A voorgesteld om 92% te geven zoals in de privé-sector. Ik vermoed dat u daar niet tegen bent. De vakbonden zijn er uiteindelijk ook niet tegen, maar in Comité-A moesten alle overheden het eens zijn. Men heeft gezegd 65% dans l'exécution du budget 2009, in de uitvoering van de begroting voor 2009. Ik ben consequent geweest met de federale overheid en ik heb gezegd dat we dat onmiddellijk zouden doen. Ik geef wel toe dat ik ben begonnen met dat onderaan te geven. Ik heb dat gedaan om twee redenen. Ik ben begonnen met het management uit het organigram en daarna het nieuwe management. Ik ben begonnen met dat nieuwe management te werven, maar ook te verlonen. Ik heb dat zelf meegemaakt. Sommige van uw fracties hebben trouwens het woord gevraagd hiervoor. Ik heb toen gezegd dat dit een keuze is. Het is een keuze die vervelend is. Wetende dat

demandaient les syndicats. De surcroît, l'augmentation en fonction des échelles barémiques aura bien lieu comme prévu.

Un processus de transformation suscite toujours le mécontentement, car les personnes concernées craignent les bouleversements. Il n'est possible de procéder à une véritable évaluation qu'après quelques années.

mensen zeer individualistisch zijn, krijg je nadien immers de reactie: et moi, et moi, et moi. De meest demagogische zeggen dan dat al het geld aan de jongstgeplaatsten wordt gegeven en dat zij niets zullen hebben.

Ik ben nadien dus begonnen met te onderhandelen met de vakbonden. Ik heb dat vanaf het begin bij het bekendmaken van het Copernicus-plan in mijn schema. Ik ben begonnen met het laagste niveau.

Ik wil het tegensignaal geven dat voor mij in management elk personeelslid belangrijk is, zoals in kwaliteitszorg de poetsvrouw even belangrijk is als een topmanager. Dat signaal wil ik geven. Ik ben onderaan begonnen. Dat maakt dus wel degelijk dat niveau 4 en niveau 3 al 92% gehad heeft, dat niveau 2 92% krijgt en dat niveau 1 in twee tijden naar 92% gaat. In 2003 is het 80%, zoals ze allemaal zeer goed weten, het stond in hun brief, en in 2004 92%. Dat is afgesproken met de vakbonden en ook zo meegedeeld.

Demotivatie, mijnheer Leterme. Ten eerste, de algemene lijn die ik aan de vakbonden dikwijls herhaal is: één, een mopje. Soms zeg ik dat sommige vakbonden ervan uitgaan dat iemand een wedde krijgt omdat hij benoemd is. Als hij komt werken krijgt hij een premie van assertiviteit en als hij ook nog werkt krijgt hij een tweede premie. Dus daar ga ik al niet meer mee. Goed, dat is een mopje. De story is natuurlijk dat ik toch altijd probeer te herhalen dat ze betaald worden om te werken. Dus, ik wil wel motiveren maar ik ben zo weinig susceptibel voor die verhalen van "ik ben gedemotiveerd". Ja, maar u werkt bij mij en dus zult u presteren voor wat u krijgt. Dat is de afspraak. Ik betaal en u geeft prestaties. Point à la ligne. Ik moet ook niet zeggen tegen de werknemer dat ik mij als werkgever gedemotiveerd voel en hem niet ga betalen of hem minder ga betalen. Ça ne va pas. Dat men moet proberen maximaal te motiveren is juist. Is er een reden tot demotivatie? Mijnheer Leterme, er is geen enkele reden, zij hebben nooit gedroomd van 92%. Niet eens de vakbond heeft het uitgevonden, ik heb het uitgevonden, zij dus niet eens. Zij zijn daar dus allemaal vrij tevreden mee, ik kan het u verzekeren. Trouwens, de eersten die het gekregen hebben, op de lagere niveaus, die vonden dat zelfs veel meer dan ze hadden kunnen denken. Ik kan u verzekeren, tegen dat er uitbetaald wordt in mei-juni zult u de niveaus 1 niet horen klagen met die 80%, wetende dat ze het jaar nadien nog 12% meer krijgen. Natuurlijk wil iedereen...

(...)

Wat? Ik betaal het zoals elk jaar, geen dag vroeger, geen dag later. Mijnheer Leterme, ik betaal het zoals altijd, geen dag vroeger, geen dag later. Overigens, ik ben daar totaal aan onthecht. Altijd geweest en nu nog meer dan vroeger. De baremieke verhoging gaat gewoon door, ik weet niet waar u dat haalt. Op het niveau 10, is 10A, 10B, 10C, gaan de baremieke verhogingen die voorzien zijn gewoon door. Daar wordt niets afgeschaft. Ik geef u toe dat er binnen het changeproces altijd een stuk ontevredenheid is, voornamelijk angst, angst voor het onbekende. Het is maar enkele jaren nadat het nieuwe volledig geïnstalleerd is dat men kan meten hoe de echte reacties zijn. Tevoren wordt dat zeer sterk vertekend, uit schrik voor het "zwarte gat" en de vraag "wat gaat er mij overkomen".

01.57 Yves Leterme (CD&V): Voorzitter, ik wil nog een bijkomende opmerking of kanttekening maken en een vraag stellen aan de minister omdat hij het heeft over de change, wat wellicht slaat op veranderingsprocessen, en de angst voor het onbekende. Mijnheer de minister, dit is met uitzondering van de begrotingscontrole minstens in deze legislatuur wellicht de laatste begroting die u voorlegt en die u mee verdedigt namens de regering. Nu, een element van de briefwisseling die door de eerste minister georganiseerd is tussen hemzelf en de bevolking behandelde de problematiek van de ministeriële kabinetten. Dat heeft ook te maken met changeprocessen en met angst voor het onbekende. Nu, er is iets dat ik niet begrijp in de begroting voor 2003, dat is dat kredieten voor de ministeriële kabinetten op basis van twaalf maanden zijn berekend. Op de verschillende basisallocaties, kredietartikels, zie ik telkens voor het volle jaar voldoende krediet om te kunnen overgaan tot betaling van ofwel de lonen en wedden, ofwel de kabinetstoelagen of premies. Ik begrijp daar helemaal niets van omdat men eerst gezegd heeft dat men de kabinetten ging afschaffen omdat de bevolking in opstand stond om dit te verkrijgen. Uit de score was zeer duidelijk dat de bevolking een enorme adhesie had met de idee van het afschaffen van de kabinetten. Er is dan gezegd dat men ze zou afschaffen – dat hebt u zelf nog gezegd – naar gelang van de implementatie van Copernicus en het in werking treden van de directiecomités.

Toen een aantal ministers wat achterwege bleven, werd er gezegd dat op het einde van de legislatuur de kabinetten automatisch zouden worden afgeschaft. Mijnheer de voorzitter, tenzij ik mij vergis, moet het einde van de legislatuur zich ten laatste situeren in de loop van de zomer des jarens 2003.

De **voorzitter**: Tot spijt van wie het benijdt.

01.58 Yves Leterme (CD&V): Mijn vraag is tweeledig. Bijvoorbeeld op het departement Financiën werd de vroegere kabinetschef toevallig – of juist niet – aangeduid als voorzitter van het directiecomité. Copernicus wordt op die manier zeker aan de top geïmplementeerd. Hoe komt het dat daarnaast in 2003 nog een kabinet bestaat met kabinetskredieten? Als laatste argument om de schijn op te houden – u was vaak onverbloemder en dat siert u – werd gezegd dat de kabinetten op het einde van de legislatuur zouden verdwijnen. Begrijp dan ook mijn consternatie als ik zie dat voor het overgrote deel van de leden van de regering in voldoende krediet is voorzien om de betrokken kabinetten een vol jaar van spijs, drank en andere instrumentaria te voorzien. Wat is uw verklaring daarvoor? Heeft dat te maken met dat “zwart gat”, die change waarvoor u de ambtenaren met een zekere ironie – waarin ik u een zekere meesterlijkheid erken – terechtwijst en waarvan u zegt dat bij elk change management dergelijke problemen bestaan? Men aanvaardt de verandering niet. Men protesteert. Men is defensief in zijn reacties. Zou dit ook zo zijn voor mijn vaststelling met betrekking tot de basisallocaties ter financiering van de kabinetten?

01.59 Minister Luc Van den Bossche: Er zijn twee préalabels en twee punten. Eerste préalabel, dit heeft niets te maken met change. Ik kan u geruststellen. Tweede préalabel, de vorige kabinetschef van

01.57 Yves Leterme (CD&V): Dans le budget 2003 sont encore fixés des crédits destinés aux cabinets ministériels pour les douze mois complets de 2003. La position du ministre au début de la législature était pourtant très claire: les cabinets devaient être supprimés au terme de cette législature et donc, au plus tard pendant l'été 2003.

01.58 Yves Leterme (CD&V): Pourquoi des cabinets et des crédits pour les cabinets sont-ils encore inscrits pour toute l'année 2003? Faut-il peut-être voir là aussi une manifestation de la peur du changement? Il est d'ailleurs à noter que les chefs de cabinet accèdent plutôt aisément au poste de président de comité de direction de SPF.

01.59 Luc Van den Bossche, ministre: Cela n'a rien à voir avec le processus de changement. Je

Financiën is aangesteld als voorzitter nadat hij de selecties samen met een andere kandidaat als eerste, ex aequo, had afgelegd. Ik neem het heel leuke, slinkse manoeuvre niet waarmee u doet verstaan dat hij is aangesteld omdat hij politiek goed zat. Neen, hij werd aangesteld omdat hij de selectie samen met mijnheer Brouns overleefd heeft en zowel in het assessment als in de jobspecifieke kwaliteiten een A-quoting kreeg. Dat is dus toch niet zo slecht, mijnheer Leterme.

puis infirmer votre insinuation rapidement. Le chef de cabinet précédent aux Finances a été désigné comme président du SPF après avoir montré qu'il était le meilleur lors de toutes les épreuves de sélection. Il a terminé ex aequo avec M. Brouns, ce qui constitue un excellent résultat, et personne ne peut affirmer qu'il a été désigné grâce à sa couleur politique.

01.60 Yves Leterme (CD&V): (...)

01.61 Minister Luc Van den Bossche: Een ex aequo is nog al voorgevallen, mijnheer Leterme. Ik heb dat meegemaakt met mijnheer Monard en mevrouw Nuyens. Ik heb in eer en geweten gekozen. Ik heb niet de toelating gekregen van mevrouw Nuyens om uit te leggen waarom ik haar niet had gekozen. Zij had daar blijkbaar schrik voor. Zij zei af en toe wel eens iets voor de televisie en daarom staat ze nu ook voor de burgerlijke rechtbank.

01.62 Tony Van Parys (CD&V): (...)

01.63 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer Van Parys, als u nu denkt smalend te moeten doen over Monard, moet u dat maar doen. Het is niet omdat ik iemand persoonlijk kan appreciëren dat hij stom is.

01.64 André Smets (cdH): Monsieur le ministre, vous savez que la Chambre a approuvé le projet de loi refusant la discrimination à l'embauche. En quelque sorte, il est de nature à insécuriser les entreprises parce que la charge de la preuve est renversée, comme le sait très bien Mme Onkelinx. Les chefs d'entreprises nous demandent comment, s'ils sont assignés en justice, ils vont prouver qu'il n'y a pas de discrimination.

01.64 André Smets (cdH): De overheid bedenkt het Copernicusplan en de vier best gerangschikte kandidaten zijn kabinetschefs. Het gaat dus om mensen "met een politieke kleur" en van hoog niveau bovendien.

Par ailleurs l'Etat, qui veut imposer de belles règles, créé Copernic et on constate que les quatre premières personnes nommées dans le cadre de cette réforme sont quatre politiques de haut vol, le tout premier étant le chef de cabinet du premier ministre. Comment pouvez-vous justifier cela devant la population? D'une part, ceux qui créent de la richesse avec leur argent, qui prennent des risques avec l'argent familial pour créer des entreprises sont menacés en permanence de devoir justifier qu'il n'y a pas de discrimination à l'embauche, au point de devoir eux-mêmes en faire la preuve et, d'autre part, au niveau ministériel, comme par hasard les quatre premières nominations de haut niveau sont des chefs de cabinets.

Hoe verantwoordt u dat? Is dat toeval of is het politiek personeel echt van zeer hoog niveau?

Enerzijds is men zeer streng met mensen die bedrijven uit de grond stampen, op grond van de wetgeving over de niet-discriminatie bij aanwerving en anderzijds is men toegeeflijk met het politiek personeel. Hoe verklaart u dat?

Ce sont des choses que je ne comprends pas très bien. On est extrêmement sévère vis-à-vis des patrons d'entreprise qu'on insécurise à mon sens de manière démesurée. Par contre, on est plus que compréhensif vis-à-vis des pouvoirs publics supérieurs. Je me pose des questions.

01.65 Luc Van den Bossche, ministre: Il faudrait réécrire vos

01.65 Minister Luc Van den

questions. Vous dites que les quatre premiers nommés sont des chefs de cabinets, alors donnez-moi les quatre noms parce que, de mémoire, je pense que ce n'est pas vrai.

Je ne sais pas vous répondre, vous mélangez tout. Vous faites un beau micmac! D'abord, vous créez un amalgame avec une législation générale qui vaut pour tout le monde, y compris les ministres. Ils pourraient être assignés devant un tribunal, tout comme les managers privés. Ensuite, il existe des sélections via des bureaux d'assessment dont je note que vous pensez qu'ils sont farfelus.

01.66 André Smets (cdH): Monsieur le ministre, je vais quand même prendre note des noms. S'il ne s'agit pas de chefs de cabinet, je suis en tout cas certain du premier nom. Je vais m'informer des modifications éventuelles. Il y a, en tout cas, quatre politiques, je puis vous le garantir, vous le savez comme moi. Je vous fournirai les noms. Mais je suis curieux de savoir comment on va expliquer...

01.67 Luc Van den Bossche, ministre: Quand pouvez-vous dire de quelqu'un que c'est un politique?

01.68 André Smets (cdH): Quand on est déjà chef de cabinet, en général,... vous jouez un peu sur les mots!

01.69 Luc Van den Bossche, ministre: Et quand on n'est pas chef de cabinet?

01.70 André Smets (cdH): Je dirai en tout cas aux gens du secteur privé, aux entrepreneurs d'aller trouver M. Van den Bossche pour savoir comment se tirer d'affaires!

01.71 Luc Van den Bossche, ministre: Non, il faut répondre à la question! Il faut savoir ce que vous dites quand vous lancez des expressions en l'air! Vous n'êtes pas au café du commerce ici!

01.72 André Smets (cdH): Monsieur le ministre, je conseillerai, néanmoins, à tous les entrepreneurs privés qui seront assignés en justice pour discrimination à l'engagement de s'adresser à M. Van den Bossche et à Mme Onkelinx pour savoir comment se tirer d'affaires.

01.73 Luc Van den Bossche, ministre: J'espère, en tout cas, qu'ils trouveront un meilleur conseiller que vous!

01.74 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur Smets, manifestement, vous n'avez pas compris ce que vous avez voté! Envoyez-moi les employeurs. C'est avec grand plaisir que j'aurai un dialogue avec eux et que je leur expliquerai!

01.75 André Smets (cdH): Monsieur le président, beaucoup trop d'incertitudes et de charges pèsent sur les entreprises. On est en train d'insécuriser tous ces entrepreneurs dynamiques, particulièrement dans les PME, qui investissent leur argent et qui créent du renouveau, notamment en Wallonie. Cela, on l'oublie trop

Bossche: Ten eerste zijn de vier best gerangschikte kandidaten geen kabinetschefs en vervolgens haalt u de betrokken wetgevingen door elkaar.

01.66 André Smets (cdH): Ik zal nadere inlichtingen inwinnen, maar de vier best gerangschikte kandidaten zijn wel degelijk "politiek gekleurd".

01.67 Minister Luc Van den Bossche: Welk criterium hanteert u om iemand als "politiek gekleurd" te bestempelen?

01.72 André Smets (cdH): Ik zal alle privé-ondernemers aanraden zich tot u of mevrouw Onkelinx te wenden om te weten wat zij moeten doen om zich uit de slag te trekken.

01.74 Minister Laurette Onkelinx: Ik zal hen alle uitleg geven die zij wensen.

01.75 André Smets (cdH): De ondernemingen gaan gebukt onder een te grote onzekerheid en te veel lasten, waardoor de ondernemers onzeker worden.

souvent!

01.76 Laurette Onkelinx, ministre: (...) Il n'y a pas d'insécurité les concernant!

01.76 Minister **Laurette Onkelinx**: Er is terzake geen enkele onzekerheid.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme wilde ook kort tussenkomen.

01.77 Yves Leterme (CD&V): Voorzitter, ik zet de tussenkomst van collega Smets even tussen haakjes. Ik vraag aan de minister dat hij even zijn standpunt verduidelijkt met betrekking tot de consternatie die de mijne is, wanneer ik een aantal basisallocaties zie verschijnen in de begroting 2003 en ik deze confronteer met betrekking tot de kabinetten.

01.77 Yves Leterme (CD&V): Le ministre peut-il nous communiquer sa réaction face à la consternation suscitée par cette matière?

01.78 Minister **Luc Van den Bossche**: Ik heb gezegd: ik heb twee prealabelen en twee punten van antwoord. Tussen de prealabelen en de twee punten van antwoord komt er iemand tussen. Dat is mijn fout niet.

01.78 Minister **Luc Van den Bossche**: Une faute a été commise et elle doit être corrigée à l'occasion du contrôle budgétaire, comme vous l'avez observé avec perspicacité.

Je terminerai en disant que les entrepreneurs, pour lesquels j'ai autant d'estime que vous, seront de meilleur conseil que vous.

Wat dan de twee punten betreft. Een. Hoe komt dat? U hebt gelijk, het is een fout. Ten tweede, het zal dus moeten rechtgezet worden bij de budgetcontrole. Ten opzichte van de beslissing echter had men wel degelijk in het midden van het jaar een kantelmoment moeten voorzien. Ik bewonder dus uw scherpzinnigheid, eens te meer.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, over de scherpzinnigheid? Dit is toch geen persoonlijk feit?

01.79 Yves Leterme (CD&V): Voorzitter, ik neem het ironisch.

01.80 Minister **Luc Van den Bossche**: Het is niet ironisch, het was serieus bedoeld!

01.81 Yves Leterme (CD&V): Dank u wel, des te meer. Ik denk echter dat wij de regering van dienst kunnen zijn door in deze Kamer amenderingen te voorzien op het voorliggend ontwerp van begroting.

01.81 Yves Leterme (CD&V): Il aurait été plus sensé de présenter un amendement technique afin de rectifier cette erreur.

01.82 Minister **Luc Van den Bossche**: Ach, doe dat bij de budgetcontrole.

01.83 Yves Leterme (CD&V): De regering komt te zeggen dat er een fout is gebeurd. Deze rechtzetting kan wat mij betreft zelfs bij wege van technische verbetering van het begrotingsdocument gebeuren.

01.84 Minister **Luc Van den Bossche**: Daar heb ik niks over te zeggen.

01.84 **Luc Van den Bossche**, ministre: La question fondamentale qui se pose est celle de savoir comment nous devons envisager la recherche scientifique. Cette matière doit-elle relever d'un SPP temporaire ou d'un SPF permanent?

Ik kom bij de opmerkingen van mevrouw Creyf met betrekking tot de POD's en de FOD's. Het is juist dat POD's bij definitie tijdelijk zijn maar zij hebben hun plaats in een globale organisatie. Een eerste element is dat we een keuze moeten maken voor de manier waarop we omgaan met wetenschappelijk onderzoek. Ten slotte is dat een

amalgam. U doet alsof de POD een homogeen geheel is, maar dat zijn ontelbare kleine deeltjes, waar trouwens de grootste misbruiken bestaan. Ik ben niet zo fier als u. Ik zit aan de onderhandelingstafel met de vakbonden. Ze hebben mij uitgelegd hoe er verschillende soorten contractuelen zijn en hoe die betaald worden. Ik heb veel bijgeleerd, ik heb heel veel bijgeleerd. Ik zou voorstellen dat u dat eerst eens goed raadpleegt, vooraleer u daar te veel met de wierook zwaait. Ik zeg altijd dat de mantel der goedertierenheid af en toe moet uitgespreid worden en ik probeer nu samen met de vakbonden om daar iets keurigs van te regelen. Ze werken heel erg goed mee, moet ik eerlijk zeggen. Het is een aangename, moeilijke onderhandeling, maar goed. De keuze is in feite of u die instellingen aan elke minister toebedeelt waarvoor ze enige activiteit hebben. Het is immers verdedigbaar te zeggen om binnen het domein van de minister ook het wetenschappelijk onderzoek in dat domein toe te voegen.

Dat is een perfect verdedigbare stelling.

Anderzijds is wetenschappelijk onderzoek – en dat is reden waarom dat niet is gebeurd – een verhaal dat reeds sinds jaar en dag zeer gevoelig ligt. Ik herinner mij nog de regeringsonderhandelingen van 1988, waar honderd dagen werd gedebatteerd over de gewestvorming. Dat lag heel gevoelig, nog meer aan Franstalige dan aan Nederlandstalige kant, om het heel duidelijk te zeggen.

Ten tweede, het is ook heel duidelijk dat als er ooit een nieuwe discussie komt over gewestvorming, dat ook ter tafel komt. Bijgevolg is dit een materie waarvoor de hoegrootheid minstens met zekerheid aan wijzigingen onderhevig zal zijn.

U kunt daarvan moeilijk een afzonderlijke POD en FOD maken. De keuze was ofwel verspreiden – ieder zijn eigen wetenschappelijk onderzoek –, ofwel samenbrengen in een POD. Het is deze POD waarvan ik met zekerheid zeg dat hij het minst duidelijk zal zijn. Allereerst zal de ministeriële bevoegdheid meestal niet liggen bij het ministerie van Economische Zaken en dit om veel redenen. Wetenschappelijk onderzoek is immers niet alleen toegepast maar in een aantal zaken eveneens fundamenteel. Het hoort dus minder goed thuis bij Economie en men zal meestal zoeken naar een eigen soort titularis, zoals een commissaris of staatssecretaris. Daarbij komt dat de tijdelijkheid een variëteit zal zijn op de tijdelijke wet op de alleenzettelende rechter in correctionele zaken, die indertijd werd gestemd. Die heeft ook gediend van de jaren '20 tot in de jaren '80. Er is dus weinig gevaar dat dit opnieuw zal worden geïntegreerd.

In de tweede plaats is het natuurlijk een zeer atypische POD. Daarin hebt u volkomen gelijk. Het is totaal atypisch en niet vergelijkbaar met een andere POD. Een aantal zaken worden dus ook op atypische wijze behandeld, gezien het samenspel van deze dienst met de FOD Economie.

In de stafdiensten is, bij de uittekening van de wijze van stafinvulling, een deel voorzien dat specifiek de problemen van de POD Wetenschapsbeleid zal uitwerken. Ook de personeelsdienst en de P&O-dienst in de staf zal voor hen en voor hun personeel werken. Er zal wel degelijk een directieraad zijn, maar natuurlijk op een ander niveau. Het zal niet de voorzitter zijn met de directeurs-generaal,

Elle est actuellement intégrée dans un SPP atypique, un Service public fédéral de programmation temporaire, dont la structure est complexe et qui recourt à de nombreuses catégories d'agents contractuels bénéficiant de rémunérations diverses. Nous tentons d'éclaircir la situation en concertation avec les syndicats, mais les négociations sont ardues. La discussion sur l'intégration éventuelle des différents SPP et sur leur affectation aux différents ministères pour lesquels ils développent des activités suscite un certain émoi, certainement du côté wallon. Il s'agit en effet, dans ce cas, d'un SPP spécifique consacré à la recherche scientifique sur différents terrains et qui se dissoudra lui-même à l'issue de ses travaux.

À l'instar d'un SPF, ce SPP atypique dispose d'un cadre dirigeant, d'un service P&O, d'un service ICT et d'un conseil de direction. Mais il y a certaines anomalies, comme par exemple des agents contractuels bénéficiant d'une carrière tout à fait statutaire.

maar wel de directeur-generaal met een aantal instellingshoofden en een aantal directeurs die daar in werkelijkheid de directieraad uitmaken. Er is daarop, gezien de specifieke situatie, een antwoord gegeven dat in de richting POD ligt. Het is echter wel een atypische POD, waarvan zeker is dat hij vele regeringen lang POD zal blijven. Tenzij het zodanig wordt afgekald, dat het wetenschappelijk onderzoek onder federale macht wordt geresumeerd tot wetenschappelijk onderzoek voor eigen activiteiten. Dan zal de POD verdwijnen en worden verspreid over de verschillende ministeries. Men kan dat vandaag moeilijk voorspellen. Maar precies omdat het een speciaal verhaal is en omdat een aantal zaken specifiek daarvoor moeten worden geregeld, moet men daarmee atypisch omgaan.

Precies zoals een FOD zullen wij kunnen beschikken over personeel in de stafdiensten, zowel P&O, IT als bij de stafdienst Budget en Begroting.

01.85 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uw inleiding verraste mij nogal toen u zei dat ik niet zo enthousiast moest zijn met betrekking tot deze dienst, want dat daar heel wat misbruiken bestaan. Ik vind dat nogal een krasse uitspraak.

01.86 Minister **Luc Van den Bossche**: Ik vind het merkwaardig dat er contractuelen zijn die een gelijke loopbaan hebben als een statutair ambtenaar, of niet soms?

01.87 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de minister, ik volg dit dossier sinds 1991. Sinds 1991 staat dit departement onder de hoede van PS-ministers. Ik weet ook wat er ondertussen is gebeurd inzake contractuelen. Het doet mij goed dat u nu daarnaar verwijst. Ik heb zelf in het verleden herhaaldelijk vragen gesteld met betrekking tot de contractuelen, waar bijvoorbeeld het overwicht van de Franstaligen tegenover de Nederlandstaligen zeer groot is.

01.87 **Simonne Creyf** (CD&V): Le ministre attire donc l'attention sur des abus. Or, le département est dirigé par des ministres PS depuis 1991. Je connais les histoires à propos des différentes catégories de contractuels, en particulier chez les francophones.

01.88 Minister **Luc Van den Bossche**: Daar spreek ik mij niet over uit. Ik zeg alleen dat het merkwaardig is plots contractuelen terug te vinden die een volledig statutaire loopbaan hebben, dat is alles.

Le **président**: Je me suis bien renseigné. Je constate, madame le vice-premier, que je n'ai pas d'orateurs ou de demandes pour votre section ici. Je ne vois personne pour vous interroger sur l'Emploi. M. Fournaux interrogera M. Piqué. Donc, sauf ordre contraire, la Chambre vous libère. Je vous remercie.

Dan is er nu het onderdeel Binnenlandse Zaken. Ik weet dat de minister van Buitenlandse Zaken straks ook komt, maar die komt wat later, dus begin ik met Binnenlandse Zaken. De minister is aanwezig, en de voorzitter van de commissie, de heer Tant, is aanwezig. Hij zal in zijn hoedanigheid als fractieleider zo dadelijk het woord voeren.

M. Denis D'hondt, vous intervenez aussi, après M. Tant? Ca vous va? Alors à tout à l'heure.

Mijnheer Tant, u hebt het woord.

01.89 **Paul Tant** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat wij de begroting van Binnenlandse Zaken niet kunnen laten voorbijgaan zonder nog even over de politieproblematiek te spreken. Ik heb uiteraard de kranten gevolgd in de loop van de jongste dagen. Nu de

01.89 **Paul Tant** (CD&V): Lors de la journée d'étude, organisée précisément un an après la mise en place de la nouvelle structure

minister hier is, en nu ook de voorzitter van de Kamer hier is – uiteraard – is dit misschien een goede gelegenheid om zowel de huidige als de toekomstige minister van Binnenlandse Zaken enige veldkennis mee te geven inzake de politiehervorming.

Mijnheer de voorzitter, op de studiedag die georganiseerd werd ter gelegenheid van het 1 jaar concreet van toepassing zijn van de nieuwe politiestructuur, werd een balans opgemaakt door diverse prominente sprekers, onder wie de minister van Binnenlandse Zaken, die vond dat het allemaal uitstekend verlopen was. De eerste minister van zijn kant meende er wel een aantal kritische kanttekeningen bij te moeten plaatsen die weliswaar in ietwat omfloerste termen geformuleerd werden, maar die – vond ik persoonlijk – toch zeer terzake waren. Ik kom daar straks wellicht nog op terug.

Wat ons betreft, mijnheer de minister, is het verhaal van de implementatie van de politiehervorming er een van aarzeling geweest, nadien een van onvoldoende voorbereiding, en tot slot een verhaal van niet-gehouden beloften. Bij het aantreden van de regering werd de politiehervorming nochtans voorgesteld als een van de prioritaire punten, overigens terecht. Het Octopus-akkoord had trouwens op dat ogenblik reeds de krijtlijnen uitgezet. De wet was goedgekeurd en wachtte op concretisering en implementatie. De minister van Binnenlandse Zaken slaagde er evenwel in om gedurende het eerste jaar van zijn ambtstermijn het politiedossier zowat onaangeroerd te laten. Hij heeft wel hier en daar adviezen ingewonnen in verband met de hoegrootheid van de politiezones, en hoe die eventueel moeten worden bijgestuurd.

Er werden zelfs ideeën dienaangaande geformuleerd, maar uiteindelijk was de conclusie dat alles maar beter bij het oude kon blijven.

Met de hete adem van de euro 2000 in de nek, sloot de minister dan toch een akkoord met de politievakbonden en wat voor een akkoord!

Mijnheer de voorzitter, u bent ook voorzitter van een politieraad en van een politiecollege en wellicht bent u het met mij eens als ik zeg dat het prijskaartje dat vastkleeft aan heel het nieuwe statuut tot op heden zowat het voornaamste knelpunt is van de volledige politiehervorming. Ik meen niet te overdrijven als ik zeg dat onze politie zowat de duurste is van heel Europa, zeker berekend per hoofd van de bevolking, voornamelijk evenwel voor de gemeenten die dreigen het kind van de rekening te worden.

Wie dit alles – misschien tot vervelens toe – trachtte te volgen komt wellicht tot dezelfde vaststelling als ik, te weten dat de federale dotatie aan de lokale politiezones, tot op heden in zes stappen werd vastgelegd. Nochtans, mijnheer de minister, heeft u altijd gezegd dat het de gemeenten geen frank meer zou kosten. Telkens werden de zaken voorgesteld – eerst door u alleen en nadien ook door de eerste minister – als zou de nieuw aangekondigde stap zeker de laatste zijn want ruim voldoende om de integrale meerkost te dekken, maar keer op keer bleek dat niet het geval te zijn.

Ik herhaal dat er zes tussenstappen nodig waren om de politiezones in de – althans tot hertoe – nodige middelen te voorzien. Ik overloop

de police, le ministre de l'Intérieur et le premier ministre ont fait le bilan. M. Duquesne s'est exprimé en des termes exclusivement positifs mais M. Verhofstadt a formulé, en y mettant certes les formes, des critiques absolument justifiées. La mise en oeuvre de la réforme de la police est hésitante, manque de préparation et ne respecte pas les promesses faites.

Le ministre de l'Intérieur est parvenu, une année durant, à ignorer complètement ce dossier pourtant tellement important. Ensuite, avec l'Euro 2000 tout proche, il a conclu à la hussarde un accord avec les syndicats de la police. La police belge est ainsi devenue la plus onéreuse de toute l'Europe. Les communes risquent de payer les pots cassés.

Le prix constitue donc le problème crucial de toute la réforme. Jusqu'à présent, la dotation fédérale aux zones de police locales a été fixée en six étapes. A chaque prétendue dernière étape en succédait tout de même encore une autre.

Tout commence avec l'arrêté royal du 29 avril 2001 qui a fixé la dotation fédérale aux zones. Il a toutefois été clair immédiatement qu'elle ne suffirait pas à faire face aux coûts réels, alors qu'il avait été dit depuis le début que la réforme des polices ne coûterait pas un centime aux communes.

En novembre 2001, lorsque les communes avaient déjà entamé la confection de leur budget, l'octroi d'une dotation complémentaire était annoncée. Désormais toutefois, les autorités fédérales ne supporteraient plus que les surcoûts "acceptables" de la réforme des polices. Ensuite, il y a encore eu une nouvelle dotation, qui était en outre opposable. Raison pour laquelle il a été décidé en Conseil des ministres, le 12 juillet 2002, de dégager encore 28,6 millions d'euros.

ze even.

Op 29 april 2001 werd een eerste koninklijk besluit afgekondigd, dat de federale dotatie aan de zones vastlegde. Toen reeds was het onmiddellijk duidelijk dat dit onvoldoende was om de reële kosten te dragen. U had immers altijd staande gehouden – en daarom spreek ik over de integrale meerkosten – dat de politiehervorming de gemeenten, weliswaar in algemene termen, geen frank meer zou kosten. Tot op vandaag, mijnheer de minister, houdt u die belofte aan, samen met de eerste minister.

Après quoi le premier ministre a dû faire taire la critique et aller "racheter" quelque bon vouloir en faisant le tour des communes, à la tête du client, semble-t-il. Était-ce convenu avec le ministre de l'Intérieur?

Welnu, mijnheer de minister, sta mij toe u op dat punt de goede raad te geven om u te houden aan de gemaakte beloftes. Wees deze raad indachtig telkens u beloftes doet. Als u uw belofte dan houdt, zorg er dan voor dat het antwoord, dat wat u doet, in orde en afdoend is. Tot zesmaal toe was dat niet het geval.

Na enig aarzelen moest de regering toch toegeven dat de vooropgestelde middelen onvoldoende waren en in november 2001 kwam er een eerste aanvullende dotatie. Inmiddels is het reeds het einde van het jaar en de gemeenten starten met de opmaak van hun begroting. Eens te meer blijkt uit concrete cijfers, niet alleen van de oppositie, maar ook van personen uit gemeenten met andere meerderheden, dat de regering ervan werd overtuigd om significant meer middelen op tafel te leggen.

Inmiddels had men er een betere formulering op gevonden. Het heette niet meer dat de meerkosten door de federale overheid zouden worden gedragen, maar dat de aanvaardbare meerkosten door de federale overheid zouden worden gedragen. Wat al dan niet aanvaardbaar is, dat zal de regering zelf uitmaken, wat ook gebeurd is.

Het resultaat was in elk geval dat er een nieuwe aanvullende dotatie kwam voor de zones. Die nieuwe dotatie was zelfs – herinner u, collega's – tegensprekbaar door de zones, zodat de Ministerraad op 12 juli 2002, door de tegenstellingen die bleken en de bewijzen die op tafel werden gelegd, in een nieuw bedrag voorzag als bijkomende dotatie. Concreet ging het toen om 28.626.000 euro.

Ook nu weer konden de zones bezwaren formuleren tegen deze nieuwe dotatie. Collega's, het was dus hoog tijd dat de eerste minister zelf een poging zou doen om de kritiek van de gemeenten wat te verstommen door enige goodwill bij hen af te kopen. Dat is wat concreet gebeurde. De minister ging met een valiesje met centen naar de landelijke gemeenten op visite en keer op keer resulteerde dat in nieuwe beloften. De ene en de andere zone zouden een aantal bijkomende miljoenen – in oude Belgische frank weliswaar – krijgen. Door dit telkens weer in het nieuws te brengen werd beetje bij beetje de indruk gewekt dat de rekening inderdaad netjes werd gemaakt en dat de aanvaardbare meerkosten door de regering werden gedragen. Ten eerste is dit natuurlijk niet juist en ten tweede, mijnheer de minister, zou ik toch heel graag weten op wat de eerste minister zich telkens baseerde om zone per zone langs te gaan en beloften voor bepaalde bedragen af te leggen. Was dat met u afgesproken of had hij zelf een of andere financiële bron ontdekt waarover hij vrij kon beslissen? Werden er criteria gebruikt? Het zou mij interesseren daarover meer te vernemen, want het kwam ons in elk geval voor

dat deze bijkomende interventies een beetje à la tête du client gebeurden en in elk geval de goodwill moesten bewerkstelligen.

Collega's, wij zijn dicht bij de dag van vandaag. Op 6 december, hoe kon het ook anders...

De **voorzitter**: Zwarte Piet.

01.90 Paul Tant (CD&V): Het was op Sinterklaas. Of het een Zwarte Piet was, zal nog blijken, mijnheer de voorzitter. Dat is ondertussen al in ruime mate gebleken. Eén dag moeten wij in deze kwestie toch bijzonder indachtig zijn. Sinterklaas komt langs en brengt in totaal 39,8 miljoen euro aan bijkomende middelen mee, weliswaar voor het geheel van de zones.

Het gaat dus om een nieuwe aanpassing van de federale dotatie en deze keer tast echt iedereen in het duister over de vraag hoe die 39,8 miljoen zullen worden verdeeld. Ook daarover hadden we toch heel graag enige duidelijkheid gekregen, mijnheer de minister.

Dit heeft als resultaat dat het systeem van de federale dotatie van nu af aan – ik overdrijf niet, collega's – echt totaal ondoorzichtig is geworden. Zoals de zaak er nu voorstaat, gebruikt men nog steeds de KUL-norm om tot een objectieve verdeling van de middelen te komen. De vele wijzigingen achteraf hebben deze zogenaamd objectieve norm totaal verwaterd. Ik moet daarbij trouwens nog een kanttekening maken. Iedereen spreekt over de KUL-norm als zijnde de wettelijke norm. Dat is dus helemaal niet waar. Die KUL-norm is nooit formeel vastgelegd en is nooit het voorwerp geweest van een debat in de Kamer of waar ook. Alleen het feit dat hij zo frequent in de mond werd genomen, heeft hem een zekere vanzelfsprekendheid gegeven; een vanzelfsprekendheid die met de dag iets kleiner wordt.

Er blijkt namelijk meer en meer dat de variabelen, waarmee rekening wordt gehouden bij de concrete toepassing van die norm, dan toch niet altijd helemaal juist aansluiten bij de werkelijkheid. De regering spreekt de laatste tijd overigens alweer over een andere norm, namelijk de functionele norm. Dat is de norm die de zones moeten halen om hun korps functioneel te houden. In veel gevallen verschilt die norm sterk van de KUL-norm. Daarmee erkent de minister natuurlijk in de feiten, collega's, dat de KUL-norm niet volstaat om een werkbaar korps te hebben en te financieren.

Het herbekijken van het financieringssysteem is dus echt wel nodig. Bovendien moet dit ook doorzichtig zijn. Het Parlement moet zijn controlerende functie ten volle kunnen uitoefenen. Ik denk dat iedereen het met mij eens is om te zeggen dat dit vandaag niet het geval is. Tenzij, mijnheer de minister, en daar is tot gisteren in de commissie op aangedrongen, dat u opnieuw aan wie geïnteresseerd is – zeker de Kamer – de lijst zou bezorgen van de toepassing van het geheel van de nieuwe verdelingscriteria, zodat wij zien wat iedereen krijgt in de diverse landsgedeelten. Er is inderdaad een soort flou artificieel ontstaan, zoniet gecreëerd.

Misschien heeft men de bedoeling om sommige zaken buiten het gezichtsveld van het Parlement en andere geïnteresseerden te houden. Waarom zou men dat doen? Ik geef u een paar voorbeelden. Ik heb de moeite genomen om op basis van de cijfers

01.90 Paul Tant (CD&V): Enfin, le 6 décembre 2002, Saint-Nicolas a apporté 39,8 millions d'euros de moyens supplémentaires. Comment cet argent sera-t-il réparti?

Tout cela a rendu complètement opaque le système de la dotation fédérale.

La norme KUL à laquelle on se réfère toujours pour garantir une répartition objective est vidée de sa substance. Toutefois, cette norme soi-disant objective n'a jamais été fixée formellement et elle n'a pas non plus été examinée à la Chambre. D'autre part, le gouvernement parle d'une "norme fonctionnelle" que les zones doivent s'efforcer d'observer pour garantir la fonctionnalité de leur corps. Par conséquent, la norme KUL ne suffit manifestement pas pour assurer l'opérabilité et le financement des corps. Il faut revoir tout le système de financement.

Le Parlement entend bien, en tant qu'instance de contrôle, avoir un droit de regard sur l'ensemble des critères de répartition. Le flou artistique qui règne actuellement ne profite à personne. Qui recevra quoi dans les différentes régions du pays? D'aucuns ont dit que la réforme des polices mettrait fin à la surconsommation des ressources fédérales par la Wallonie. Dans le passé, celle-ci recourait en effet davantage que la Flandre à la gendarmerie et, donc, aux moyens fédéraux. Mais je constate aujourd'hui que le nouveau système met en place de nouveaux transferts du nord au sud. Les communes flamandes

die u ons ter beschikking heeft gesteld in een vroeger stadium – dus zonder de Sinterklaas-toegift – de berekening te maken of er een evenwicht is tussen de Vlaamse, Waalse en Brusselse gemeenten.

Herinner u, collega's, dat bij de start van de hele operatie altijd werd gezegd dat Wallonië tot dan toe veel meer een beroep had gedaan op de toenmalige rijkswacht en dus wat de politiezorg betreft veel meer uit de federale ruif heeft gegeten, maar dat daaraan door de politiehervorming een einde ging komen. Ik zal de berekeningen bezorgen aan iedereen die erin geïnteresseerd is; men kan ze trouwens zeer gemakkelijk zelf berekenen. Ik stel vast dat op dit terrein een nieuw systeem van transfers van het noorden naar het zuiden werd georganiseerd. Gemiddeld, berekend per hoofd van de bevolking, kan men zeggen dat Vlaanderen 1.582 frank per inwoner krijgt en Wallonië 2.070 frank. Dat is dus een derde meer.

(...)

Collega Erdman, ik kom daartoe, want ik heb die uitleg al dikwijls gehoord. Men heeft mij gezegd: Wallonië is zoveel groter, daar wonen minder mensen en dus is de veiligheid verzekeren daar duurder. Wij kennen het verhaal. Ik heb een tweede berekening uitgeprobeerd, mijnheer Erdman. Ik heb namelijk eens bekeken wat analoge steden in het noorden en het zuiden van het land krijgen. Ik stel bijvoorbeeld vast dat Charleroi per hoofd van de bevolking 2.704 frank ontvangt en Luik 3.588 frank, terwijl Gent het moet doen met 2.528 frank. Ik neem aan dat u zal zeggen dat dit peanuts zijn.

Met de hand op het hart – eigen hart weliswaar, dat is altijd het beste en zeker in dit huis – kan ik stellen dat een vergelijking van gelijkaardige gemeenten een systematische onderbedeling aantoonde van Vlaamse gemeenten ten opzichte van Waalse gemeenten. Ik geef een ander voorbeeld. Kortrijk krijgt 1.647 Belgische franken, Mechelen krijgt 1.815 frank, Mons 2.458 frank en La Louvière 1.900 frank.

01.91 Fred Erdman (SP.A): (...)

01.92 Paul Tant (CD&V): Het is correct, mijnheer Erdman, dat dit de meest objectieve norm is die tot op heden werden gehanteerd.

Dezelfde tendens komt naar voren inzake de landelijke politiezones, met als uitschieter – dat zal toeval zijn, of het resultaat zijn van de overredingskracht maar niet die van de wettelijke burgemeester – Manhaye de thuishaven van de minister van Binnenlandse Zaken. Manhaye krijgt per hoofd van de bevolking 2.823 frank.

De **voorzitter**: Het is misschien een onrustige streek!

01.93 Paul Tant (CD&V): Dat zou kunnen, mijnheer de voorzitter. Als ik dit bedrag vergelijk met het bedrag van een zone buiten mijn provincie, meer bepaald Anzegem-Avelgem-Waregem – ik wil niet de indruk wekken die te willen bevoordelen – stel ik vast dat deze zone het met minder dan de helft moet stellen, in casu 1.156 frank.

Collega's, het is tijd dat iemand die rekening maakt en dat er rekening mee wordt gehouden. Ik kan niet anders dan vaststellen dat

ont obtenu 1.582 francs par habitant alors que les communes wallonnes ont reçu 2.070 francs par habitant. Un tiers de plus, donc.

Si vous comparez des communes similaires, vous constaterez que les communes flamandes sont systématiquement défavorisées. Charleroi perçoit ainsi 2.704 francs par habitant, Liège 3.588 et Gand 2.528. Il en va de même pour les zones de police fédérales. Manhay, le fief du ministre de l'Intérieur, bénéficie de 2.823 francs par habitant contre 1.156 francs seulement pour Waregem.

01.93 Paul Tant (CD&V): Force m'est de constater que de nouveaux transferts ont été instaurés. J'attends que l'on me fournisse des explications.

Il est inacceptable que le premier ministre se sente obligé de jouer

een nieuw soort transfer wordt georganiseerd. De cijfers spreken voor zichzelf. Ik wil mijn conclusies nog niet definitief maken, maar kreeg graag uitleg. Is dit verklaarbaar? Daar hebben we recht op. Mijnheer de minister, ik zou graag uw antwoord vernemen.

Mijnheer de voorzitter, het moet me van het hart dat het, mijns inziens, totaal onaanvaardbaar is, – vermoed dat heel velen tot deze conclusie komen – de eerste minister in deze aangelegenheid voor de gemeenten meent scherprechter te moeten spelen. Hij stelt dat de gemeenten die blijven klagen over geldgebrek ingevolge de politiehervorming – het valt op dat u deel uit maakt van dezelfde coalitie, mijnheer Erdman – de hand in eigen boezem moeten steken. Waarom? Zij moeten de hand in eigen boezem steken omdat op dat ogenblik ten volle zou blijken dat ze onvoldoende in de politie geïnvesteerd hebben. Dat is niet exact. Tot voor de politiehervorming behoorde de organisatie van de politiezorg, zeker inzake de lokale politie, tot de gemeentelijke autonomie. Het behoorde tot elke gemeente om uit te maken hoeveel van haar middelen zij aan veiligheid en politie zou besteden.

Ik kom tot de essentie van mijn punt. Als we het daar over eens zijn, kan men niet anders dan stellen dat de meerkosten – dat heeft de minister van Binnenlandse Zaken altijd met woorden beleden – behoudens de solidarisering tussen de gemeenten van dezelfde zone, door de federale overheid moet worden bijgepast.

Maar alles wat dat meer kost, samen genomen, moet de federale overheid voor haar rekening nemen. Dat is ook een gevolg van het nieuwe concept dat de regering terzake hanteert. De regering verlaat de politiezorg namelijk als emanatie van het gemeentelijk belang en ze maakt er een aangelegenheid van die een ruimere dimensie heeft. Wel, dan is het ook logisch dat degene die dat aan de gemeenten opdringt daar ook de budgettaire gevolgen van draagt.

Mijnheer Erdman, ik ga akkoord om te zeggen dat wanneer het alleen maar een gevolg is van het solidariseren tussen de gemeenten onderling, dit door de gemeenten zelf – door sommige meer dan andere – gedragen moet worden.

01.94 Fred Erdman (SP.A): Mijnheer Tant, als ik het mij goed herinner, waren wij samen toen de onderhandelingen gevoerd werden desbetreffende.

01.95 Paul Tant (CD&V): Ja.

01.96 Fred Erdman (SP.A): De toenmalige minister van Binnenlandse Zaken heeft iedereen verwittigd voor twee punten.

Ten eerste, zei hij: “Doe dat niet te snel.” Maar het moest snel gaan. Het was toen geen regeringspartner die dat vroeg, maar wel de partij van de huidige minister. Het moest absoluut snel gaan. Wij hebben gezien dat het misschien beter ware geweest van het gezond verstand van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken te volgen op dat punt, maar dat is voorbij.

01.97 Paul Tant (CD&V): Dat is een opmerking die wij veel gehoord hebben.

ici les bourreaux. Il estime que les communes qui déplorent un manque de moyens dans le cadre de la réforme des polices n'ont qu'à s'en prendre à elles-mêmes. Elles n'auraient pas suffisamment investi dans leurs services de police. C'est faux. Il appartient aux communes de décider elles-mêmes des investissements qu'elles comptent réaliser en matière de sécurité et de police. Chaque surcoût engendré par la réforme des polices doit dès lors être pris en charge par les autorités fédérales.

01.94 Fred Erdman (SP.A): Nous avons tous deux assisté aux négociations.

01.96 Fred Erdman (SP.A): Le ministre de l'Intérieur de l'époque avait prévenu qu'il ne fallait pas aller trop vite en besogne.

01.98 Fred Erdman (SP.A): Maar de tweede opmerking die dezelfde minister van Binnenlandse Zaken toen gemaakt heeft, luidde: "Goed, wij gaan over naar een nieuw concept. Maar die gemeenten die jarenlang hun veiligheidsproblematiek hebben doorgeschoven naar het federale niveau en dus niet geïnvesteerd hebben in lokale politie, maar telkens wanneer er zich problemen voordeden, ze doorschoven naar de toenmalige rijkswacht, zullen wakker moeten worden. Want zij zullen aan hun bevolking moeten zeggen dat, waarin zij jarenlang niet geïnvesteerd hebben, zij nu wel moeten investeren." Dat ontbreekt een beetje in uw schema.

01.99 Paul Tant (CD&V): Collega Erdman, dat hoeft niet te ontbreken, omwille van het feit dat de voorganger van diezelfde minister aan elke gemeente reeds minimumnormen had opgelegd. Herinnert u zich dat? Het zou dus zeer eenvoudig geweest zijn om na te gaan welke gemeenten daaraan wel of niet voldeden. Voor de rest volg ik u, voor de gemeenten die daar niet aan voldeden en die trouwens verwittigd waren. Ik heb in dat geval geen moeite om dat aldus te stellen.

U weet echter het volgende net zo goed als ik. Ik spreek, nochtans over een kleine gemeente, uit praktische ondervinding. Wij hadden zeven politieagenten, maar we moesten er maar zes hebben. Wij zaten dus boven de norm. Dat neemt echter niet weg dat wij significant meer moeten betalen. Hoeveel dat uiteindelijk zal zijn, kan niemand zeggen, want iedereen probeert evenwichten te zoeken, ook omwille van de verstandhouding tussen de gemeenten die tot dezelfde zone behoren. Ondertussen echter, zal het toch voor iedereen duidelijk zijn dat er significante meerkosten zijn, waarvan een belangrijk gedeelte ten onrechte. Mijnheer Erdman, u zal het niet met zoveel woorden zeggen, maar u moet het echt beamen – u kan er niet naast – dat die meerkosten niet ten laste genomen worden, niettegenstaande alle beloften die werden gemaakt door de federale overheid. Ik begrijp wel hoe dat komt. Ik heb dat al gezegd: de oorzaak ligt eigenlijk in het feit dat de minister van Binnenlandse Zaken iets te lang gedraald heeft om de onderhandelingen te beginnen met de vakbonden, die ondertussen – meer dan in normale omstandigheden het geval is – in een positie zaten om druk te kunnen uitoefenen omwille van de omstandigheden rond Euro-2000. Dat heeft geleid tot een statuut dat ons allen bekend is. Daar zit de essentiële verklaring voor die exorbitante meerkosten, waarvan de regering ten onrechte – ik blijf daarbij – haar deel niet opneemt.

Die onduidelijkheid brengt in de gemeenten een zekere wrevel en vrees teweeg, wat de regering ook moge beweren. Er is geen enkel gemeentebestuur dat voor zijn plezier zijn fiscaliteit aanpast, omdat iedereen zeer goed weet dat ondanks alle mooie motieven degene die het gedaan heeft, het uiteindelijk gedaan zal hebben. Zo is de werkelijkheid. Niemand doet dat om zichzelf of zijn bestuur te plezieren. De waarheid is dat men uit bittere noodzaak de fiscaliteit moet aanpassen om het budget in evenwicht te houden en om in die omstandigheid toch nog effectief te kunnen blijven besturen. Ik vind het jammer dat de eerste minister met een culpabiliserende vinger meent te moeten wijzen in de richting van sommige gemeentebesturen, waarbij men er op een platte manier aan toevoegt dat het bijna allemaal CD&V-gemeenten zijn.

01.98 Fred Erdman (SP.A): Il avait prédit que les communes qui, pendant des années, avaient rejeté le problème de la sécurité sur les autorités fédérales, devraient aujourd'hui en faire les frais. A présent, elles seront contraintes de réaliser des investissements. Cet aspect fait défaut dans votre argumentation.

01.99 Paul Tant (CD&V): A l'époque, chaque commune était déjà soumise à des normes minimales. Il était aisé de vérifier quelles communes satisfaisaient ou non à ces normes. Pour les communes prises en défaut, je partage votre raisonnement.

Nous voilà à présent confrontés à un surcoût considérable, dont une partie importante aurait dû être prise en charge par les autorités fédérales. Cette situation est aisément explicable.

Le ministre de l'Intérieur a attendu trop longtemps avant de mener des négociations avec les services de police. Grâce à l'Euro 2000, ceux-ci ont pu accentuer leur pression. Cet important surcoût est dû au nouveau statut des services de police. Aucune commune n'aime adapter la fiscalité. Il est regrettable que le premier ministre pointe un doigt accusateur vers les communes, et surtout qu'il adresse des reproches non fondés aux communes administrées par le CVP.

Mijnheer de voorzitter, u weet dat dit niet het geval is.

De **voorzitter**: Er zijn er enkele andere.

01.100 Paul Tant (CD&V): Er zijn uitzonderingen. Er zijn trouwens mensen die graag van de uitzondering gebruik maken om in het voetlicht te treden. Het is niet, mijnheer de voorzitter, omdat men iets in algemene termen heeft beslist, dat iedereen dat moet volgen. Ik zal er niet verder op ingaan, omdat ik u niet wil beroeren, mijnheer de voorzitter. Ik zou kunnen spreken over de rol van ons Koningshuis en dergelijke. Het niet akkoord zijn kan een middel zijn om zichzelf in the picture te zetten. Dat is uiteraard iets dat u totaal vreemd is, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Ik ben standvastig in mijn overtuigingen, welke ook de overtuigingen van mijn vrienden zijn.

01.101 Paul Tant (CD&V): U bent soms ook standvastig in de onstandvastigheid, mijnheer de voorzitter. In deze is dat echt niet het geval.

Ik wil even de aandacht van al de collega's op een nieuw fenomeen vestigen. De heer Erdman heeft er al zeer zijdelings op gewezen: de verstandhouding binnen de zones. Gemeenten bekijken elkaar op wat proportioneel hun aandeel is, onder meer in de meerkosten die moeten worden betaald. Dat dreigt steeds meer tot spanning te leiden, mijnheer de minister. Ik moet hiervoor ook naar de ontwerpers van de Octopus-wet kijken. Ik voel me op dit punt nog steeds een heel klein beetje mee aansprakelijk. In zeer veel van de politiezones die uit één grotere stad en een aantal landelijke gemeenten bestaan, heeft die grote stad het in het college en in de raad helemaal voor het zeggen. Er wordt een soort gewogen stemming georganiseerd. Dit is bijzonder nefast, omdat kleinere gemeenten – ik weet natuurlijk dat het aandeel dat zij betalen ook kleiner is – als het er op aankomt niet eens een echt medebeslissende stem kunnen laten horen. Ik mag de pretentie hebben om eraan toe te voegen dat ik daar destijds in het kader van de onderhandeling – de verslagen kunnen dat bevestigen – al de aandacht op heb gevestigd.

Ik nodig iedereen op meerderheids- en minderheidsbanken uit om daar de creativiteit een kans te geven en in deze problematiek misschien tot een initiatief te komen om alle gemeenten die tot een bepaalde politiezone behoren een beetje meer te responsabiliseren, als ik dat zo mag uitdrukken.

Ik heb ook een punctueel probleem in verband met uw begroting, mijnheer de minister.

Ik stel vast dat het budget, dat voor 2003 is uitgetrokken lager ligt dan het globale budget 2002. Het budget 2002 moest nochtans slechts elf maanden dekken. Voor 2002 bedraagt de federale toelage, met inbegrip van het Sinterklaascadeau, 560 miljoen euro. Voor 2003 bedraagt die toelage slechts 513 miljoen euro. Daarover had ik toch graag wat uitleg gekregen. In feit wordt dus voor het komende jaar, dat in budgettaire termen twaalf maanden telt, duidelijk in minder voorzien dan voor het lopende jaar. Ik had over

01.100 Paul Tant (CD&V): L'entente dans la zone est une autre question. Quelle part du surcoût chaque commune d'une zone doit-elle prendre en charge?

01.101 Paul Tant (CD&V): Dans de nombreuses zones de police, la grande ville a tout à dire, tant au collège qu'au conseil. J'ai attiré l'attention sur ce point lors des négociations sur la loi octopartite. Le ministre doit prendre l'initiative de responsabiliser toutes les communes. Curieusement aussi, le budget de 2003 est inférieur à celui de 2002. Pour 2002, la subvention fédérale se chiffrait à 560 millions d'euros, contre seulement 513 millions d'euros pour 2003. Comment cela se fait-il?

J'ai observé que le cadeau de Saint-Nicolas de 39,8 millions d'euros ne figure pas au budget. Nous avons présenté un amendement pour qu'il en soit ainsi.

La nouvelle police coûtera au total 56 milliards de francs et sera la plus chère d'Europe. La population ne recevra pas grand-chose en contrepartie. La police n'en sera pas devenue meilleure, ni plus proche des gens et la coordination interne ne progressera pas. La seule réalisation est un statut du personnel très onéreux qui hypothèque les objectifs de l'accord octopartite.

Le premier ministre lui-même a fait des observations à propos de

die vermindering graag een verklaring gekregen.

Ten tweede, mijnheer de minister, het is misschien een vergetelheid. Ik denk het echter niet. Het Sinterklaascadeau ten belope van 39,8 miljoen euro komt niet in uw begroting voor. We willen u helpen. We hebben een amendement ingediend dat in dat bedrag voorziet. Het amendement voorkomt dus dat, na Sinterklaas, ook Zwarte Piet op bezoek zou komen om die bijkomende kredieten voor het komende jaar in zijn zak te steken. Het kan ook iemand anders zijn dan Zwarte Piet. Die zou dan in elk geval de rol van Zwarte Piet hebben gespeeld.

Mijnheer de minister, ik zou u in elk geval willen uitnodigen om samen met de leden van uw meerderheid na te denken over dit amendement.

Collega's, de globale kostprijs van onze nieuwe politie beloopt momenteel zowat 56 miljard Belgische frank. Ik heb het gezegd: het is wellicht de duurste van Europa. Wat krijgen de mensen nu voor die 56 miljard Belgische frank? Krijgen ze een betere politie? Ik betwijfel het. Krijgen ze een politie die dicht bij de mensen staat? Dat is voor een waarnemer in elk geval niet direct zichtbaar. Krijgen ze een politie die meer op straat is, al dan niet in het blauw? Krijgen ze een politie die aan gemeenschapsgerichte dienstverlening doet? Daar heb ik nog niets van gemerkt. Krijgen ze een politie waarbij de slachtofferhulp beter geprofessionaliseerd is? Daar is voorlopig nog niets van te zien. Krijgen ze een politie waarvan de diverse diensten onderling beter communiceren? Dat is helemaal niet het geval. Krijgen ze een lokale politie die zelf een gerechtelijk onderzoek kan leiden? Dat is mij niet bekend.

Van dit alles krijgen we dus niets. Tegenover die veel duurdere politie is er geen enkel voordeel voor de mensen zelf merkbaar. Mijnheer de minister, de politiehervorming, die u de afgelopen jaren heeft geleid, heeft enkel een heel duur statuut opgeleverd. Het heeft een statuut opgeleverd dat een hypotheek legt op de doelstellingen die ooit in het Octopusakkoord werden vooropgesteld. Het mammoetstatuut, dat u met de bonden heeft afgesloten, zorgt bovendien voor een ongelooflijk capaciteitsverlies.

Ik vind niets uit. Collega's, ik heb in de kranten het verslag gelezen van de viering vanwege Politea ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de politiehervorming. Ik lees dat een van de eerste opmerkingen van de eerste minister betrekking had op de sterk verminderde, operationele capaciteit van de lokale politie. Die verminderde capaciteit met nochtans hetzelfde aantal mensen is essentieel opnieuw een gevolg van datzelfde, erg gulhartige statuut.

Eigenlijk is dit nog niet alles. Men zoekt ook middelen om aan deze problematiek te remediëren. Ik geef zo een paar middelen. Die middelen hebben wel niet direct concrete resultaten. Ze zouden echter op korte termijn iets meer goodwill van de gemeenten kunnen losweken. Die goodwill zal echter niet van lange duur zijn.

Ik heb het dan bijvoorbeeld over de paleisdiensten, zoals men dat noemt. Voor de bewaking van de gerechtsgebouwen moet er dus een veiligheidskorps opgericht worden. De minister heeft dat enige tijd geleden aangekondigd. Dat werd hier in het Parlement inderdaad

la moindre possibilité de mobilisation de la police locale. En dehors de Bruxelles, les services des palais censés sécuriser les bâtiments judiciaires ne sont pas près de voir le jour. Le Conseil des ministres a certes approuvé, mais sous une forme atténuée, une proposition visant à confier des missions de police à des entreprises privées. A effectifs constants, il manque manifestement des gens à la police. Le statut mammoth en est la cause.

Rien n'a été réalisé en ce qui concerne l'aide aux victimes, la décentralisation de la police et l'accroissement de l'efficacité dans les quartiers. La réforme n'a pas permis d'atteindre les objectifs qui avaient été fixés. Même M. Verhofstadt admet qu'aucun progrès n'a été enregistré dans la communication de l'information, que la commission avait défini dans ses conclusions comme une priorité. Heureusement, l'Arc-en-Ciel va prendre des mesures. Une vaine promesse de plus donc !

En ce qui concerne les services d'incendie et la protection civile, on n'est pas plus loin. Après trois ans et demi, la réforme a été balisée. On ne saurait imaginer résultat plus pauvre. Je me fais du souci pour le volontariat dans ces services. Les volontaires sont garants de la sécurité, en particulier dans les régions rurales, même s'ils en subissent parfois un inconvénient économique. C'est pourquoi il faut s'occuper d'urgence de mettre en place un tel statut de volontaire. La formation des volontaires ne doit pas être centralisée car cela dissuaderait de nombreux intéressés.

goedgekeurd. Eigenlijk is het tot nu een louter virtuele bijkomende politiedienst omwille van het aantal. Mijnheer de minister, ik ben er immers van overtuigd dat men in de concrete politiezones van dat alles niets zal merken, in elk geval toch niet op korte termijn. Ik heb het gevoel nadat ik u daarover gehoord heb in de commissie dat dit integrale korps – of toch het deel dat op korte termijn zou opgericht worden – alleen actief zal zijn binnen de Brusselse context. Ik vrees dat in Vlaanderen en in Wallonië de toestand zal blijven wat hij is.

Men wil voor sommige politietaken ook privé-bewakingsondernemingen inschakelen. De heer Coveliers was hiervan een van de grote promotoren. Dat is ondertussen beslist op de Ministerraad, zoals er zo veel reeds beslist is. Wanneer het in de praktijk komt, is een andere vraag. Het is beslist, maar dit is gebeurd in een sterk gereduceerde vorm, wat mij betreft gelukkig. Dat neemt niet weg dat men dit met hetzelfde aantal mensen gaat doen. Dat is het sprekende bewijs dat wat ik zeg juist is. Het is zo dat door dat nieuwe statuut men over onvoldoende mankracht beschikt om het werk te doen. Om die reden moet men dus extern gaan kijken om een oplossing te vinden.

Collega's, ik vermeld dan nog de problemen waaraan de regering iets probeert te doen. Bij gebrek aan personeel of aan logistieke middelen wordt een groot aantal taken minimaal of zelfs helemaal niet meer uitgevoerd. Ik denk aan de politionele slachtofferbejegening, de bemanning van de gedecentraliseerde politiestations of zelfs de wijkwerking. Men kan er niet meer omheen. Wie op een kritische manier naar de resultaten van de politiehervorming durft te kijken, moet vaststellen dat deze hervorming haar doel is voorbijgeschoten. Er zijn een aantal collega's die destijds in de commissie-Dutroux hebben gezeteld. Zij weten het en ik denk dat ze het met mij eens zijn om te zeggen dat een van de kernproblemen het informatiebeheer en de informatiedoorstroming was. Welnu, op dat punt is het resultaat nul. Ik ben het niet die dat zegt. Ik verwijs u naar dezelfde eerste minister die dat bij gelegenheid van de viering – de vraag is wat er te vieren was – van een jaar politiehervorming zelf opmerkte dat er daar een fundamenteel probleem is en blijft bestaan. Er is nu de belofte om er iets aan te doen. Dit is de zoveelste belofte op rij.

Mijnheer de voorzitter, ik kom tot de veiligheid van de bevolking. Ik probeer over de andere problemen iets sneller te gaan.

De **voorzitter**: Mijnheer Tant, ik laat u nu reeds 40 minuten spreken.

01.102 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik herhaal het. Ik doe dit ook uit bezorgdheid voor u omdat niet alleen de huidige minister van Binnenlandse Zaken moet ingelicht zijn. Ook de toekomstige minister moet ingelicht zijn.

De **voorzitter**: Dat kan dezelfde zijn.

01.103 Paul Tant (CD&V): Dat kan dezelfde zijn, maar dan houdt men geen rekening met ambities die achter mijn rug geformuleerd worden.

De **voorzitter**: U wilt mij hier weg.

01.104 Paul Tant (CD&V): Integendeel, ik wil u een promotie geven. Ik wil u bovendien verwittigen dat het dan gedaan zal zijn om achter mijn rug te werken, mijnheer de voorzitter. U zult dan voor mij zitten.

De **voorzitter**: Ik hoop dat ik u hier dan opnieuw mag begroeten.

01.105 Paul Tant (CD&V): Dat is wederkerig, maar spreek die hoop niet te vlug uit. Het zou u nog zuur kunnen opbreken.

De **voorzitter**: Daar ben ik van overtuigd.

01.106 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de minister, ik neem aan dat u daar extra gevoelig voor bent, maar...

De **voorzitter**: Mijnheer Tant, zou u kunnen landen?

01.107 Paul Tant (CD&V): Men ergert zich altijd het meest aan de eigen slechte gewoonten die men bij anderen waarneemt. Ik denk dat dit de ondergrond is van uw opmerking, mijnheer de minister. Ik moet echter toch nog enkele woorden zeggen over de niet-politionele componenten van de veiligheid in onze samenleving, in het bijzonder de brandweer en de civiele bescherming. Ja, daar is niets over te zeggen. Mijnheer de minister, daar is niets gebeurd. Dat is het gevoelen, maar ook de objectieve vaststelling waartoe men in de korpsen – diverse korpsen – komt. Op het vlak van brandweer is er niets gedaan. U kondigt aan dat u, na drieënhalf jaar, de eerste bakens van de hervorming zult uitzetten. Dat is wel een formidabel beleid vind ik, wanneer men na drie jaar zegt dat men nu stilaan de bakens gaat uitzetten. Ik hou trouwens mijn hart vast voor het geval dit op dezelfde wijze als de politiehervorming zou gebeuren. Daar zijn die bakens lange tijd blijven staan en onverzet gebleven.

Ik wou u twee bekommernissen meedelen. Een eerste bezorgdheid, mijnheer de minister, vanuit mijn partij en mijn fractie, gaat over het vrijwilligerswerk in die sector. Collega's, wij weten allemaal dat een goed deel van de inspanningen die nodig zijn om de veiligheid van de mensen maximaal te verzekeren, vooral in meer landelijke gebieden, eigenlijk wordt opgenomen door hoofdzakelijk vrijwilligers die ervoor zorgen dat brandweerdiensten op een kortere termijn ter plekke zijn, niettegenstaande het feit dat men daar soms zelf direct economisch nadeel door lijdt. Ik kan dus niet anders, mijnheer de minister, dan heel sterk aandringen opdat eindelijk van dat statuut van vrijwilliger naast dat van beroepsbrandweerman werk zou worden gemaakt. Wij wachten daar al zo lang op.

Mijnheer de minister, ik weet dat u – ik denk dat het misschien één van die bakens is die u zult uitzetten – nadenkt over de opleiding van vrijwilligers en beroepsmensen. Sommigen zeggen mij dat zij heel veel vrees hebben dat deze opleiding gecentraliseerd zou gebeuren, op één of een paar plaatsen in het land. Wel, ik wou u vragen dit niet te doen, met heel veel klem. Als u dat doet zal het onverbiddelijk een ontrading zijn voor die mensen om zich nog als vrijwilliger aan te melden. Ik weet niet, collega's, of u zich daarvan bewust bent, maar iemand die zich vandaag aanmeldt als kandidaat-brandweerman of kandidaat-ambulancier bij een korps, die heeft een hele periode van

01.107 Paul Tant (CD&V): En ce qui concerne la politique d'immigration, il est exact que le nombre de demandes d'asile a diminué mais il ne faut pas oublier que de nombreux illégaux ne se donnent même plus la peine d'introduire une demande. Le nombre de demandes sur la base de l'article 9, point 3, de la loi de 1980 a d'ailleurs sensiblement augmenté pour passer à 4.000 par mois, dont 400 tout au plus sont traités. Il va fatalement en résulter un énorme arriéré.

On affirme que l'arriéré aurait été résorbé en ce qui concerne le traitement des dossiers d'asile. J'aimerais voir les chiffres. Il semblerait que quelque 40.000 dossiers soient en souffrance. C'est tout de même un chiffre énorme.

Les problèmes auxquels sont confrontés les services de visas sont minimisés. Un représentant de l'Office des étrangers a déclaré en commission que l'administration est aux prises en permanence avec une pénurie de personnel. Pourtant, le budget du personnel est réduit de 46 à 44 millions d'euros. Non seulement le gouvernement ne fait pas d'efforts supplémentaires pour résoudre les problèmes mais en plus il rogne sur les moyens!

opleiding voor de boeg. Bijvoorbeeld, een ambulancier die zich aanmeldt voor een dienst 100 die heeft iets meer dan 120 uur opleiding te volgen. Ik weet niet of u zich dat realiseert. Dat is vlug uitgesproken, maar dat is dus dertig keer vier uur, echt een halve dag opleiding die men ergens moet volgen. Als men daar dan nog twee tot drie uur verplaatsingstijd bij moet rekenen, dan weet u dat dit echt een supplementaire ontrading is om zich in te schrijven voor dit vrijwilligerschap. Ik dring dus aan, mijnheer de minister, om dit niet te doen als het waar is dat dit één van uw voornemens is.

Mijnheer de minister, nog één aspect van uw beleid wou ik wel kort belichten, namelijk het immigratie- en het asielbeleid. Ik moet bekennen dat ik enigszins met verstomming de beleidsverklaring op dit punt heb gelezen.

Het is inderdaad zo dat het aantal asielaanvragen gedaald is. Mijnheer de minister, niemand die bij de problematiek betrokken is, deelt uw enthousiasme over de manier waarop u de zaken in uw beleidsverklaring voorstelt. Het is duidelijk dat het aantal illegalen terzelfder tijd flink is gestegen. Omdat ze weten wat hun kansen zijn, doet een groot deel van die mensen niet eens de moeite meer om een asielaanvraag in te dienen. Aldus verdwijnen zij uit de statistieken, maar niettemin zijn ze in ons land aanwezig. Ze zijn vooral aan hun lot overgelaten. Overigens is het aantal aanvragen in het kader van artikel 9, 3° van de wet van 1980 gevoelig gestegen. Er was sprake van zo'n 4.000 per maand terwijl er slechts 400 worden weggewerkt. Het kan dan ook niet anders dat er een serieuze constipatie aan dossiers is ontstaan. U maakt eveneens de opmerking dat de achterstand in de asioldossiers is weggewerkt. Ik zou wel eens een duidelijk cijfer willen krijgen over het aantal dossiers dat voor de invoering van het Lifo-principe aanwezig was. Dit aantal wacht nu nog op een behandeling. Het is algemeen geweten dat dit over ongeveer 40.000 dossiers zou gaan. Durft men dan nog te zeggen dat er geen achterstand is? Mijnheer de minister, wat gaat u uiteindelijk doen met deze mensen die nu al zo lang wachten?

Verder minimaliseert u ook de problemen die zich voordoen bij de dienst Visa. Wie echter met de dienst Visa in aanmerking komt, zal dit snel tegenspreken. Enkele maanden geleden, mijnheer de minister, hebben we op initiatief van een aantal collega's van Ecolo-Agalev in de commissie voor de Binnenlandse Zaken van gedachten kunnen wisselen met de heer Schwewebach van de dienst Vreemdelingenzaken. Hieruit bleek dat de dienst met een voortdurend personeelstekort kampt vooral door het grote verloop bij de dienst. Mijnheer de minister, voor 2003 dalen de personeelsuitgaven die u voorziet van 46 miljoen euro naar 44 miljoen euro in afgeronde cijfers. Daarmee is aangetoond dat u niet alleen geen bijkomende inspanning wenst te leveren om aan dit probleem het hoofd te bieden, integendeel. De middelen waarin u voorziet zijn veeleer beperkt.

De voorgestelde oplossing voor de problemen bij de dienst Vreemdelingenzaken ten behoeve van de bereikbaarheid brengt in de praktijk geen soelaas. Het probleem is torenhoog. De helpdesk blijft onbereikbaar en het internetloket via de website van de dienst Vreemdelingenzaken geeft 9 op 10 keer aan dat er geen dossier in behandeling is met de gegevens die u aanbrengt. Het is zelfs niet

Les solutions proposées en ce qui concerne l'accessibilité ne donnent pas satisfaction. Le *helpdesk* reste inaccessible et le guichet internet indique, neuf fois sur dix, qu'aucun dossier n'est en traitement.

Voilà le résultat navrant de trois ans et demi de politique à l'Intérieur. Il faudra apporter bien des correctifs dans les années à venir.

mogelijk om uitleg te krijgen en te weten waar men staat met de aanvraag.

Mijnheer de minister, dat is het beeld dat u de afgelopen 3,5 jaar op Binnenlandse Zaken heeft opgehangen over het beleid dat u daar heeft gevoerd, of beter gezegd dat u op heel wat punten niet heeft gevoerd. Ik vind dit een bedroevend resultaat en vooral een resultaat waaraan de volgende jaren nog veel zal moeten worden gecorrigeerd. Deze laatste opmerking is ook tot u gericht, voorzitter.

De **voorzitter**: U mag niet klagen want u heeft gedurende 47 minuten het woord gevoerd.

01.108 Denis D'hondt (MR): Monsieur le président, mes constats seront sans doute assez différents de ceux de M. Tant, président de la commission de l'Intérieur.

Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la note de politique générale et le budget du ministre de l'Intérieur confirment les engagements pris par le gouvernement au début de cette législature et constituent le prolongement de la réforme colossale que notre ministre de l'Intérieur s'est engagé à concrétiser.

Les échéances que s'est fixées le gouvernement ont été respectées. La police fédérale a été installée le 1er janvier 2001, toutes les zones de police locale ont été constituées le 1er janvier 2002 et tous les organes de ces deux niveaux de police ont été mis en place, à part quelques chefs de zones. Et je reconnais bien volontiers, monsieur Erdman, que les choses auraient été plus faciles si l'étalement des mesures avait pu se faire sur une période plus longue. Mais, nécessité fait loi. Comme vous le savez, il y avait un grand nombre de statuts différents à rassembler, à coordonner et auxquels il fallait donner de la cohérence. Vous savez aussi que l'organisation de l'Euro 2000 a précipité certaines décisions en la matière. Je crois que le ministre de l'Intérieur n'a fait que concrétiser au mieux les décisions qui avaient été prises par l'ensemble du gouvernement.

Comme l'a indiqué le ministre lors des travaux de la commission de l'Intérieur, la réforme n'en est pas pour autant terminée. Elle doit être évaluée en permanence et faire l'objet d'aménagements constants afin d'éviter les dérives que les formations politiques, parties à l'accord Octopus, ont précisément voulu éliminer. Le fonctionnement de la police fédérale doit être examiné et évalué en permanence. Les différentes directions générales et directions de la police fédérale doivent s'assigner des objectifs clairs et mesurables.

Ce que l'on peut dire dès aujourd'hui, c'est que des résultats concrets ont déjà été engrangés. Sur le plan opérationnel, les perquisitions coordonnées ces dernières semaines par la police fédérale, dans le cadre d'une opération internationale de lutte contre la pornographie infantile sur Internet et dans le cadre d'une vaste fraude organisée à la TVA, n'en sont qu'une illustration. Tout ne va pas si mal, monsieur Tant. Il est vrai qu'on ne peut pas dire à la fois qu'on a précipité les choses en matière de police et qu'on n'a rien fait en matière de réorganisation des services de secours. Vous savez combien est importante la part du budget fédéral à attribuer à ces réformes et vous savez aussi combien de temps on a mis dans le passé pour organiser et concrétiser des "réformettes".

01.108 Denis D'hondt (MR): In de begroting worden de verbintenissen die de regering bij het begin van de zittingsperiode was aangegaan, bevestigd. De federale politie werd op 1 januari 2001 geïnstalleerd, alle zones werden op 1 januari 2002 opgericht en nagenoeg alle politieorganen functioneren. Het is juist dat een en ander wat vlotter zou zijn verlopen mocht men de hervormingen beter gespreid hebben, maar nood breekt wet.

Ook al is de hervorming daarom nog niet helemaal afgerond en moet de werking van de politie voortdurend worden geëvalueerd, toch kan men er niet omheen dat concrete resultaten werden bereikt. Het gaat niet zo slecht. En men kan evenmin beweren dat er niets werd gedaan voor de andere hulpdiensten.

01.109 André Smets (cdH): Monsieur le président, je voudrais poser une question à propos des services de secours. Je voudrais demander à M. D'hondt s'il sait combien l'Etat investit en matériel par habitant au bénéfice des communes?

01.109 André Smets (cdH): Weet u hoeveel de Staat daarvoor per inwoner ten voordele van de gemeenten investeert?.

01.110 Denis D'hondt (MR): Je ne connais pas le chiffre mais je sais que vous êtes un orfèvre en la matière, monsieur Smets. Vous intervenez régulièrement et vous posez et reposez les mêmes questions en commission de l'Intérieur et en séance publique. Je suppose donc que vous appréhendez l'importance de la tâche qui est celle du gouvernement. On ne peut pas réaliser toutes les réformes en même temps, surtout quand elles n'ont pas été réalisées par le passé.

01.111 André Smets (cdH): Monsieur D'hondt, je vais vous donner le chiffre car, quand l'Etat investit si peu au niveau matériel, il en va de la sécurité des pompiers, en même temps que de la meilleure maîtrise des incendies, par exemple. Le chiffre n'a pas été modifié. Le voici: 1 € par habitant. Trouvez-vous cela normal?

01.111 André Smets (cdH): Eén euro.

01.112 Denis D'hondt (MR): Je ne comprends surtout pas comment certains ministres de l'Intérieur de votre parti et de votre famille politique n'ont pas réalisé ces réformes précédemment.

01.113 André Smets (cdH): Vous savez qu'à cette tribune, je n'ai pas hésité à dire que quels que soient les partis au pouvoir, il est inadmissible de traiter les communes de la sorte. Il est, dès lors, impensable de traiter les pompiers volontaires ou professionnels de cette manière. Faute de matériel, on leur fait courir des risques démesurés. Savez-vous que certaines communes s'appuient encore sur des autos-échelles de 1957, faute de moyens financiers? Je pourrais citer ces communes mais je n'ai pas le droit de le faire ici.

01.113 André Smets (cdH): Het is onaanvaardbaar dat men de brandweerlieden zo'n risico's laat lopen. Sommigen onder hen moeten nog autoladders gebruiken die dateren van 1957.

01.114 Paul Tant (CD&V): Vous dites que le gouvernement actuel a sérieusement accru ses efforts en faveur des autres services de sécurité que ceux de la police et que les plans de réforme sont sur la table.

01.115 Robert Denis (MR): Je n'ai pas dit cela!

01.116 Paul Tant (CD&V): J'ai fait la comparaison et je constate qu'il n'y a pratiquement aucune augmentation des montants prévus pour les services d'incendie et autres. Pour l'année qui vient, l'augmentation est quasiment nulle, nonobstant les réformes générales qui sont annoncées pour l'instant. Si vous parlez avec les agents qui travaillent dans les corps d'incendie, ils vous le diront. Ils ont le sentiment que rien ne s'est passé sur ce plan-là. Certes, les zones de sécurité ont été organisées mais ces différents corps n'ont actuellement pas de personnalité juridique. S'ils veulent acheter le moindre outillage, il leur faut une décision séparée de l'ensemble des conseils communaux. C'est une aberration!

01.116 Paul Tant (CD&V): Niettegenstaande de aangekondigde hervormingen werden de bedragen voor de hulpdiensten nagenoeg niet verhoogd. De veiligheidszones werden opgericht, maar zij hebben geen rechtspersoonlijkheid gekregen, waardoor zij niet kunnen functioneren.

01.117 Denis D'hondt (MR): Monsieur Tant, je n'ai pas affirmé qu'il y avait une grande amélioration en ce qui concerne la réforme des services de secours. Ce que je vous ai dit, c'est qu'on ne peut pas réaliser en trois ans toutes les réformes, dont je reconnais la nécessité, mais qui n'ont pas pu être réalisées auparavant. Les

01.117 Denis D'hondt (MR): Er werd een belangrijke en noodzakelijke inspanning geleverd, maar men kan in drie jaar onmogelijk alles doen wat in

budgets ont leurs limites. Je crois qu'un effort très important a été réalisé par rapport au passé de manière à répondre aux besoins et à tout ce qui a été dénoncé. Vous connaissez comme moi les événements qui en 1998-1999 ont justifié le fait que tout le monde était unanime en 1999 pour dire qu'il fallait réaliser cette police intégrée à deux niveaux. La mission a été accomplie par ce gouvernement mais on ne peut pas tout faire en trois ans et on ne peut pas faire en trois ans tout ce qui n'a pas été réalisé par le passé. Le ministre vous apportera les éclaircissements que vous souhaitez sur le plan des budgets.

Cette année, le thème proposé aux sociétés souhaitant participer au concours portait sur la communication interne à l'entreprise. Le jury composé de douze experts en communication issus du monde universitaire, du monde de l'entreprise et de grandes associations a mis en évidence l'ampleur du défi en matière de communication interne de la police fédérale dans le cadre de la réforme des services de police, ainsi que les stratégies de communication développées. Les plans d'action locaux et la collaboration entre les services de recherche fédéraux, les services judiciaires d'arrondissement et les services de recherche locaux ont permis de faire baisser les chiffres de la criminalité dans les grandes villes, n'en déplaise à certains. Pour l'avenir, il nous reviendra de prendre les mesures nécessaires afin d'éviter que cette criminalité ne se déplace vers les zones rurales. Le gouvernement est conscient de ce risque et s'est engagé à prendre les mesures adéquates.

Autre élément démontrant que la réforme des polices n'est pas un fiasco comme certains aiment à le prétendre: dans la gestion policière des manifestations internationales importantes, le cataclysme que certains avaient prédit ne s'est pas réalisé. Le gouvernement fournira encore des efforts pour que Bruxelles puisse assumer son statut de capitale de l'Europe. L'organisation des sommets européens à Bruxelles représente, pour les zones de police locale et pour les communes concernées, une charge supplémentaire considérable et elle est de nature à perturber le fonctionnement normal des corps de police. Via la loi-programme, le gouvernement a complété le fonds de financement du rôle international et la fonction de capitale de Bruxelles. Un sous-fonds sera spécifiquement consacré aux dépenses liées à la sécurité découlant de l'organisation des sommets européens à Bruxelles. Le montant de ce fonds s'élèvera à 12,5 millions d'euros pour l'année budgétaire 2003 et à 25 millions d'euros à partir de l'année budgétaire 2004.

En fin de compte, le bilan du gouvernement est très satisfaisant. La police fédérale est opérationnelle depuis janvier 2001. Toutes les zones de police ont été constituées. Tous les organes ont été mis en place dans ces deux niveaux. Un travail législatif et réglementaire d'envergure a été effectué; vous en êtes d'ailleurs un témoin privilégié, monsieur Tant. Il a été procédé au renouvellement des responsables policiers à tous les niveaux. La réorganisation policière sur l'ensemble du territoire et la redistribution du personnel se sont déroulées dans les délais stricts tout en garantissant la sécurité de la population. Des effets concrets se font déjà ressentir sur le terrain de la criminalité.

Ne tombons pas pour autant dans l'angélisme. L'articulation des deux niveaux de police et leur fonctionnement intégré sont encore

het verleden niet werd gedaan !

Door de plaatselijke actieplannen en de samenwerking tussen enerzijds de federale en plaatselijke opsporingsdiensten en anderzijds de gerechtelijke diensten van de arrondissementen is de criminaliteit in de grote steden gedaald. De regering zal de nodige maatregelen treffen om te voorkomen dat die criminaliteit zich naar de landelijke zones verplaatst.

Het beheer van de internationale betogingen is ook niet op de door sommigen aangekondigde ramp uitgedraaid. Via de programmawet heeft de regering Brussel meer middelen ter beschikking gesteld zodat onze hoofdstad haar rol van hoofdstad van Europa en van vergaderplaats van de Europese toppen kan spelen.

De balans over het regeringswerk valt positief uit, maar we moeten met beide voeten op de grond blijven. De indeling in twee politieniveaus zou kunnen worden verbeterd en de twee niveaus zouden beter op elkaar kunnen worden afgestemd.

De regering is voortdurend op zoek naar een billijke financiering en, zoals beloofd, zorgt ze voor financiële en operationele oplossingen voor de politiezones die nog met moeilijkheden kampen. Om een antwoord te bieden op specifieke problemen wordt een bedrag van 39,8 miljoen euro vrijgemaakt.

De strijd tegen bepaalde vormen van georganiseerde misdaad moet voor de federale politie voorop staan; wij kijken met belangstelling uit naar de concrete voorstellen die in het volgende nationaal veiligheidsplan zullen worden opgenomen.

De minister herhaalt de beloften die hij vroeger deed inzake de rol van de federale politie bij het

susceptibles d'amélioration. Des aménagements ont déjà été apportés et d'autres devront encore l'être. La police intégrée structurée à deux niveaux n'a que quelques années d'existence. Pour reprendre l'expression du ministre, laissons-lui le temps de faire ses maladies de jeunesse.

Sur le plan du financement des zones de police locales, les efforts fournis par le gouvernement pour aboutir à un financement équitable ont été constants. En 2001, un premier accord avec les Unions des villes et communes a été entériné par le gouvernement. L'accord initial a été affiné en juillet 2002, en laissant la possibilité aux zones de police, confrontées à des difficultés objectives, d'introduire un dossier auprès du ministre de l'Intérieur. Sur base des dossiers introduits, le gouvernement s'est engagé à dégager des solutions de nature opérationnelle ou financière si nécessaire. Le gouvernement a tenu ses engagements. Un montant global de 39,8 millions d'euros sera dégagé pour apporter les corrections et les solutions aux difficultés objectives auxquelles sont confrontées les zones de police. Le gouvernement a tenu parole.

Pour ce qui concerne les priorités que le ministre a assignées à la police fédérale, nous ne pouvons qu'y adhérer. La lutte contre certaines formes de criminalité doit bien évidemment constituer une des priorités fondamentales de la police fédérale. Celle-ci doit continuer à développer son expertise en matière de criminalité organisée, de terrorisme, d'immigration illégale, de trafic d'êtres humains, de vols avec violence, de car et home-jacking ou encore en matière de trafic de drogues ou de trafic d'armes. Les pistes sont déjà tracées dans la note de politique générale. Nous prendrons connaissance avec intérêt des propositions concrètes qui seront formulées dans le prochain plan national de sécurité.

En ce qui concerne la contribution de la police fédérale à la diminution du nombre d'accidents de la route impliquant des lésions corporelles, le ministre réitère ses engagements. Des actions concrètes seront menées. Les objectifs sont clairs: augmenter le nombre de contrôles sur nos autoroutes. Les contrôles visés sont connus depuis longtemps: les excès de vitesse, la conduite sous influence et le respect de la réglementation en matière de transport par route de choses et de personnes.

Sur le plan de la coopération policière internationale, nous pensons que les objectifs prévus pour 2003 sont réalistes. Pour ce qui nous concerne, nous nous réjouissons de la volonté du ministre de poursuivre la mise en œuvre du commissariat commun dans la région frontalière avec la France.

En guise de conclusion, je reprendrai le bilan de l'action menée par le ministre de l'Intérieur:

- la police fédérale est opérationnelle depuis janvier 2001;
- toutes les zones de police ont été constituées;
- tous les organes de ces deux niveaux ont été mis en place;
- il a été procédé au renouvellement des responsables policiers à tous les niveaux;
- la réorganisation policière sur l'ensemble du territoire et la redistribution du personnel se sont déroulées dans des délais stricts tout en garantissant la sécurité de la population;
- des effets concrets se sont déjà fait ressentir sur le terrain de la

terugdringen van het aantal verkeersongelukken met lichamelijke letsels. Er komen ook concrete acties.

De doelstellingen voor 2003 inzake internationale politiesamenwerking zijn realistisch en wij vinden het positief dat de minister verder werk maakt van een gemeenschappelijk commissariaat in de grensstreek met Frankrijk.

De hervorming is natuurlijk niet af. In 2003 zullen we moeten overgaan tot een volledige evaluatie, maar in afwachting worden wanneer nodig aanpassingen doorgevoerd.

Namens de MR-fractie schaar ik me achter de maatregelen die de minister van Binnenlandse Zaken de voorbije drie jaar heeft genomen en wij zullen dit deel van de begroting met enthousiasme goedkeuren.

criminalité; 39,8 millions d'euros, je le répète, ont été dégagés pour financer les zones de police locales en difficulté;
- confirmation de la volonté du ministre de renforcer la mission d'appui de la police fédérale.

Bien entendu, la réforme n'est pas pour autant à son point final et il reste encore par-ci, par-là des cas particuliers à régler. Elle devra encore faire l'objet d'une évaluation globale dans le courant 2003. Entre-temps, les aménagements et les adaptations sont apportés au fur et à mesure que les difficultés se font jour. Comme pourrait-il en être autrement lorsque l'on mène une réforme d'une telle envergure?

Je voudrais donc me réjouir au nom du groupe MR de l'action menée par le ministre de l'Intérieur au cours de ces trois dernières années. Evidemment, je ne vous cacherai pas que c'est avec enthousiasme que le groupe MR votera cette partie-là du budget.

01.118 André Smets (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, notre parti tient tout d'abord à rappeler que la réforme des polices est l'œuvre et la volonté de plusieurs partis même, s'il eût été plus facile, comme d'autres l'ont fait, de ne refuser d'y participer. Mais pour faire preuve de correction, il faut dire d'emblée que la réforme des polices a été voulue par la majorité de ce Parlement.

Je tiens également à souligner que j'ai été frappé par le fait que, tout au long de cette législature, le ministre a tenu à être présent lors de tous les débats. Cela devait être dit. En effet, il est souvent plus facile de s'occuper de problèmes extérieurs –je ne dis pas cela pour le ministre des Affaires étrangères, M. Michel– que de problèmes intérieurs. Monsieur ministre, je voudrais que vous sachiez, qu'il est agréable pour un humble parlementaire qu'un ministre soit en séance, semaine après semaine, et ne reporte pas les débats. En effet, selon moi, le plus important est d'assumer sa fonction. Or, il est manifeste que pour votre part, vous teniez à faire face à vos responsabilités malgré les difficultés et les questions qui subsistent.

01.119 Paul Tant (CD&V): Il s'agit d'une qualité importante pour un parlementaire. Et chacun doit le savoir. Vous avez donc raison d'attirer l'attention sur ce point, cher collègue.

01.120 André Smets (cdH): Permettez-moi, monsieur le président, de reprendre ici une phrase que j'ai lue dernièrement dans un journal: "Un Etat qui ne parvient pas à assurer la sécurité des personnes et des biens n'est pas un Etat". C'est vrai. Quelles que soient les convictions de chacun et le groupe politique auquel on appartient, la sécurité est un problème capital. C'est ce que disent de plus en plus souvent les gens interrogés dans la rue et ce, -je le répète- quelles que soient les convictions qu'ils peuvent avoir.

Il est évident que la réforme des polices doit et devra toujours s'inscrire dans le cadre d'un meilleur service au public, service, en outre, offert à un coût raisonnable.

01.118 André Smets (cdH): De hervorming van de politiediensten is het werk geweest van het Parlement en men moet toegeven dat de minister van Binnenlandse Zaken al onze debatten heeft bijgewoond. Wij, nederige parlementsleden, zijn hem daarvoor dankbaar.

01.119 Paul Tant (CD&V): Nederigheid is een mooie deugd, vooral voor een parlements lid dat op het spreekgestoelte verkondigt die goede eigenschap te bezitten, zoals u.

01.120 André Smets (cdH): Een Staat die de veiligheid van de personen en de goederen niet verzekert is geen Staat. Veiligheid is voor iedereen van essentieel belang. De politiehervorming zal moeten kaderen in een betere dienstverlening aan het publiek tegen een lagere kostprijs.

Op financieel vlak zijn tal van vragen gerezen en zijn er nog altijd vraagtekens. In dat verband

Je voudrais maintenant émettre des commentaires sur cinq points.

Premièrement, il est évident que pendant trop longtemps, des questions d'ordre financier se sont posées. Je mesure très bien les difficultés rencontrées à ce niveau dans la mesure où on n'a pas toujours su mesurer l'impact financier de pareille réforme. M. Tant a signalé tantôt que cette réforme a nécessité six étapes d'ajustements. Comme il l'a dit, on a un peu l'impression, aujourd'hui, de bénéficier d'un cadeau de Saint-Nicolas, de Noël ou peut-être d'Halloween. Mais en attendant, si on se réfère aux éléments en notre possession, il est évident que le complément était strictement nécessaire. Je tiens donc à attirer l'attention sur un point davantage pris en considération aujourd'hui: les zones frontalières.

Je puis témoigner de la difficulté d'assumer une police de qualité dans des zones frontalières où se mêlent des trafics de grandes quantités de drogues, en provenance de Maastricht, d'Allemagne, de Belgique ou d'ailleurs, et aussi finalement dans le cadre de difficultés linguistiques. Cela impose d'énormes prestations sur le plan policier. Comme je l'ai dit précédemment, on arrive très vite dans un monde qui recourt à des artifices juridiques, voire le scandaleux procès à propos duquel toute la population s'interroge, le procès qui concerne l'affaire Dutroux, qui coûte des dizaines et des dizaines de millions. Je dis tout simplement que les gens veulent comprendre comment on va pouvoir maîtriser les énormes défis qui nous attendent à des niveaux financiers tout à fait raisonnables. Sur le plan des zones frontalières, c'est un défi extraordinaire que nous devons assumer par rapport au trafic gigantesque de drogues.

M. Tant ayant largement abordé le sujet, je ne vais pas m'étendre longuement sur la norme KUL. C'est une norme à propos de laquelle je m'interroge toujours. J'ai demandé à plusieurs reprises que l'on me dise comment on la calcule. Je ne sais pas si j'ai parfois loupé certaines réunions importantes de la commission de l'Intérieur mais, aujourd'hui, je ne parviens pas encore à la comprendre. Cette norme KUL a été sacralisée tout un temps mais on la remet peut-être en question maintenant. Je répète que je ne comprends toujours pas sur quelle base on a travaillé et avec quels paramètres. Elle pose parfois des problèmes de répartition des charges financières même à l'intérieur des zones; je crois que vous n'êtes pas indifférent à ce problème-là. Dans un souci de clarification, il serait intéressant que l'on nous dise très clairement sur quelle base on a travaillé pour établir cette norme KUL.

En fonction des éléments que je possède par rapport à un arrondissement et en fonction de l'effort qui vient d'être fait pour un certain nombre de zones par le ministère de l'Intérieur, donc par l'Etat fédéral, j'ai l'impression que l'on arriverait à une couverture d'environ cinq sixièmes. On se rapproche donc d'un point d'équilibre sur un plan financier mais en ce qui nous concerne, on travaille avec un policier sur six de moins par rapport à la norme KUL.

C'est une norme qui vaut ce qu'elle vaut, monsieur le ministre. Par exemple, dans la zone de cette région du pays de Herve, la norme KUL est de 103. En effectifs, nous arrivons à 87, l'équilibre financier étant presque atteint avec une augmentation indexée. Dans ce cadre-là, il y aura quand même des problèmes de personnel; cela me paraît évident. M. Tant a donné raison aux chiffres que j'avance; cinq

herinnerde de heer Tant er terecht aan dat er zes aanpassingen zijn geweest en het spreekt vanzelf dat de aanvullende kredieten noodzakelijk waren.

Wat de zones in de grensgebieden betreft, is het moeilijk om in een dergelijke situatie een kwaliteitsvolle politiezorg te verstrekken, niet enkel uit financieel maar ook uit taalkundig oogpunt.

Ik plaats ook vraagtekens bij de KUL-norm. Hoe wordt die berekend? Op welke gronden en parameters stoelt die? In mijn streek komen wij tot een dekking van vijf zesden omdat de politie werkt met een personeelsbestand dat een zesde kleiner is dan de KUL-norm, 87 in plaats van 103. Dat zal problemen doen rijzen op het stuk van de buurtpolitie en de communicatie.

Ik ben trouwens voorstander van strenge blitzacties. Wij moeten de bevolking ervan overtuigen dat de problemen echt worden aangepakt en dat wij de grote nationale en internationale misdaad daadwerkelijk willen bestrijden.

Hoe zullen we er in landelijk gebied nog in slagen vrijwillige brandweerlui aan te werven en onze verantwoordelijkheid op ons te nemen? Het statuut van de beroeps- en van de vrijwillige brandweermannen moet worden verbeterd.

Mijn voorganger, de betreurde Georges Gramme, placht te zeggen dat er vijf beroeps nodig zijn om één vrijwilliger te vervangen. Hij had het bij het rechte eind.

Er is dringend nood aan beter materieel. De brandweerdiensten moeten ook hoge gebouwen snel kunnen bereiken. Om te zorgen voor de nodige financiële middelen moeten trekkingsrechten worden toegestaan. Alle

sixièmes du cadre de personnel permettrait globalement d'atteindre un certain équilibre en fonction de l'intervention de l'Etat.

gemeenten moeten op gelijke voet worden behandeld.

En raison de cela se posent des problèmes de proximité et de communication. On a tendance à refuser d'affecter des policiers pour ceci ou cela. Il est vrai qu'une circulaire vient de tomber au sujet d'un certain nombre de manifestations importantes. En attendant, il y a toute une série d'activités associatives dans nos communes qui méritent d'être encadrées et qui posent problème. Je suppose que vous y serez particulièrement attentif.

De HSL brengt specifieke veiligheidsproblemen mee. Zo is er de tunnel van Soumagne, van meer dan 6 kilometer lang, die afhangt van de NMBS. Ook bij de afbraak van de bruggen zullen heel wat manschappen moeten worden ingezet. Kan niet worden gewerkt via detachering, zodat de gemeentelijke financiën niet onnodig worden belast?

Pour terminer ce volet "police", monsieur le président, je voudrais signaler que j'apprécie les opérations musclées coup de poing, relayées à chaque fois par la télévision. Peu importe si c'est à la gloire ou non du ministre de l'Intérieur, c'est le résultat qui compte! Je me dis qu'il est important que l'on donne la conviction aux gens que ce problème de sécurité est pris à bras le corps par le ministre et par l'ensemble des décideurs, quels qu'ils soient et où qu'ils se trouvent, que l'on est décidé à faire reculer la grande criminalité et la criminalité internationale. Dans la région de Herve, nous avons déjà mené des opérations coup de poing et il a été procédé à des arrestations immédiates.

Les relations sont harmonieuses entre la Communauté germanophone et notre Région. Nous parvenons à être présents et c'est important de le savoir à cause des problèmes d'insécurité et du sentiment actuel d'insécurité. Voilà, monsieur le président, pour la première partie de mon intervention.

J'en arrive à la deuxième partie concernant les services d'incendie. Je voudrais poser une question au ministre. Dans quels secteurs y a-t-il progrès au niveau du statut des professionnels et du statut des volontaires? A mon sens, c'est un débat extrêmement important.

M. Tant a manifestement raison. Particulièrement dans les zones rurales, comment parviendra-t-on encore, dans quelques années, à recruter suffisamment de volontaires? Le bourgmestre qui m'a précédé me disait à l'époque que, pour remplacer un volontaire, il fallait cinq professionnels! Il poursuivait en disant que si les zones rurales ne parvenaient plus à engager des volontaires, on courrait à la catastrophe financière et, surtout, on ne parviendrait plus à assumer nos responsabilités dans le cadre des interventions du service d'incendie.

C'est une question capitale d'améliorer le statut des professionnels qui accomplissent un travail superbe, au service de tous, ainsi que le statut des volontaires.

J'ai une autre question qui est lancinante. Je ne parle pas ici *ad hominem* mais *ad rem*, par rapport aux coûts. Il est de la plus haute urgence d'améliorer le matériel. Quand je vois dans quelles conditions, à certains endroits, on a accordé des permis pour des immeubles de plusieurs étages, je me demande comment on pourra intervenir dans des conditions rapides et de sécurité, à la fois pour les victimes potentielles et pour les pompiers, si on ne dispose pas d'outils adaptés. C'est un secteur dans lequel il faut résolument investir. Si on ne parvient pas à multiplier les moyens financiers pour y arriver, il faudra davantage recourir à des droits de tirage pour que

toutes les communes soient traitées d'une manière équitable. Je reconnais néanmoins que les problèmes peuvent être différents entre les grandes villes et d'autres localités. Je me dis qu'au minimum, il faut des droits de tirage pour qu'en aucun cas, on ne doive assumer à cent pour cent l'achat de matériel. Cela me paraît tout à fait évident.

Je voudrais souligner un dernier point, monsieur le président. Il s'agit des problèmes spécifiques de sécurité liés au TGV. Ce qui m'inquiète d'abord, c'est la création d'ouvrages d'art extrêmement importants et je pense plus particulièrement au tunnel de Soumagne. En fonction des éléments actuellement en ma possession, je me pose un certain nombre de questions et j'interrogerai d'ailleurs Mme Durant à cet égard. Les "préventionnistes" se posent des questions et les posent à nous, bourgmestres. On ne peut pas ignorer des problèmes aussi spécifiques que ceux-là. Je rappelle que le tunnel de Soumagne fait plus de six kilomètres. C'est un problème lié aux réalisations de la SNCB mais je tiens à poser la question ici parce que cela me paraît être une question capitale.

Je vis dans une région où les ouvrages d'art se multiplient.

Lorsqu'il faut détruire des ponts et les remplacer, cela entraîne des prestations gigantesques des policiers, qui viennent en aide par rapport à ce travail d'ingénierie et de réalisation des nouveaux ouvrages d'art. Ces sont des prestations gigantesques. Dans pareil cadre, ne peut-on pas disposer de personnel plus spécifiquement détaché pour nous aider à rester dans un budget correct?

En ce qui concerne notre commune, quatre ponts doivent être démolis et reconstruits. Dès lors, monsieur Erdman, je suppose que je peux compter sur vous pour convaincre le ministre que nous méritons bien une aide complémentaire.

01.121 Fred Erdman (SP.A): Monsieur Smets, on pourrait recourir au personnel de La Poste pour les petits travaux!

01.121 Fred Erdman (SP.A): Kan u voor die kleinere werkzaamheden geen postmannen inschakelen?

Le **président:** C'est dans le Limbourg! Cela ne concerne pas la région de M. Smets.

De **voorzitter:** Dat gebeurt alleen in Limburg.

01.122 Yves Leterme (CD&V): Voorzitter, ik kan mijnheer Erdman verzekeren dat die mensen— alhoewel ze posities of functies hebben bekleed waar zich een aantal problemen voordeden — nooit tot het verbranden van geld zouden zijn overgegaan. Nooit.

01.123 André Smets (cdH): Je terminerai, monsieur le président, en répétant mes propos. Pour nous tous, un des éléments capitaux dans notre société actuelle, ce sont les problèmes de sécurité. Le public ne nous reprochera jamais d'investir davantage dans la sécurité. C'est un des plus grands défis de notre temps et ce problème sera de plus en plus lancinant dans les années à venir.

01.123 André Smets (cdH): De veiligheidsproblemen zijn van cruciaal belang. De mensen zullen u nooit verwijten dat u daar middelen aan heeft besteed.

01.124 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je serai bref puisque vous me le demandez. Je pourrai ainsi démontrer que j'ai échappé à l'influence de mes aînés, dont vous — vous ne m'avez

01.124 Minister **Antoine Duquesne:** De heer Tant doet me denken aan de oude platen uit

pas toujours donné l'exemple de la concision! Je voudrais aussi prouver que je sais peut-être faire des miracles autrement que dans le cadre des réformes!

M. Tant me fait penser aux vieux disques que j'ai chez moi qui me rappellent, avec un peu de nostalgie, la jeunesse que j'ai connue, la même musique, les mêmes paroles – c'est agréable! – mais qui sont parfaitement inadaptés à l'évolution du monde et aux nombreux changements que nous connaissons. Je me souviens avoir dit à M. Tant, quand nous avons discuté de la réforme des polices au début, que j'étais tout à fait convaincu que tant que je n'aurai pas pris la dernière circulaire, il me le reprocherait et que lorsque j'aurai pris la dernière circulaire, il me dirait que je n'avais rien fait de bien. Voilà où nous en sommes là aujourd'hui. Je dirai donc que les documents parlementaires attesteront de la vision claire que j'avais de votre position, monsieur Tant.

Je tiens, bien entendu, à remercier mon ami M. D'hondt mais aussi M. Smets car je suis un des signataires de l'accord Octopus. J'étais alors dans l'opposition. La mise en œuvre de cette réforme est extrêmement difficile et je conçois parfaitement qu'on puisse ne pas être d'accord quant à la manière dont un certain nombre de choses ont été mises en œuvre. Je vous remercie d'avoir souligné mes tentatives d'avoir, de manière permanente, un dialogue sérieux avec le parlement. J'ai beaucoup écouté ce qu'on me disait. Ainsi ai-je peut-être une chance de figurer dans le Guinness Book des records en ce qui concerne ma présence lors des interventions parlementaires.

Il est dommage, monsieur Tant, que vous n'étiez pas à cette journée consacrée à l'évaluation d'une année de réforme des polices, non pas que j'aurais espéré que votre présence ait une influence sur votre conviction, mais parce que vous ne m'auriez pas cité erronément, en tout cas sans y mettre les nuances que, personnellement, j'ai mises.

Je peux dire en tout cas, et je m'en réjouis, qu'on peut considérer aujourd'hui que la réforme est terminée, et beaucoup plus tôt qu'on ne l'espérait au moment où la loi a été votée dans ce parlement. J'ai pris la peine de consulter les travaux préparatoires. J'y ai lu que si, comme l'a rappelé M. D'hondt, on avait fixé une date pour la mise en œuvre de la police fédérale, aucune date n'était fixée en ce qui concerne la mise en œuvre des polices locales. Diverses dates avaient été avancées et certains considéraient que, si c'était fait en 2006, ce serait un résultat extraordinaire. Nous sommes fin 2002 et c'est fait! Je me réjouis d'avoir procédé ainsi, avec détermination mais sans précipitation. Je crois que c'était indispensable pour avoir aussi rapidement que possible une police rassurée et plus performante, capable d'affronter tous les défis qui se posent en matière de sécurité et de répondre à l'attente de la population. Si je ne l'avais pas fait, j'aurais laissé subsister chez les policiers, en ce qui concerne leur statut, leur localisation, leur manière de travailler, leur hiérarchie, une inquiétude qui eût été préjudiciable, sans parler de la capacité de résistance au changement de certains et des entraves qu'ils auraient certainement mises, avec l'espoir que cette réforme, bien que votée, ne soit jamais mise en œuvre dans la réalité, sans compter toutes les difficultés qui auraient résulté de la coexistence de deux modes de fonctionnement différents.

mijn jeugd die absoluut niet zijn aangepast aan de evolutie van de wereld en aan de veranderde tijd. Ik wil de heer Smets bedanken omdat hij gezegd heeft dat ik steeds heb getracht een gesprek met het Parlement te voeren. Ik herinner u eraan dat ik één van de medeondertekenaars van het Octopusakkoord ben. Mijnheer Tant, het is spijtig dat u op de evaluatiedag over de politiehervorming niet aanwezig was. U zou me dan niet verkeerd hebben geciteerd. Nu, eind 2002, is die hervorming afgewerkt en uitgevoerd.

Het naast elkaar bestaan van twee werkwijzen zou voor tal van problemen hebben gezorgd.

Er werd een nieuw instrument geïnstalleerd, namelijk een buurtpolitie die aan de verwachtingen van de burger tegemoet komt. In zes maanden tijd werden meer dan 20.000 personen gecontroleerd en werden overal diensten voor slachtofferhulp opgericht.

Ik ben blij met het akkoord dat met de vakbonden werd gesloten. Politie mensen hebben een moeilijk beroep en dankzij een herwaardering zullen de eisen kunnen worden aangescherpt.

Inzake het door de gemeenten opgeworpen netelige probleem van de financiering, was de dialoog heel vruchtbaar. Het bedrag werd opgetrokken van 18,1 miljard in 2001 tot 20,7 miljard in oktober 2002.

Dat alles is gebeurd op grond van uiterst strikte procedures, die op de werkzaamheden van de KUL stoelen. De operatie was tweevoudig: wij hebben de politiediensten hervormd en een grotere rechtvaardigheid ingebouwd in de toekenning van de middelen, rekening houdend met de door sommigen in het verleden geleverde inspanningen.

Bien entendu, je l'ai dit, des améliorations doivent encore être apportées sur le plan technique. Bien entendu, il y a toute une nouvelle culture policière à développer. Je signale quand même en passant que les guerres de police, c'est terminé, que les anciens policiers communaux, les policiers judiciaires, les anciens gendarmes travaillent en parfaite harmonie dans l'ensemble des services. D'ailleurs, la mobilité a commencé à jouer sans que cela suscite de problèmes ni de questions et, surtout, il faut utiliser l'instrument nouveau qui a été installé. On parle volontiers d'une police de proximité mais une police de proximité, cela ne signifie pas d'avoir des policiers qui se promènent par deux là où il ne se passe rien. Ce sont des corps de police, plus de 38.000 hommes, qui répondent aux attentes des citoyens et qui ont donc une capacité d'intervention là où règne l'insécurité.

Je suis d'accord avec M. Smets qui a souligné l'importance des opérations conjointes de police qui, dans le fond, mettent en œuvre ce qui a été décidé dans le plan national de sécurité ou encore dans les plans zonaux de sécurité, ce qui permet d'obtenir des résultats très concrets mais aussi de démontrer à la population que nous utilisons ces 38.000 policiers de manière optimale, et de faire comprendre aux truands qu'ils peuvent, eux aussi, avoir un sentiment d'insécurité car, à chaque moment, n'importe où sur le territoire, une opération importante peut avoir lieu. A cet égard, nous avons déjà mené près d'une cinquantaine d'opérations en six mois, d'avril à novembre, ce qui signifie trois opérations par semaine, plus de 20.000 personnes et plus de 20.000 véhicules contrôlés. Non seulement, nous menons des opérations nouvelles, nous avons partout sur le territoire des permanences 24 heures sur 24; il y a partout un service d'accueil aux victimes; il y a partout des brigades de circulation; il y a partout des brigades de recherche judiciaire.

Nous avons, au même moment, assuré la continuité dans le domaine du maintien de l'ordre notamment. Je me souviens de tout ce que nous avons entendu dans cette chambre avant l'Euro 2000, avant la présidence belge de Laeken, après tout ce qui s'était passé à l'étranger, avant la gigantesque opération de conversion des francs belges en euros. Nous avons engrangé des résultats très significatifs dans une série d'affaires criminelles importantes, y compris dans des problèmes aussi délicats que celui du terrorisme. Ce n'est cependant pas le lieu d'en faire l'inventaire.

Je suis heureux de l'accord que j'ai pu passer avec les organisations syndicales. Cela m'a pris plusieurs mois car il n'était pas évident de réconcilier des statuts radicalement différents. Je suis heureux d'avoir, au total, amélioré la situation des policiers. Je fais partie de ceux qui sont heureux d'avoir fait cela. Je trouve, en effet, qu'ils exercent un métier difficile, un métier dangereux, un métier exigeant. Avec les revalorisations auxquelles nous avons procédé, nous pourrions encore augmenter, demain, notre niveau d'exigence au niveau des conditions d'accès et au niveau des formations.

En ce qui concerne le délicat problème du financement des communes, je crois pouvoir dire que nous avons eu un dialogue extrêmement sérieux, notamment avec les unions des villes et communes ou, encore, dans la dernière étape, dans le cadre du débat contradictoire qui vient de se dérouler. Ces contacts n'ont pas été des contacts pour la forme. Ils ont réellement débouché sur des

résultats. En 2001, la dotation fédérale était de 18,1 milliards de francs belges. En novembre 2001, elle s'élevait à 18,7 milliards. En juin 2002, elle était de 19,7 milliards. En juillet 2002, elle équivalait à 20,1 milliards. Et, en octobre 2002, elle était de 20,7 milliards. Nous avons encore décidé d'une augmentation, à la suite du débat contradictoire qui a eu lieu avec les communes, de près de 39,8 millions d'euros. Telle est la dotation fédérale. Le Conseil des ministres le constatera, demain, dans des arrêtés royaux. D'autres augmentations vont également apparaître au bénéfice des zones de police. Je parle, à ce niveau, de tout ce qui concerne le fonctionnement intégré et l'appui: dans le budget 2001, 2 milliards 316 millions; dans le budget 2002, 2 milliards 671 millions, soit 66,2 millions d'euros; dans le budget 2003, 67,5 millions d'euros.

Tout cela s'est fait selon des procédures établies sur base des travaux de la KUL. Vous m'avez entendu, monsieur Tant, expliquer plusieurs fois en commission les mécanismes qui sont d'une rigueur absolue. On a, en réalité, fait une double opération. On ne s'est en effet pas contenté de mettre en œuvre une réforme des polices, on a, au même moment, introduit un peu plus de justice dans la répartition des moyens, notamment en faveur de ceux qui avaient fait des efforts suffisants d'investissement dans le passé. Dans les années qui viennent, ceux qui n'ont pas fait ces efforts suffisants, vont progressivement devoir les faire. Cela va encore renforcer l'effort qui est fait en faveur de ceux-là.

01.125 Paul Tant (CD&V): Zeer kort. Mijnheer de minister, uw verwijzing is terecht. Het is een norm die op wetenschappelijke basis lang geleden werd vastgesteld. Maar het is ook waar, mijnheer de minister, dat die norm nooit het voorwerp heeft uitgemaakt van een discussie as such in het Parlement. Ik denk dat we daar nu echt dringend aan toe zijn, omdat u nu ook – dat heb ik willen zeggen – een aantal normen naast elkaar begint te gebruiken. U gebruikt de KUL-norm, u gebruikt de functionele norm. Ik denk dat we daar stilaan aan toe zijn.

01.126 Antoine Duquesne, ministre: C'est inexact, monsieur Tant. Je crois avoir consacré quasiment trois jours d'affilée en commission à expliquer par le menu, par le détail le contenu de cette norme KUL, avec la multitude de paramètres qu'elle contient dans le cadre d'une analyse de régression. Ce n'est d'ailleurs pas autre chose qu'un moyen de répartition financière puisqu'on a dit, en tenant compte d'une série de paramètres, que si tout le monde avait procédé de la même manière en matière de police, cela aurait donné ces résultats.

Nous savons tous que cette répartition étant opérée, nous allons devoir affiner les exigences sur le plan fonctionnel dans les années qui viennent. Lorsque j'ai fait voter certains articles de la précédente loi-programme, j'ai d'ailleurs dit qu'il fallait installer une commission d'évaluation pour le fonctionnement des polices locales, commission qui aurait aussi pour mission de voir si la norme KUL a permis de rendre compte de toutes les situations. J'entendais M. Smets parler des zones frontalières. Je sais qu'on en a tenu compte mais l'a-t-on fait de manière suffisante à la suite du débat contradictoire? J'aurais tendance à répondre par la négative. A-t-on suffisamment tenu compte des augmentations de population dans les villes universitaires, par exemple? Il faudra une nouvelle évaluation et un nouveau paramètre devra entrer en ligne de compte, celui de la

01.125 Paul Tant (CD&V): C'est une norme qui a été fixée sur une base légale il y a longtemps mais qui n'a jamais été discutée au Parlement. Le moment est donc venu d'en débattre, d'autant que le gouvernement a commencé à appliquer simultanément des normes différentes.

01.126 **Minister Antoine Duquesne**: Ik heb de inhoud van die norm drie dagen lang in de commissie toegelicht. Het is niets anders dan een methode voor de verdeling van de financiële middelen op grond van objectieve criteria. In de komende jaren zullen wij de eisen op functioneel vlak nog moeten verfijnen. Een evaluatiecommissie zal ermee worden belast na te gaan of de KUL-norm het mogelijk maakt met alle situaties rekening te houden. Er zullen nieuwe parameters in aanmerking moeten worden genomen die stroken met de reële situatie.

Wij zijn wel degelijk verplicht rekening te houden met de bestaande factoren, maar die

délinquance et de la criminalité. On ne doit pas seulement se livrer à des analyses théoriques, il faut aussi tenir compte de la réalité du terrain. Dans le cadre du dernier débat, vous le verrez avec les arrêtés qui vont être publiés dans les prochains jours, tout cela s'est fait de manière totalement objective, il n'y a là-dedans aucune part d'arbitraire.

En entendant les représentants des différentes zones, on a constaté qu'un certain nombre de problèmes communs revenaient sur le tapis, notamment le recrutement d'un chef de corps externe au corps de police, le coût du comptable spécial ou du secrétaire de la zone, la taille de la zone, le nombre de communes composant la zone, la situation dans une zone frontalière ou une zone touristique. C'est sur la base de ces critères objectifs que la répartition a été réalisée. Il n'y a donc absolument rien de flou dans tout cela.

J'ajoute que nous partons d'une situation historique. Les policiers répartis sur l'ensemble du territoire ont toute une histoire. Je ne dis pas que tout cela s'est toujours fait de manière très objective, je reconnais volontiers qu'il peut y avoir une part d'arbitraire. Nous sommes bien obligés de prendre ces facteurs en considération. Il n'y a eu dans la répartition des moyens, monsieur Tant, aucune considération de caractère communautaire. Les considérations sont purement objectives. Dans les années qui viennent, il y aura un rééquilibrage en faveur des zones qui n'ont pas fait suffisamment d'efforts ou qui ont trop compté, dans le passé, sur la présence des brigades de gendarmerie pour assurer la sécurité.

En ce qui concerne la répartition intrazonale, à l'intérieur des zones, comme on a voulu une police intégrée à deux niveaux, dans le respect de l'autonomie locale, c'est au niveau local qu'il faut se mettre d'accord sur la répartition des coûts, des moyens, sur la manière de travailler. Toutes les règles de l'État fédéral ne seront jamais, avec moi en tout cas, que des règles subsidiaires. En effet, j'estime qu'il ne m'appartient pas de me substituer aux autorités locales. J'ajouterai qu'au fur et à mesure que nous avançons, nous prenons également toute une série de mesures qui vont améliorer les choses sur le plan opérationnel. J'ai déjà pris une nouvelle circulaire que vous allez recevoir prochainement, dans le domaine des capacités hypothéquées. Pour les petites zones, nous allons revoir le problème des heures d'ouverture des bureaux des brigades d'intervention, pour introduire un peu plus de souplesse.

En ce qui concerne les problèmes de technique budgétaire, je tiens d'abord à préciser que, pour le budget 2002, on a tenu compte, par le troisième ajustement budgétaire, des décisions relatives à l'augmentation de la dotation fédérale prises par le gouvernement.

(*En s'adressant à MM. Leterme et Tant*) Ensuite, j'ai lu votre amendement. Je savais que vous alliez le déposer – je ne suis pas Mme Soleil, mais je connais vos habitudes comme si j'avais vécu avec vous pendant 20 ans – mais vos chiffres sont malheureusement inexacts. Je confirme que le montant de la dotation de base passe de 471.398.000 € en 2002 à 513.103.000 € en 2003. Pour l'année 2003, le crédit inscrit représente le montant fixé en 2002, à l'issue de la procédure contradictoire de juillet 2002, soit 499.363.355 €, augmentés de l'index de 1,5% pour l'année 2003. En outre, la prime de Bruxelles a été ajoutée à concurrence de 4.106.602 €, ainsi qu'un

bestaande factoren, maar die overwegingen zijn louter objectief en niet communautair geïnspireerd.

Wat de intrazonale verdeling betreft, moet men het eens worden op lokaal vlak. Het komt mij niet toe mij in de plaats van de lokale overheden te stellen.

Wij nemen een aantal maatregelen die een en ander op operationeel vlak moeten verbeteren.

Begrotingstechnisch houdt de derde aanpassing 2002 rekening met de regeringsbeslissingen over de federale dotatie. Uw cijfers kloppen niet, mijnheer Tant. Ik kan bevestigen dat de dotatie van 471.398.000 euro in 2002 tot 513.103.000 euro in 2003 is gestegen. Het ingeschreven krediet voor 2003 stemt overeen met het bedrag dat werd vastgesteld na de tegensprekelijke procedure van juli 2002, geïndexeerd en vermeerderd met de premie voor Brussel en met een supplement ter compensatie van de vermindering van de solidariteitspremie.

supplément pour compenser la diminution de la prime de solidarité de 2.049.780 €. Votre amendement – et je vous remercie de votre sollicitude et d'avoir voulu nous aider, ce dont je n'ai jamais douté – est inutile parce que le gouvernement a prévu pour ce poste, comme pour d'autres d'ailleurs, une provision budgétaire. J'ai d'ailleurs demandé la confirmation tout à fait précise et formelle au ministre du Budget.

Il m'a répondu: "In antwoord op uw vraag kan ik bevestigen dat met de aanvaardbare meerkosten lokale politiezones ingevolge het contradictoir debat voorzien is binnen de provisie in de sectie 03 op basisallocatie 04.10.0101, provisioneel krediet bestemd tot het dekken van allerhande uitgaven, voortvloeiend uit de sociale programmatie ter uitvoering van het plan inzake startbanen bij de federale overheidsdiensten en het BIRB, het resultaat van het contradictoir debat over de politiezones en andere diversen".

D'ailleurs, nous allons prendre pour l'année 2003 un premier arrêté, basé sur les dispositions de juillet, qui permettra de donner des avances et qui devra être complété lui-même pour 2004, en tenant compte des montants supplémentaires qui vont ainsi être alloués.

Vous avez également parlé des secteurs non policiers. En effet, il y a encore beaucoup à faire en ce qui concerne les services d'incendie, toujours reliés directement à l'organisation locale. Il est clair qu'une réforme en profondeur est indispensable et j'ai mis à profit les mois venant de s'écouler pour rassembler une masse d'informations. Celles-ci seront contenues dans un livre blanc qui devrait permettre au prochain gouvernement d'avancer.

Mais je ne suis pas resté inactif en ce qui concerne l'organisation des services d'incendie. Toutes les zones de secours sont officiellement installées. Dans la majorité d'entre elles, les différents comités sont constitués et les chartes de secours sont rédigées et approuvées. Autrement dit, les zones de secours fonctionnent. Mais comme le concept de l'organisation zonale inclut également la coopération avec les services opérationnels de la protection civile, j'ai saisi l'occasion de rencontrer une très vieille revendication des pompiers: la définition et la répartition des tâches des deux services. Un groupe de travail m'a transmis une proposition très élaborée et j'ai introduit une modification de la loi sur la protection civile afin de déléguer au Roi la compétence d'officialiser cette répartition. Nous avons entamé l'examen de ce projet hier en commission.

Comme je l'ai annoncé en juin 2002, le système actuel des zones de secours n'est que transitoire. J'ai constitué des groupes de travail ayant pour mission d'aller plus avant. Mais je crois qu'il s'agit là d'un embryon extrêmement important.

Afin d'aboutir à des structures efficaces, j'ai accepté la proposition du groupe de travail "Structure et organisation opérationnelles" d'effectuer un projet pilote d'analyse des risques indispensable pour toute réforme en la matière.

J'ai également pris beaucoup de décisions en termes de formation avec, notamment, la création de structures de consultation où l'on trouve une majorité de représentants des services d'incendie et la systématisation de la formation. Les concepts ont été précisés.

Binnen de begroting heeft de regering voorzien in een provisie. Voor 2003 zullen we een eerste koninklijk besluit uitvaardigen gebaseerd op de beslissing van juli, dat ons in de mogelijkheid zal stellen voorschotten toe te kennen.

Wat de niet-politionele diensten en meer bepaald de brandweerdiensten betreft, is er inderdaad nog veel werk aan de winkel. Er is nood aan een diepgaande hervorming. Op dit ogenblik ben ik informatie aan het inwinnen.

Alle hulpzones zijn operationeel. Ik ben ingegaan op een aloude eis van de brandweermannen, die wensen dat de respectieve taken van civiele bescherming en brandweer beter worden omschreven en opgesplitst. Ik heb beslissingen genomen omtrent de opleiding en er werd vooruitgang geboekt wat het personeelsstatuut betreft. Ook inzake preventie en noodplanning hebben wij stappen ondernomen.

Désormais, la distinction sera faite entre les brevets, les certificats et les attestations.

En ce qui concerne le statut du personnel, aussi longtemps que les services d'incendie seront organisés par les communes, ceux-ci fixeront le statut des sapeurs-pompiers dans les limites des dispositions générales arrêtées par le Roi. Mais cela ne m'a pas empêché de prendre des arrêtés qui accordent de l'ancienneté pécuniaire aux agents volontaires qui deviennent professionnels et le paiement des heures supplémentaires des officiers professionnels pour leurs opérations opérationnelles imprévues. J'attends maintenant l'accord des Régions sur la prolongation du congé préalable à la pension pour les pompiers.

Si je dispose encore de suffisamment de temps, une modification sera apportée à l'arrêté royal sur les règlements d'organisation qui devra uniformiser les conditions de recrutement et de promotion des pompiers. Le texte sera soumis à la concertation.

J'ai également pris des mesures en matière de prévention et de planification d'urgence. J'ai aussi fait de gros efforts en ce qui concerne l'équipement des secours, mais notre intervention n'est que subsidiaire en cette matière. Cela devra incontestablement changer. Mais je voudrais quand même vous donner les chiffres en la matière. Pour l'allocation de base réservée à l'allocation du matériel pour les services d'incendie, le crédit d'ordonnancement enregistre une augmentation substantielle de 3.300.000 euros, soit 32% et le crédit d'engagement augmente quant à lui d'environ 5% par rapport à l'année 2002. Nous avons consenti de gros efforts dans les secours spécialisés. De plus, les ministres des Affaires étrangères et de la Défense nationale et moi-mêmes nous sommes organisés sur le plan international pour participer à des missions internationales de secours dans le cadre de B-FAST.

01.127 André Smets (cdH): Monsieur le ministre, je voudrais intervenir un instant à propos des zones de secours. Il est vrai qu'elles sont installées, qu'elles fonctionnent même si, personnellement, je ne vois pas très bien quels sont les progrès intervenus à ce niveau. En effet, les pompiers sont des gens pratiques qui n'attendent pas qu'on leur donne un ordre pour agir. Ils réclament de la souplesse. Lors du drame de Theux, ils n'ont pas – et vous le savez – attendu pour s'y rendre en force. En effet, toutes les zones de secours se sont mobilisées. Personnellement, je ne suis donc pas en faveur de la création de zones larges car cela aurait pour conséquence de créer une confusion entre les pompiers volontaires et professionnels. Et finalement, il n'y aurait plus de maîtrise en raison de la largeur des zones.

En définitive, je vais peut-être me jeter à l'eau! Je ne tiens pas, par exemple, à entrer dans une zone de secours avec Mme Lizin! Je le dis très clairement! Je le dis parce que je sais ce que représentent les zones élargies qui génèrent un énorme danger de déresponsabilisation. Je tiens à ce que l'on reste dans des zones maîtrisables financièrement, sur le plan de la gestion du personnel, sur le plan humain. Le tort serait d'aller vers des zones quasi-provincialisées. On n'aurait plus cet attachement viscéral de pompiers volontaires, par exemple, à leur région. Nous avons un atout extraordinaire: l'attachement des volontaires, qui travaillent aux

01.127 André Smets (cdH): De hulpzones mogen dan al opgericht en operationeel zijn, toch vind ik dat geen vooruitgang. De door u voorgestelde hulpzones zijn immers te groot en dus moeilijk te beheren.

Voorts zou ik niet graag tot dezelfde hulpzone behoren als mevrouw Lizin omdat een grote zone tot een zekere deresponsabilisering leidt.

Door de oprichting van provinciale zones zullen de vrijwillige brandweerlieden een minder hechte band hebben met hun regio. Het is echter dankzij de dynamiek van de vrijwilligers in de landelijke en semi-landelijke gebieden dat wij een kwaliteitsvolle dienstverlening tegen een redelijke kostprijs

côtés des professionnels, pour leur région induisent une dynamique telle que dans les zones rurales et semi-rurales, nous pouvons travailler à des coûts raisonnables. Je vous le répète. La norme que m'avait donnée jadis mon prédécesseur et qui prévoit qu'il faut cinq professionnels pour remplacer un volontaire nous interpelle. Je sais combien les zones sont aussi bien desservies tant par des volontaires que des professionnels ou le contraire, mais à des coûts raisonnables.

Et je suis convaincu que si on élargit démesurément les structures, il y aura une confusion des responsabilités. Ce sera tout à fait non maîtrisable financièrement. C'est une suggestion que je me permets de vous faire.

01.128 Antoine Duquesne, ministre: Ce n'est pas le cas, monsieur Smets. Ce sont des zones d'une taille tout à fait raisonnable. Tout cela a d'ailleurs été fait à la demande des professionnels des services d'incendie. Pour le surplus, je suis d'accord avec vous pour dire que parfois Mme Lizin peut être assimilée à ce que l'on appelle "un risque majeur"!

En ce qui concerne les problèmes d'asile et d'immigration, les résultats parlent d'eux-mêmes. On est passé de près de 44.000 demandeurs d'asile en l'an 2000 à un chiffre qui, pour cette année, est inférieur à 18.000 demandeurs. On a doublé le nombre des expulsions: pour l'année, nous aurons eu presque 20.000 expulsions. L'opération de régularisation, qui a concerné près de 35.000 dossiers, est terminée. Nous avons réalisé toute une série d'améliorations réglementaires: on a discuté à la Chambre de la protection temporaire et j'ai pris également de nombreux arrêtés, notamment pour l'humanisation des centres fermés.

C'est un travail considérable qui a été réalisé sans perdre de vue tous les efforts que nous avons déployés au plan européen pour faire avancer cet important chapitre de la politique européenne qui concerne l'asile et l'immigration parce que ce n'est évidemment qu'à ce niveau que l'on pourra trouver des réponses satisfaisantes.

01.129 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, ik moet vooraf even terugkomen op de inleiding van de minister, waar hij het beeld gebruikt van een muziekplaat die al een aantal keren gedraaid is en die telkens weer opgelegd wordt. Mijnheer de minister, u hebt dit beeld al verscheidene keren gebruikt. Dat is de beste illustratie van de theorie die hij hier probeert aan iemand anders toe te wijzen.

Mijnheer de voorzitter, ik zou de minister willen zeggen en ik zeg het hem dus, dat ik liever een inhoudelijk antwoord krijg dan dit soort opmerkingen naast de kwestie, vooral omdat de verwijzing naar mij niet opgaat, zeker niet door hem. Voor iemand die graag de eerste viool speelt, mijnheer de minister, en die er tot nu toe alleen in slaagt om op zijn poot te spelen, zou ik toch willen zeggen dat ik liever dit beeld niet in mijnen hoofde gebruikt wil zien. Trouwens, om er dan toch maar bij te blijven, als men een bepaalde plaat telkens opnieuw hoort, ja, dan is dat het bewijs dat men de artistieke en andere kwaliteiten van de artiest in kwestie weet te appreciëren.

Ten tweede, mijnheer de minister, als vaak dezelfde kritiek

kunnen aanbieden.

Ten slotte benadruk ik ook dat een uitbreiding van de zones verwarring zaait met betrekking tot de respectieve taken.

01.128 Minister **Antoine Duquesne**: Ik verzeker u dat dit niet het geval is en ik herinner er u aan dat de grootte van de zones werd vastgesteld in samenwerking met de beroepsmensen.

Wat mevrouw Lizin betreft, ga ik met u akkoord.

Inzake het immigratiebeleid en de asielaanvragen, is het verrichte werk aanzienlijk zowel wat de verbetering van de reglementering met betrekking tot asiel als wat de regularisaties betreft.

Ook op Europees niveau werd vooruitgang geboekt in de mate dat wij van mening zijn dat op dat niveau bevredigende oplossingen moeten worden gevonden.

01.129 **Paul Tant** (CD&V): J'aurais préféré obtenir du ministre une réponse sur le contenu, plutôt que de devoir entendre ses métaphores et ses remarques totalement hors de propos. Lorsqu'une critique devient récurrente, c'est probablement dû à la manière dont le dossier est géré.

La fixation de la dotation fédérale aux zones de police a déjà connu six étapes. A chaque fois, il s'agissait de la dernière modification et la question des surcoûts était enfin réglée. Je crains qu'une septième étape ne soit nécessaire.

terugkeert, dan moet u zich afvragen of dat eigenlijk ook geen verband houdt met het verloop van de dingen zelf. Ik heb u gewezen op het feit dat de vaststelling van de federale dotatie voor de politiezones tot nu toe in zes etappes gebeurd is.

Men heeft daarbij telkens gezegd dat dit beslist de laatste keer zou zijn omdat het de integrale meerkosten dekt. Mijnheer de minister, ik kan niet anders dan mezelf herhalen. Ik vrees trouwens dat ik daarop een zevende keer zal moeten terugkomen. De heer Smets heeft ernaar verwezen. Hij wist niet of het een sinterklaasgeschenk dan wel een kerst- of nieuwjaarsgeschenk was. Het zou best kunnen, mijnheer Smets, dat de regering zich rond kerstdag of rond nieuwjaar nogmaals bedenkt en komt zeggen dat dit nu toch wel echt de laatste keer zal zijn.

Mijnheer de minister, inzake de communautaire overweging wens ik nog een voorlaatste korte opmerking te formuleren. Ik heb hier niet gezegd dat u effectief hebt geprobeerd communautair te sturen. Men kan echter niet naast de cijfers. Er is een nieuwe bovenbedeling van één landsgedeelte, het Zuiden, en een onderbedeling van het andere landsgedeelte, het Noorden. Ik heb u vooral gevraagd om uitleg over het waarom van deze feitelijke situatie. Indien u daarover niet nadenkt, kan u immers niet anders dan constateren dat er inderdaad nieuwe transfers worden geïnstitutionaliseerd.

Ik wil nog een kleine opmerking maken in verband met mijn amendement. Ik heb wat die begrotingscijfers betreft twee problemen onder uw aandacht gebracht. U probeert aan te tonen hoe voor 2003 in meer middelen werd voorzien dan voor 2002. Ik denk dat u één reden waardoor de voorliggende cijfers tot een – misschien bewuste – verkeerde interpretatie kunnen leiden, niet vermeldt. Die reden is de debudgettering in verband met de sociale toelagen waartoe u op een bepaald ogenblik hebt beslist.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is een beetje ridicuul om op het moment waarop een begroting wordt besproken, en nog vóór erover wordt gestemd in dit Parlement, te zeggen dat een bijsturing zal volgen. U zegt dat er inderdaad niet in voldoende middelen is voorzien en dat u daarvoor uit une provision budgétaire zal putten.

Maar die provisie heeft een andere bestemming, mijnheer de minister! U zegt het zelf. Ze moet onder meer de sociale programmatie ondervangen. Dat zal ook nodig zijn. De stijging waarin u voorziet wat de dotaties aan de politiezones betreft, is beperkt tot 1,5% voor het komende jaar. Men zal budgettair dus geen enkele programmatie kunnen ondervangen en daar zal men dus de centen van die provisie echt voor nodig hebben. Ik dring er dus bij u op aan, collega's, na te denken over dit amendement.

Mijnheer de minister, ik ben een zaak vergeten daarnet. Ik denk dat de Kamer, en ook u, mijnheer de voorzitter, er recht op heeft van de minister te vernemen hoe het nu staat met de loop van dat hangende onderzoek inzake een aantal regularisatiedossiers, waarbij ook de Kamer betrokken is. Ik denk dat het nuttig zou zijn daar, als het zou kunnen, iets meer over te weten. Te meer omdat – ik herhaal het – de Kamer daar als instelling zelf bij betrokken is. Of misschien, voorzitter, kunt u ons daar iets meer over zeggen?

Je n'ai pas dit que le ministre avait tenté d'ajuster le dossier pour favoriser l'une ou l'autre Communauté. J'ai simplement fait une constatation et j'ai demandé des explications. Le gouvernement est occupé à institutionnaliser de nouveaux transferts.

Il est ridicule qu'une adaptation soit déjà annoncée lors d'une discussion budgétaire. La provision budgétaire dans laquelle on veut puiser est destinée à un autre usage. L'augmentation prévue des dotations est limitée à 1,5%. Une correction sera donc en effet nécessaire. C'est pourquoi je demande de prendre tout de même en considération mon amendement.

Quel est l'état d'avancement de l'enquête sur un certain nombre de dossiers de régularisation dans lesquels la Chambre est également impliquée? Ou bien le président pourrait-il fournir davantage d'explications à cet égard?

Ik denk dat het goed zou zijn dat wij iets meer weten, mijnheer de minister. Nu wordt dat allemaal met de mantel van stilzwijgend toegedekt, in de hoop dat niemand er aan denkt. Het zou nuttig zijn dat u – indien dat kan – de Kamer daarover inlichtte.

01.130 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, j'ai répondu en commission de l'Intérieur et M. Tant le sait car il y est assidu. J'ai donné tous les chiffres en ce qui concerne l'opération des régularisations. Un certain nombre de dossiers est aux mains de la justice.

(...)

C'est la justice qui doit donner la réponse. Si vous voulez avoir des informations, vous devez vous adresser au ministre de la Justice. Ne faites pas comme si je n'avais pas donné de réponses claires en commission! Je trouve que c'est un procédé qui n'est pas très honnête!

01.131 Paul Tant (CD&V): (...) Je pose la question. Si vous avez des informations, il ne serait pas anormal de nous répondre. Si vous n'en disposez pas, je le constate. C'est tout. Je n'ai rien dit d'autre!

01.130 Minister **Antoine Duquesne**: Ik heb u een precies antwoord gegeven.

Sommige dossiers bevinden zich bij het gerecht en voor meer informatie daarover zal u zich tot de minister van Justitie moeten wenden.

Ik vind het nogal oneerlijk dat u doet alsof ik de vraag ontwijk.

01.131 Paul Tant (CD&V): Ik stel de vraag. Indien u over inlichtingen beschikt, is het normaal dat u antwoordt. Indien u niet over de nodige gegevens beschikt, kan ik dat alleen maar vaststellen. Iets anders heb ik niet gezegd.

Le **président**: Nous approchons de Noël! Paix aux personnes de bonne volonté!

01.132 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-eerste minster, mijnheer de staatssecretaris, ik vind het toch belangrijk een kort maar toch stevig betoog te houden over ontwikkelingssamenwerking, gezien het belang van dat onderdeel in de begroting. Wij hebben daarover trouwens ook in de commissie bij de bespreking van de sector Ontwikkelingssamenwerking een zinvolle discussie gehad.

Ik kom zeer kort terug op een aantal punten daaruit, mijnheer de staatssecretaris. Ten eerste, is daar het streefdoel van de 0,7% dat wij samen met de meerderheid uiteraard, en ik denk kamerbreed, steunen als een interessante optie. Weliswaar moeten wij opletten opdat dit streefdoel in de komende tijd ook waargemaakt kan worden. Ik heb er al op gewezen dat dit een federale doelstelling is, maar het onderwerp bevindt zich op dit ogenblik in een ietwat moeilijke institutionele context, of het zou zich daar kunnen bevinden. Wij zitten immers nog altijd met het Lambermont-akkoord – waarmee ik meteen een punt aanhaal inzake de defederalisering – waarin in een verkaveling van de bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking is voorzien.

Hierover werd nog geen echt debat gevoerd, maar samen met andere collega's dring ik er wel op aan dat het zou gebeuren. Dit zal ook belangrijk zijn om het streefdoel precies te kunnen bepalen.

Dit is iets dat als norm kan worden bepaald ten overstaan van het

01.132 Luc Goutry (CD&V): La coopération au développement constitue une section importante du budget. L'objectif des 0,7% du PIB pour la politique menée dans ce domaine fait l'objet d'un large consensus et doit être atteint. C'est un objectif fédéral que la Belgique s'est fixé dans un contexte institutionnel rendu plus complexe encore par le remembrement des compétences consacré par les accords du Lambermont. Cette question n'a pas encore donné lieu à un vrai débat. Or, nous ne pourrions faire l'économie d'un tel débat si nous voulons situer précisément cet objectif.

Lors de notre congrès, nous avons opté pour le modèle confédéral. Nous devrions donc être partisans d'une scission de la Coopération au développement mais c'est l'exception qui confirme la règle. Il

nationaal budget. Uiteindelijk moet worden gezien hoe dit in de gedefederaliseerde context kan worden ingebed en wat precies voor de regionale bevoegdheden in aanmerking komt.

Ik ben van mening dat de verkaveling een moeilijk proces zal worden en dat dit zelfs een beetje ingaat tegen de coherentiegedachte, zulks gezien de omvang van ons land en gezien de samenhang met de internationale context, de internationale politiek en de synergie met ontwikkelingssamenwerking, zowel op Europees als op mondiaal vlak.

Voor alle duidelijkheid, op ons congres dat destijds plaatsvond in Kortrijk, opteerden wij zelf voor het confederale model. In wezen zouden wij zo'n opsplitsing genegen moeten zijn, maar misschien is dat precies de uitzondering op de regel. Daarover moet absoluut een gedachtewisseling worden gehouden. Het is immers zo'n ethische aangelegenheid en tevens zo belangrijk en substantieel gezien zo weinig, dat het wellicht niet erg opportuun is om nog veel institutionele problemen te veroorzaken ingevolge splitsingen van bevoegdheden, incoherentie, enzovoort.

Mijnheer de staatssecretaris, ik pleit ervoor om binnenkort, na Nieuwjaar, daarover een grondig debat te organiseren in de commissie, te meer daar ik concrete vragen heb omtrent de stand van zaken in verband met de werkgroepen die zich daarover buigen. Ik was trouwens van mening dat tegen 31 december eerstkomend de federale werkgroep tot een aantal conclusies moest komen. Mogen wij die conclusies inderdaad verwachten tegen die datum? In ontkennend geval – wat ik een beetje vrees – wat zal er dan gebeuren? Wat is dan het vervolg van dit verhaal?

Ofwel wordt het verslag overgemaakt, ofwel niet, maar in dat geval zal het toch nakend zijn. Ik dring aan, voor al wie het horen wil en uiteraard ten aanzien van de verantwoordelijken in de bevoegde commissie, hieromtrent een debat op gang te brengen en de rapporteurs te horen, om na te gaan of het niet mogelijk is terzake als het ware een brug te maken met de Senaat en met de Vlaamse werkgroep, zodat wij ten minste kunnen vernemen wie welke standpunten inneemt en in welke verdere voorbereiding moet worden voorzien.

Tot slot nog dit. Ik hoorde dat de werkgroep een viertal pistes ontwikkelde, waaronder de piste van de zogenaamde parallelle bevoegdheden, waarbij als het ware een halfslachtige oplossing wordt voorgesteld, in de zin van gedeeltelijke met federale bevoegdheid en gedeeltelijke gedefederaliseerd. Welnu, ofwel is het het ene, ofwel is het het andere. Ik ben voorstander van een radicale oplossing. Ofwel regionaliseren wij deze materie, met alle gevolgen van dien, ofwel houden wij het op federaal niveau waarvoor trouwens ook veel argumenten te vinden zijn. Maar dan moet het ook stoppen. Parallelle bevoegdheden zullen de zaken alleen maar ingewikkelder maken.

Ik kom thans tot mijn derde punt, met name de toestand inzake de BTC, waarover ik ook in de commissie sprak en waarover ik eveneens een debat zou willen, niet om te polemiseren en evenmin om de zaken nog moeilijker te maken. Via deze interventie wil ik alleen maar goede bedoelingen duidelijk maken.

s'agit en effet d'un problème très éthique. J'invite le secrétaire d'Etat à mener à ce sujet un débat approfondi en commission. Où en sont les travaux des groupes de travail? Le groupe de travail fédéral a-t-il déjà publié ses conclusions?

Je pense que des structures hybrides telles que les compétences parallèles ne sont pas une bonne chose. Soit on régionalise, soit tout est maintenu au niveau fédéral.

Les informations qui me parviennent en ce qui concerne la Coopération technique belge (CTB) ne présagent rien de bon, principalement en ce qui concerne les cadres supérieurs. La direction de la CTB est hautement politisée et jusqu'à présent, personne n'a été désigné pour prendre en charge la gestion quotidienne. Cela ne peut paralyser la CTB. Combien de temps la procédure de sélection durera-t-elle encore?

Il semblerait que seuls 6 des 25 représentants locaux de la CTB sont néerlandophones. Cela suscite un certain mécontentement, particulièrement sur le terrain.

Une déclaration de politique générale relative à la CTB devait être déposée au Parlement en mai 2002. Qu'en est-il? A mon estime, la réforme de la CTB et l'instauration d'un cadre institutionnel clair constituent une priorité.

Nous devons également recevoir trois notes stratégiques thématiques et cinq notes stratégiques sectorielles relatives aux pays partenaires d'ici au 31 mai 2003. Où en est leur préparation? Comment est-il possible de mener une discussion sur un budget si les notes stratégiques ne sont pas prêtes et si le Parlement ne dispose d'aucune information sur les

Uw positie is in deze kwestie niet gemakkelijk. U hebt ook zaken moeten overerven, maar alle begrip in acht nemende, bereiken mij toch heel wat onheilspellende berichten over de werking van die BTC. Ik spreek niet zozeer over de werking op de vloer, maar eerder over de werking in de hogere kaders en aan de top, waar men spreekt over een sterke politisering. Ik vang op dat men zegt dat er eigenlijk geen beleid, geen leiding, geen doorstroming, geen communicatie en geen overleg is. Kortom, zegt men, bovenaan gaat het eigenlijk niet goed. Er is trouwens nog altijd geen nieuwe verantwoordelijke voor het dagelijks beheer. U hebt zelf ook met een aantal zaken moeten afrekenen waarover we allemaal perplex staan. Het zou toch zeer erg zijn als de boel verkommert, de werking wordt geïmmobiliseerd en wij daar niet vooruit kunnen geraken.

U hebt in de commissie – op een vraag van de heer Valkeniers, denk ik – geantwoord hoever het nu staat met de keuze voor een nieuwe verantwoordelijke voor de BTC. U hebt toen gezegd dat daar een selectie bezig was en dat wellicht voor het einde van het jaar een voorstel zou worden geformuleerd. Wij zijn op de vooravond van het jaareinde, vandaar de actualiteit van deze vraag.

Ik heb nog een andere vraag. Men zegt mij dat er op de 25 of 26 plaatselijke vertegenwoordigers op dit ogenblik maar 6 Nederlandstaligen zouden zijn. Men zegt dat alle andere 19 of 20 plaatselijke vertegenwoordigers in de verschillende partnerlanden Franstaligen zijn. Dit zijn allemaal zaken waarover ik verneem dat ze wrijving opwekken en dat ze bij de mensen op het terrein niet goed overkomen. Zeker voor de top van de BTC zijn er toch wel structurele en ernstige problemen.

Er is ook afgesproken dat tegen mei 2002 een soort beleidsverslag over de BTC in het Parlement zou worden voorgelegd, mijnheer de staatssecretaris. Ook daarvoor ben ik vragende partij.

De twee laatste uitdagingen nu, voor het laatste stukje van de rit die u hebt uit te rijden, zijn enerzijds uw administraties en structuren die u ter uwer beschikking hebt, met name wat de BTC betreft – daarover moeten wij het in de commissie zeker hebben – en anderzijds het hele institutionele kader waarin wij ons in de toekomst zullen bevinden.

Tot slot heb ik nog een vraag, mijnheer de staatssecretaris, over de zogenaamde strategienota's voor de partnerlanden. Normaal gezien zouden die 25 strategienota's voor de partnerlanden, de 3 thematische nota's en de 5 sectorale nota's tegen 31 maart moeten worden ingediend. Wat is de huidige stand van zaken? Men zou zich bijna afvragen, mijnheer de staatssecretaris, hoe men een begroting kan indienen als die strategienota's nog niet klaar zijn en het Parlement eigenlijk geen zicht heeft op de toekomstige initiatieven.

Een allerlaatste vraag die ik nog even wil aansnijden, mijnheer de staatssecretaris, heeft betrekking op de positie van ontwikkelingssamenwerking binnen Europa, en meer specifiek binnen de besprekingen die nu bezig zijn in de Europese Conventie. Het is uiteindelijk zeer belangrijk dat in die nieuwe institutionele context van Europa – met de uitbreiding van de nieuwe landen – ook een duidelijke verankering van ontwikkelingssamenwerking zou zitten.

initiatives du ministre?

En outre, il y a lieu de s'inquiéter à propos de la situation de la coopération au développement au niveau européen. Des voix s'élèvent au sein de la Convention européenne pour que le thème de la coopération au développement ne soit pas abordé par un groupe de travail distinct mais soit intégré dans les travaux du groupe de travail chargé de la politique étrangère. Il s'agit d'une piètre idée, qui relèguerait la coopération au développement au rang de parent pauvre. Il nous faut penser à l'avenir. Les intérêts de la coopération au développement devront faire partie intégrante des nouvelles institutions et de la future constitution européennes.

Terzake maak ik mij toch wel een klein beetje zorgen, als ik hoor dat binnen de Conventie op een bepaald ogenblik meer en meer stemmen opgingen om geen aparte werkgroep op te richten voor ontwikkelingssamenwerking, maar om ontwikkelingssamenwerking te zien als een onderdeel van het luik Europees buitenlands beleid. Ik denk dat dit in elk geval een belangrijke hypotheek zou leggen op de ontwikkelingskansen en op de belangrijke verwachtingen die ook Europees hun beslag zouden moeten krijgen, niet enkel op sociaal vlak, maar zeker ook op vlak van mondiale ontwikkeling, duurzaamheid in de wereld en bestrijding van de armoede.

Ik ben in elk geval ten zeerste voorstander van een aparte werkgroep Ontwikkelingssamenwerking binnen de Conventie. Laat dit niet opgaan in een groter geheel of het zal worden versmacht en het zal ook – zoals voor de zoveelste keer binnenlands is gebeurd – een stiefmoederlijke behandeling krijgen. Wij moeten nu trouwens ook al vooruitblikken met het oog op de toekomstige Europese Grondwet. Ook daar zal zich een unieke kans voordoen om ontwikkelingssamenwerking te verankeren. Daarvoor willen wij ook ten zeerste pleitbezorger zijn. Tot daar, mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-eerste minister, mijnheer de staatssecretaris, collega's, enkele goed bedoelde vragen, waarvan we hopen dat deze in de toekomst, en vooral voor de laatste termijn van het beleid, het debat over ontwikkelingssamenwerking mee kunnen aanzwengelen.

Le **président**: M. Simonet a retiré sa demande d'intervention et M. Henry n'est pas dans l'hémicycle.

01.133 Minister **Eddy Boutmans**: Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten kort te zijn maar ik wil in de eerste plaats toch het belang beklemtonen van het feit dat de volgehouden stijging van onze inspanningen voor ontwikkelingssamenwerking kan rekenen op, misschien geen kamerbrede, maar toch een zeer brede meerderheid. De meerderheid, die hieraan heeft gewerkt, is uiteraard daarvoor verantwoordelijk. Het is echter ook belangrijk dat belangrijke oppositiefracties dit in se steunen. Ik dank hen daar trouwens voor.

Ik wil kort antwoorden op enkele vragen die de heer Goutry heeft gesteld. Wat betreft de defederalisering sta ik uiteraard ter uwer beschikking om daarover een discussie te voeren. Op dit ogenblik kan ik daarvan zeggen dat uw Parlement met een tweederde meerderheid een wet heeft aangenomen die een werkgroep instelt. Deze werkgroep beëindigt dezer dagen haar werkzaamheden. Of dat nog voor 31 december zal zijn, kan ik niet garanderen. Zo niet, zal dat zeer kort nadien zijn. Ik kan uiteraard niet definitief vooruitlopen op hun verslag, maar u weet dat de bezorgdheid die u tot uitdrukking hebt gebracht – de coherentie bewaren, de verkaveling tegengaan – mijn voornaamste bekommernis is. Het is ook in die zin dat ik altijd en overal mijn standpunt te kennen heb gegeven.

Ik heb de indruk, maar ik kan mij vergissen, dat het debat een beetje verschoven is van een intern Belgisch debat naar een debat dat uitgaat van het belang van de partner en de dienst die wij voor onze partner kunnen vervullen. Als het zo gevoerd wordt, dan ben ik ervan overtuigd dat er hier een tweederde meerderheid zal zijn om niets te doen dat daarmee strijdig is, en misschien geen tweederde meerderheid om te gaan verkavelen.

01.133 **Eddy Boutmans**, ministre: Je me réjouis de constater que les efforts soutenus en matière de coopération au développement sont reconnus par une grande majorité des membres de la Chambre, même par des membres appartenant aux groupes de l'opposition, ce dont je leur suis reconnaissant.

Je suis volontiers disposé à entamer un débat à propos du cadre institutionnel de la coopération au développement. Un groupe de travail qui clôturera rapidement ses travaux a été mis sur pied. Vous connaissez mon point de vue. Je partage les préoccupations de M. Goutry: nous devons préserver la cohérence et éviter tout morcellement. Je me félicite que le débat ne soit plus considéré comme un problème interne propre à la Belgique mais que les intérêts des partenaires internationaux aient été mis en exergue. A mon estime, nous ne pourrions pas parvenir à une

Wat betreft de BTC heb ik getracht, maar ik ben daar niet meer in geslaagd, om een zeer concreet antwoord te krijgen. Misschien moet u eens een afzonderlijke vraag stellen over het taalaspect van vertegenwoordigers. Bij mijn weten is dat niet zo, maar ik wil daarover graag meer informatie verschaffen als ik daarvoor de tijd krijg. Dat er leiding nodig is in de BTC, is een probleem dat niemand ontkent.

Tot op heden hebben we pech gehad met de dagelijks bestuurders. Dat is de reden waarom het selectieproces grondig moet gevoerd worden. Het voornaamste probleem is de combinatie van een goed manager en tegelijkertijd goed op de hoogte is van de ontwikkelingsproblematiek en de zeer eigen specificiteit daarvan. Die combinatie is niet gemakkelijk te vinden. Mocht u de witte merel kennen, ben ik altijd bereid suggesties in aanmerking te nemen. Er wordt op een objectieve en doelgerichte manier gezocht. Het zal wellicht niet voor 31 december lukken. Ik verwacht het verslag van het selectiebureau tegen midden januari. Ik hoop een paar weken later met de regering tot een eindbeslissing te kunnen komen.

Wat de strategienota's betreft, is het grootste gedeelte ervan in de eindfase. Het advies van de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling moet worden ingewonnen. Voor 20 nota's is dat advies gevraagd. Een paar dossiers zijn nog niet in die eindfase. Ik vermoed dat ik begin januari een groot aantal van deze nota's bij het Parlement zal kunnen indienen zodat de besprekingen ervan kunnen beginnen. Ik ben bereid die discussie met het Parlement te voeren zodat al de nota's binnen een paar maanden klaar zijn.

Mijnheer Gouty, u hebt een bekommernis geuit dat op Europees niveau de dimensie internationale solidariteit in het algemeen, ontwikkelingssamenwerking en belang voor de ontwikkelingslanden in het bijzonder, aanwezig zou blijven en meer dan ooit zou zijn. Ik deel die bekommernis. Ik maak me zorgen over de ontwikkelingen op dat niveau. Ik heb contact opgenomen met de heer Dehaene, de Belgische vice-voorzitter van de Conventie en voorzitter van de werkgroep Buitenlandse politiek. Op dit ogenblik zijn de teksten niet sterk. Artikel 177 van het huidige verdrag dat beklemtoont dat alle beleidsdomeinen van de Europese Unie en van de lidstaten zoveel mogelijk rekening moeten houden met het belang van de ontwikkelingslanden, komt veel te weinig naar voren. De coherentie krijgt veel te weinig aandacht. Ik zal mijn invloed – voor zover ik die heb – gebruiken en ik hoop van u hetzelfde om dat in de goede richting te sturen.

De **voorzitter**: Collega's, dit hoofdstuk is afgewerkt. Ik stel voor de namiddagzitting te beëindigen.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

De vergadering wordt gesloten om 18.00 uur. Volgende vergadering donderdag 19 december om 18.15 uur.

La séance est levée à 18.00 heures. Prochaine séance jeudi 19 décembre à 18.15 heures.

majorité sur des mesures qui portent atteinte à ces intérêts. En ce qui concerne la CTB, je n'ai pas connaissance de déséquilibres linguistiques. J'examinerai ce problème attentivement. En tout état de cause, la direction de la CTB doit être pourvue. On mène des recherches ciblées mais il n'est guère aisé de trouver un candidat compétent en matière de gestion et ferré en coopération au développement. Le rapport du bureau de sélection doit me parvenir d'ici à la mi-janvier. J'espère que le gouvernement prendra alors une décision rapide.

L'élaboration des notes stratégiques est presque terminée. Pour une vingtaine d'entre elles, nous avons déjà demandé l'avis obligatoire du Conseil fédéral du développement durable. D'autres ne sont pas encore tout à fait au point. Quoi qu'il en soit, ces notes seront soumises à la Chambre pour discussion dès le mois de janvier. Il importe de maintenir et de renforcer le volet de la coopération au développement au niveau européen. A ce sujet, j'ai pris contact avec M. Dehaene. L'article 177 du traité existant, qui détermine que tous les domaines doivent tenir compte de la coopération au développement, n'est pas suffisamment mis en avant. Nous devons mettre tout notre poids dans la balance pour nous assurer que les événements prendront une tournure favorable.

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****DONDERDAG 19 DECEMBER 2002****JEUDI 19 DÉCEMBRE 2002****MEDEDELINGEN****COMMUNICATIONS****RESOLUTIES****RESOLUTIONS**

Europees Parlement

Parlement européen

Bij brieven van 26 november en 3 december 2002 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de tekst over van de resoluties aangenomen door deze vergadering:

1. resolutie over het resultaat van de bijeenkomst van de Europese Raad op 24 en 25 oktober 2002 in Brussel;

2. resolutie over de gevolgen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en zijn toekomstige status;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

3. resolutie over het belang en de dynamiek van het theater en de dramatische kunsten in het Europa na de uitbreiding;

4. wetgevingsresolutie over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de verlenging, voor de periode van 3 mei 2002 tot en met 2 augustus 2002, van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Angola inzake de visserij voor de kust van Angola;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

5. wetgevingsresolutie over het voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende de toepassing van de wetgeving inzake de gezondheid en de veiligheid op het werk op zelfstandigen;

Par lettres des 26 novembre et 3 décembre 2002, le secrétaire général du Parlement européen transmet le texte des résolutions adoptées par cette assemblée:

1. résolution sur les résultats du Conseil européen de Bruxelles des 24 et 25 octobre 2002;

2. résolution sur l'impact de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et son statut futur;

Renvoi à la commission des Relations extérieures et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

3. résolution sur l'importance et le dynamisme du théâtre et des arts du spectacle dans l'Europe élargie;

4. résolution législative sur la proposition de règlement du Conseil relatif à la conclusion d'un accord sous forme d'échange de lettres relatif à la prorogation du protocole fixant les possibilités de pêche et la contrepartie financière prévue dans l'accord entre la Communauté économique européenne et le gouvernement de la République d'Angola concernant la pêche au large de l'Angola pour la période allant du 3 mai 2002 au 2 août 2002;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

5. résolution législative sur la proposition de recommandation du Conseil concernant l'application de la législation sur la santé et la sécurité au travail aux travailleurs indépendants;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

6. wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting namens de Europese Gemeenschap van het Verdrag van Rotterdam inzake de procedure met betrekking tot voorafgaande geïnformeerde toestemming ten aanzien van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen en pesticiden in de internationale handel;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

7. resolutie over de strategie van de Europese Unie voor de conferentie over klimaatverandering in New Delhi (COP-8);

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

8. resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's inzake netwerk- en informatieveiligheid: voorstel voor een Europese beleidsaanpak;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

9. resolutie over de evaluatie en de vooruitzichten van de EU-strategie inzake terrorisme een jaar na 11 september 2001.

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, verzonden naar de commissie voor de Justitie en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, renvoi à la commission des Affaires sociales et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

6. résolution législative sur la proposition de décision du Conseil approuvant, au nom de la Communauté européenne, la convention de Rotterdam sur la procédure de consentement préalable en connaissance de cause applicable à certains produits chimiques et pesticides dangereux qui font l'objet d'un commerce international;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

7. résolution sur la stratégie de l'Union européenne pour la Conférence de New Delhi sur le changement climatique (COP-8);

Renvoi à la commission des Relations extérieures, renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

8. résolution sur la communication de la Commission au Parlement européen, au Conseil, au Comité économique et social et au Comité des régions : "Sécurité des réseaux et de l'information: Proposition pour une approche politique européenne";

Renvoi à la commission des Relations extérieures, renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

9. résolution sur l'évaluation et les perspectives de la stratégie de l'UE en matière de terrorisme un an après le 11 septembre 2001.

Renvoi à la commission des Relations extérieures, renvoi à la commission de la Justice et au Comité d'avis chargé de Questions européennes